

PRESS CLIPPING

Недеља 01.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДА СРБИ ОТКУПЕ СТАНОВЕ

Куир, Датум : 1.8.2010, Страна : 6

ЗАГРЕБ - Хрватска ће ускоро морати да распише још један рок за стамбено збрињавање, а избеглим Србима биће омогућен откуп станова које добију под једнаким условима по којима су их својевремено откупљивали Хрвати, изјавио је Милорад Пуповац, саборски заступник и председник СДСС.

- Они који не буду могли или желели да откупе те станове, добиће статус заштићеног најмопримца и имаће право коришћења тих станова за себе и своје породице - рекао је Пуповац.

ПОКОРА

Политика, Датум : 1.8.2010, Страна : А22

Оне ноћи, 4. августа 1995. године – није пасало ни 15-ак минута како сам био устао из микрофона и изашао из просторија книнског радија – ушао сам, и не сањајући да је то посљедњи пут, ваљда је било око 21-22 сата, у нашу празну кућу на ужој периферији града да по ранијем савјету, буде ли „стани-пани”, понесем неколико „најосновнијих” ствари.

Знао сам да су се моји већ били ухватили пута и с те стране био сам миран (да је „у једном правцу”, сазнаћу тек много касније), али сам дрхтао од страха, јер је вани и даље тутњало и сијевало од експлозија граната чије је језиво шиштање, макар то био сигуран знак да неће спрашинати у нешто у близини, парало небо над мојим Завичајем и ледило крв у жилама (још нисам знао да се тај „страшни суд” зове „Олуја”).

Из витрине у дневној соби, журно сам узео тек два-три од десетак албума (зашто не све? – то сам се свих ових година често питао, али и до данас нисам успио одгонетнути), дјечије злато које су добијали за разне згоде, у оној кутији с металном плочицом „штедиша Сплитске банке”, а нешто скрајнутих пара (због нестанка струје?!), нисам успио да нађем, иако сам панично котиљао на све стране добрих неколико минута, које су, чинило ми се, трајале кô вјечност; видио сам спрам одсјаја пламена упаљача на собном столићу пасош, али знам посве поуздано да сам помислио: „Ма, који ће ми красни, па вратићемо се брзо” (!?), и посљедње шта сам у тој пометњи урадио, напипао сам у мраку неотворену штеку цигарета луцку, нервозно стргао целофан, распарао картон и извадио двије кутије (!?).

Тако сам кренуо.

С „јапанкама” на ногама и једном торбом у руци, у којој бијаху оне набројане „најосновније” ствари. (Лажем, у ствари! Латио сам се и дипломе – вазда је стајала иза

телевизора, могао сам је и жмирећи наћи – јер сам раније начуо да је мој факултет у Сарајеву гранатиран, па рекох, штоно веле, злу не требало!)

А, онда, у неко доба, можда уру времена касније, помажући у центру сабласно мрачног града некој старчади да уђу у аутобусе, припремљене за „привремену евакуацију”, кад ме је нека баба препознала и ударила ручном ташницом по глави рекавши: „Пизда ли ти материна, да сам слушала шта ти говориш на радију и сад би још била у кући и чекала да ме враг однесе!”, падоше ми на памет наше прве и једине комшије: тета Јованка и остарјели чика Пајо С.! Није им кућа била ни сто метара испод наше и, како то већ хода, годинама је било оно: „Зајмићеш ми зера соли, док ја не купим” или „Нестаде ми брашна, а мислила сам закувати фритула” и тако даље, и тако даље... Другим ријечима, упућени једни на друге, увијек смо се добро држали, а сад...

„Како ми се могло десити да заборавим да се свратим и позовем их? Како се нисам сјетио?”, ждерао сам се у себи те ноћи, док смо се у непрегледној колони аутомобила и трактора вукли ка Бањалуци, и сутра у неком прихватном кампу у Лозници, и прекосутра...

О догађајима из те ноћи наслушао сам се до дана данашњег невјероватних, наизглед посве сулудих, прича и прича, али ја никако да нађем оправдање што тада не одох да понудим тети Јованки и Паји да их повезем. Небројено пута, малтене из чиста мира, долазила ми је на ум та мисао, и вјеровао неко или не, и сањао сам то и будио се узнемирен ноћу...

Јест Пајо – строг, али правичан горштак, прекаљени првоборац из Оног рата, што обигра и издура и Сутјеску и Неретву – био у позном добу, разочаран у данашњицу, и јест га, као и све људе у његовим годинама, нагризала болест и вјероватно је одлучио да нигдје и не иде, па га ни тета Јованка, некадашња учитељица, жена благе нарави што се никада ни на кога и ни на шта није жалила, сигурно не би оставила сама, али опет...

Пробуде се успут и оживе тада у мени носталгична сјећања на давне дане дјечачке безбрижности кад сам као најмлађи, клапчић са сламом у коси, одрастао уз њихова два сина и ћерку и моје три сестре... Симо је најстарији – ’47. годиште, онда годину-двје млађи Бранко и још млађа Миленка ’53., па моје сестре Драгица, Емила и Невенка и ја ко на траци, у низу од ’54. до ’58... С њима, у том царству „у којем станује другарство” чувао сам краве, брао шпароге и оно цвијеће воли ме-не воли ме, шутао на мале и играо граничара и коле, а нешто касније, богами, пуштали су ме и да уз њих слушам плоче, почели су ме водити и у град, у кино, и једино сам у тим „магарећим годинама” кад сам кроз игру и машту стизао до на крај свијета, зебао због тога хоће ли Бен Квик и Клара Варнер у наредној епизоди „Дугог топлог љета” и даље бити заједно или да неће Зв(и)језда, не дај Боже, изгубити... И сада, док ово пишем, препуштам се гласовима и сликама из тог земана, пресељавам се тачно у тај период и одједном, у неком спарном љетном дану, док крекећу жабе из оближње баретине испод наших кућа поред жељезничке пруге за Сплит и цврче цврчци с ниских грмова драче, јасно гледам и чујем како ме Бранко зове да пођемо у нашу Бишкупију, да се на извору код Морлаковог млина напијемо ледене воде; већ свјестан да је то неколико километара пјешачења одговарам да нисам жедан, а кад ми он објасни да ћемо ожеднити док тамо дођемо, ја питам матер за одобрење и, кад ми она каже да могу, ал’ да се чувамо змијурина, ја у црвено-бијелом дресу све скакућући, раздрагано крећем... Ево ме одмах на том истом путељку, идемо чопоративно, преко вошетина и мостића на Косовчици, купати се на Шареним језерима, а Симо виче за нама:

– Драгица, прикричила ти је матер – ако се утопиш, не треба ти се кући враћати! И сада се, дабоме, смијем тој Симиној досјетки, баш као и оној невјерици и очају кад сам му дјечачки наивно повјеровао да је Џајић прешао у љубљанску Олимпију! Шта сам ја тада могао имати, није ми било ни шест-седам година и грцао сам, јецајући, од плача

све док он, послјије пола сата, опет није дошао, ударио ми чвргу и казао да се само зера шалио. И, приде, да ћу – сад кад сам се добро исплака’ – мање пишати!

Ма, колико год да било празнина у možданој шкатулици гдје успаване чуче успомене, данас расањен закључујем да ти лијепи тренуци лепршаво промињају кроз читаво моје дјетињство. Па ми онда, баш због чаробности тих давно минулих дана, испуњеним невиним дјетињим заносима – кад очигледно још нисам могао у потпуности прихватити чињеницу да у животу постоји ишта сем радости – чини се, буде још горе! Ех, ко ће да ми врати све то, пријатеље, једно љето, вријеме срећом ношено...

Низали су се у суморном сивилу дани избјеглиштва, а ја мало-мало, хватам себе да думам о оној ноћи и гризем цигерице због тете Јованке и Паје.

Истина, сазнао сам убрзо да их нико није „дирао” у тим данима „ослобођења”, али она кривња у мени није јењавала, штавише, постала је дио мене и зато сам једва чекао да све то исприповиједам њиховим синовима, чим их тревим.

И, јесам, првом приликом.

– Ма, мани то, био сам ја то поподне код њих, али они нису хтјели ни да чују да пођу – рекао ми је, можда мјесец-два дана по пресељењу скоро цијелог Нашег народа овдје у Матицу, Бранко.

Ал’, цаба, није ми то донијело утјеху и успокојило ме; сваки пут када бих у Централи сретао њега или Симу, ја сам, просто опсједнут, инстинктивно започињао и кд папагај понављао исту мору, не би’ ли је се ослободио...Јер, угасио се наш комшилук, али оно некадашње пријатељство није из нас истргнуто.

Живот се тако постарао, или је, нажалост, прецизније да кажем смрт, да чика Пају више никада не видим; умро је, ако се не варам у зиму ’96 (ил’ бијаше ’97?

– Бог ме убио ако сад тачно знам), а и тета Јованка је, коју годину касније, дотучена годинама, тугом и болешћу, испустила племениту душу и отишла да заувјек почива поред њега на нашем бишкупијанском гробљу код цркве Свете Тројице. Њу сам још и видио једном, кад је дошла овдје код дјеце и унучади (сад су наше дике углавном у мало старијем добу од онога у којем смо били ми оних година и већ им се, срећа им пјевала, око ногу мотају њихова дјечурлија); док ми је јабучица испод грла подрхтавала, вилица се грчила, а сузе биле на вр’ очију, нисам могао да се и њој не исповједим...

– Немој се ти, јање моје, за то сикирати, нијесмо ми нијанци ни помишљали да идемо, а што се тиче тога да се нијеси сјетио, та, ка’ да ја не знам како је чељадима онда било – помиловала ме је благим погледом и старачком руком по влажном образу.

Одавно, дакле, и једно и друго нису међу живима, Бог им душу простио, ал’ мени и дан-данас, кад год наново сретнем њихове синове (или једном кад сам се телефоном чуо са Миленком), испод наслага прошлих година опет изрони догађај из оне кобне ноћи, који никако да потиснем у заборав и опет ми се почне позљеђивати та стара рана...

– Да имам неку моћ да командујем сјећањем, то бих заборавио – речем, по ко зна који пут.

– Дај не зајебавај, колико сам ти пута река’... – тјеши ме Бранко, или Симо...Само, залуд те њихове ријечи! Залуд.

Цаба!

Цаба и готово.

Ја, гријешни, раб Божји, кајаћу се и стидити због тога док сам жив.

Антрфиле : Белешка о аутору

Петар Б. Поповић, новинар, рођен је у Книну 1958. године. Факултет политичких наука завршио је у Сарајеву. Од августа 1995. живи и ради у Београду. Објавио је две књиге прича – Споменари подинарским Хазарима и Пићерин за Крајину.

НИКОЛИЋ, ТОДОРОВИЋ, 1244 И РАМБУЈЕ

Политика, Датум : 1.8.2010, Страна : А6

ОВДЕ И ТАМО

У резолуцији и два њена анекса територијални интегритет и суверенитет СРЈ (односно Србије) помињу се три пута, али се она у решавању статуса Космета чак пет пута позива на споразуме из Рамбујеа

У можда најмирнијој расправи о Космету до сада у Скупштини Србије двојица бивших партијских колега посебно су се позивали на Резолуцију 1244. Томислав Николић, шеф Српске напредне странке, рекао је: „Понављам, 2000. године казнили су власт која се, по њима, није довољно изборила за КиМ, а иако бомбардована и нападнута као недемократска, оставила је грађанима Србије Резолуцију 1244. Од тада до данас је прошло десет година, демократска власт, сарадник целог света, губи Резолуцију 1244 зато што је МСП рекао да ова одлука о проглашењу независности није супротстављена Резолуцији 1244”.

Драган Тодоровић, први радикал у одсуству Војислава Шешеља, поручивао је: „Ми треба да радимо у складу са Уставом, са нашим законом и Резолуцијом 1244. Оно што нам остаје то је да резолуцијом, коју намерава да упутите ГС УН, тражите поштовање Резолуције 1244 и то таксативно и све оно на шта су се обавезале УН”.

У свим разговорима о Космету српска страна је кључно упориште за очување територијалног интегритета и суверенитета налазила управо у Резолуцији 1244 зато што у њој управо пише да је Космет интегрални део Србије и она има суверености над Косметом. Није Србија била једина у позивању на овај документ Уједињених нација.

Проблем је, међутим, што се у Резолуцији 1244 налазе и делови који свакако не одговарају српској страни.

На почетку пише да Савет безбедности доноси овај акт „подсећајући на саопштење генералног секретара УН од 9. априла 1999. у коме се изражава забринутост због хуманитарне трагедије која се одвија на Косову” и да је доносилац резолуције „одлучан да разреши озбиљну хуманитарну ситуацију на Косову, у Савезној Републици Југославији, и осигура безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица њиховим домовима” и да осуђује „све акте насиља против становника Косова као и терористичке акте било које стране”. Савет безбедности дакле не крије да под хуманитарном трагедијом пре свега подразумева исељавање Албанаца са Космета. Ма шта да је мислила о исељавању Албанаца (беже од НАТО бомби, изрежирано за камере Си-Ен-Ена...) власт Слободана Милошевића је потписала и стала иза овог става Савета безбедности о хуманитарној катастрофи на Космету.

Тај документ изгледа како је написан и у њега је немогуће унети, на пример, сведочења која су се чула у Хашком суду. Као што је било сведочење Џона Кросланда, бившег

британског војног аташеа у Београду, у Хашком суду фебруара 2007. године: „(Председник САД) Бил Клинтон, (државни секретар) Мадлен Олбрајт и (главни преговарач за Косово) Ричард Холбрук донели су одлуку да мора доћи до промене режима у Србији и ОВК је била средство да се то оствари. Од тог тренутка, без обзира на резерве према ОВК које смо могли имати ја и други, то више није било битно. Став који је међународна заједница заузела у Рамбујеу 1999. био је у складу с таквом политиком”. О злочинима ОВК Кросланд је рекао:

„Мислим да је донета свесна одлука да се подржи ОВК. Можда због тога нисам упознат да је било ко из међународне заједнице постављао тешка питања Рамушу (Харадинају) у вези с телима пронађеним у каналима који су водили до Радоњичког језера. Ја то никада нисам учинио, иако сам се с њим нашао у неколико наврата”... и иако је, како је признао, браћу Харадинај сматрао криминалцима. Та љубав према ОВК није напуштала западне дипломате па Карла дел Понте, тужитељка Хашког трибунала, пише у својој књизи: „Изгледало је да се Јенсен-Петерсен више противи подизању оптужнице од самог Харадинаја. Јенсен-Петерсен имао је пријатељске односе с Харадинајом и то није крио у саопштењу које је издао одмах по објављивању оптужнице”.

Злочина ОВК нема у Резолуцији 1244 зато што је по сведочењу једног од бивших међународних представника Ослободилачке војске Косова (ОВК) Бардуља Махмутија у Би-Би-Сијевој серији „Пад Милошевића”, Ричард Холбрук обећао Албанцима са Косова независну државу за три до пет година ако следе оно што Америка и Запад траже од њих.

У резолуцији и два њена анекса територијални интегритет и суверенитет Србије (односно Савезне Републике Југославије) помињу се три пута, али се она у решавању статуса Космета чак пет пута позива на споразуме из Рамбујеа (С/1999/648) и то узимајући их у потпуности. Око тих споразума била је читава драма. Норвешки дипломата Кнут Волебек – који је са властима у Београду о Косову преговарао као председавајући ОЕБС-а – посведочио је да се у фебруару 1999. противио прекиду преговора у Рамбујеу у тренутку када је српска страна прихватила, а албанска одбацила политички споразум о Косову.

„Погрешно је тврдити да Срби нису прихватили извесно политичко решење у Рамбујеу. Они су прво прихватили политички део споразума, Албанци су то одбили, а онда су председавајући дали две недеље паузе, што је било противно логици...”, рекао је Волебек пред Хашким судом. Када га је судија Бономи упитао да ли је тачно да су Американци, после паузе, у последњем тренутку у нацрт споразума убацили за српску страну неприхватљив анекс о снагама НАТО-а на Косову и да је то довело до бомбардовања СРЈ, Волебек је узвратио: „О томе морате питати Американце”. По сведочењу Обрада Кесића, један Американац, и то Бил Клинтон је рекао неколико година касније да би на месту Срба урадио исто, одбио би да потпише споразум из Рамбујеа.

Али оно што Срби нису потписали пре бомбардовања потписали су после агресије НАТО-а, пристајући да у одређивању будућности Космета полазиште буде споразум из Рамбујеа. Николић и Тодоровић свакако да нису заборавили шта пише у том документу, а већина српске јавности свакако јесте.

У споразуму пише да ће Косово имати председника, скупштину, сопствене судове... Федералне (СРЈ) и републичке (Србија) снаге напустиће Косово, осим оних које су неопходне за минимално присуство у заштити границе. Косово ће имати устав, сопствени врховни суд, уставни суд, друге судове и тужиоце и имаће овлашћења да доноси законе који неће бити подложни ревизији Србије или СР Југославије, укључујући право на убирање пореза, на установљење програма за економски, научни, технолошки, регионални и социјални развој, као и овлашћења да успостављају

међународне односе у оквиру својих надлежности на исти начин као република и сва овлашћења локалних власти. „Стране” ће позвати НАТО да успостави војне снаге (КФОР), које ће бити овлашћене да употребе неопходну силу да би обезбедиле поштовање договора, да штити међународне агенције ангажоване на имплементацији и да обезбеде сигурност свакога на Косову.

И то није све. У тексту пише и следеће: „Међународни састанак ће бити организован после три године, како би се одредио механизам за коначно решење за Косово. Воља народа ће бити важан фактор на том међународном састанку. Да не буде забуне, реч је о вољи људи који живе на Космету. А каква је та воља одлично су знали сви политичари у Србији 1999. године када је потписивана Резолуција 1244.

Знали су, наравно, и Тодоровић и Николић за све то што пише у Резолуцији 1244. Међутим, пропустили су да саопште два-три важна детаља. Први је да су јуна 1999. године били потпредседник владе Србије (Николић), односно министар за саобраћај и везе (Тодоровић). Други је да су у Скупштини Србије били против плана Ахтисари-Черномирдин, који је био основа за Резолуцију 1244 (136 гласова „за”, 74 „против”). Трећи је да су у знак протеста, заједно са својим тадашњим шефом Војиславом Шешељем, поднели оставке у Влади Србије. Четврти је да се до Резолуције 1244 дошло не због Српске радикалне стране, у којој су били Николић и Тодоровић, него пре свега због социјалиста, ЈУЛ-а, Нове демократије и Српског покрета обнове... који су гласали за план Черномирдин–Ахтисари. Дакле, да је било по Николићу и Тодоровићу Србија не би имала Резолуцију 1244.

PRESS CLIPPING

Понедељак 02.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОВЕРЕЊЕ СВЕ ВЕЋЕ

Преглед, Датум : 2.8.2010, Страна : 6

Пуповац: Питање избеглица највећи проблем Београда и Загреба

Потпредседник Самосталне демократске српске странке Милорад Пуповац изјавио је да добри односи Београда и Загреба унапређују положај Срба у Хрватској. Он сматра да је одрживост повратка, који је угрожен економском девастираношћу повратничких средина, представља највећи проблем са којим су суочени Срби повратници у Хрватску.

У интервјуу бањалучким „Независним новинама“, Пуповац је навео да је, иако је годинама пружан отпор повратку, Хрватска данас у ситуацији да се и то мења, посебно зато што од тога зависи завршетак преговора са ЕУ. Пуповац, који је и заступник СДШ-а у Хрватском сабору и председник Српског народног већа, сматра да су односи Србије и Хрватске избором Иве Јосиповића за хрватског председника из „фазе нормализације прешли у фазу поверења и партнерства у многим областима“.

„Председник Јосиповић је отворио Хрватску према регији, посебно према БиХ и Србији“, рекао је Пуповац и додао да је блокада у односима у последње три године посебно штетила повратку избеглица и решавању избегличких питања.

Коментаришући недавну изјаву Јосиповића да тужбу Хрватске против Србије треба „ставити по страни“, Пуповац је рекао да је Јосиповић таквог мишљења био и пре него што је постао председник.

„Тужбе су реликти старих политика које спречавају истинско сагледавање оног што се у хрватско-српским односима догађало током 20. века. Тужбе су увреда за оне који су били жртве историјског геноцида, почињеног од НДХ и усташа“, казао је Пуповац који сматра да ће Хрватска повући тужбу.

ШТЕТА БЕЗ НАПЛАТЕ

Вечерње Новости, Датум : 2.8.2010, Страна : 5

НИ 15 ГОДИНА ОД “ОЛУЈЕ” О СРПСКОЈ ИМОВИНИ У ХРВАТСКОЈ НИКО НЕ ВОДИ РАЧУНА, ИАКО ЈЕ ЊЕНА ВРЕДНОСТ ОКО 30 МИЛИЈАРДИ ЕВРА

Срби оставили 600.000 хектара земљишта, 980.000 грла крупне стоке, 18 милиона чокота винове лозе...

Ове недеље навршава се петнаест година од последњег егзодуса Срба из Хрватске, али још нема званичног пописа шта су све избеглице оставиле на својим огњиштима. Извештаји сачињени још у време Савезне Републике Југославије, а у међувремену пресељени у Министарство финансија Србије, стоје - нетакнути.

У избегличким удружењима кажу да је вредност евидентиране приватне имовине остале из Срба на територији целе Хрватске чак 30 милијарди евра!

- Попис имовине избеглих Срба, у Србији је организовало 1996. године ондашње Одељење за сукцесију Савезног министарства правде СРЈ, одштампани су формулари, а избеглице из Хрватске, али и из других крајева, уписале су у њих своју имовину - објашњава Милојко Будимир, председник Асоцијације удружења избеглица. - Њихови формулари су после оснивања Државне заједнице СЦГ, а затим и њеног распада, завршили у Министарству финансија Србије, и то у Одељењу за заштиту правних лица у иностранству и алиментацију. Тамо их, међутим, за све ово време нико није обрадио нити је саставио званичан извештај о вредности имовине избеглих Срба.

Према незваничној статистици, у овом одељењу се налази 76.000 захтева приватних лица и фирми. У овим папирима стоји да су Срби у Хрватској до рата имали око 600.000 хектара земљишта, затим око 18 милиона квадратних метара грађевинског простора, од чега 14 милиона квадратних метара стамбеног и четири милиона квадратних метара пословног простора. Када је у питању непокретна имовина, Срби су остали без око 400.000 пољопривредних машина, 64.000 моторних возила, 440.000 опремљених спаваћих и дневних соба, кухиња и трпезарија, као и 760.000 разних кућних апарата и техничких уређаја. Остали су и без 980.000 грла крупне стоке, око 18 милиона чокота винове лозе, осам милиона стабала воћака, 120.000 кошница, и без уметничких предмета и злата, а имали су и око 24.000 бунара и цистерни површине од 960.000 квадратних метара.

Према подацима избегличких удружења, у Хрватској је уништено или девастирано око 40.000 српских кућа у Лици и Далмацији и још око 20.000 кућа у осталим регијама.

- Дошли смо и до података да су после завршетка војних операција у Хрватској уништени: 182 задружна дома, 56 амбуланти, 78 цркава, 29 музеја, 181 гробље, 325 трговина, 113 водовода, 167 споменика, 311 угоститељских објеката, 410 занатских радњи, 118 складишта... Хрватска, међутим, избегава надокнаду штете за уништену непокретну имовину Срба - додаје Будимир, и објашњава да се то чини тако што судови у Хрватској избегавају могућност да се као узрочник штете прикаже активност војске и полиције и сугеришу оштећенима да преиначе тужбе и у њима наведу како су им куће срушене у акту тероризма и насиља. За такву се штету, од јула 2003. године, примењује другачији закон. Њиме се прописује да се штета због тероризма надокнађује кроз обнову, али се многи тужбени захтеви одбијају.

И у Комесаријату за избеглице Републике Србије потврђују да око 7.500 српских породица још чека на обнову имовине, а повратници на окончање оваквих поступака чекају и по неколико година.

Антрфиле : МАРКЕ И ДИНАРИ

У Савезном министарству правде постојао је и податак да је приликом евидентирања имовине Срба укупно пријављено и 180 милиона тадашњих немачких марака и још три и по милијарде динара у хрватским пословним банкама, као и 600 милиона динара у хартијама од вредности.

УДРУЖЕЊЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ ОСУДИЛО ЕТНИЧКО ЧИШЋЕЊЕ СРБА

Политика, Датум : 2.8.2010, Страна : А7

Удружење Срба из Хрватске јуче је у Београду најоштрије осудило етничко чишћење српског народа из Српске Крајине и осталих делова Хрватске пре 15. година.

Удружење поводом прогона Срба у акцији хрватске војске и полиције „Олуја”, у августу 1995, најоштрије осуђује зазирање српског народа и његових културних и духовних вредности, покрштавање, рушење црквених светиња, стамбених објеката, прогањање и систематско онемогућавање њиховог повратка. „За Србе у Хрватској ’Олуја’ није почела 1995. него још 1990, доласком Хрватске демократске заједнице и њеног тадашњег председника Фрање Туђмана на власт”, наводи се у саопштењу.

Основни циљ те политике био је и остао да Срби буду сведени на статистички и политички занемарљиву чињеницу што је био и основни разлог за почетак оружаног сукоба, наводи се у саопштењу. **Удружење Срба из Хрватске, које ове године обележава две деценије постојања, подсећа да је кабинет потпредседника владе Јована Кркобабића израдио докуменат „Нон-папер”, кога је усвојила Влада Србије и са њим упознала више од 80 држава у Европи и свету.**

Циљ тог обраћања био је да се још једном међународној заједници скрене пажња на неправду која је учињена Србима у Хрватској. Сви закони које је после „Олује” донео хрватски Сабор били су дискриминирајући и у функцији спречавања повратка и цементирања резултата политике етничког чишћења.

Удружење са друге стране примећује како је „тешко објаснити избеглим и прогнаним Србима из Хрватске зашто је у Народној скупштини Србије селективним доношењем Резолуције о Сребреници дошло до срамног раздвајања жртава, иако је позната чињеница да су баш Срби из Хрватске били највећа жртва ратова у току 20. века”

Од суштинске је важности да се при осуди злочина не прави разлика по месту злочина или на основу вере и националности невиних жртава, наводи се у саопштењу.

Удружење је поново указало да Хрватска свесно избегава да изврши преузете обавезе, чиме некажњено крши одредбе међународног права, а то су обавезе преузете из мултиратералних споразума, попут Споразума о сукцесији који су потписале све бивше чланице федералне државе, билатералних споразума и одредаба националних прописа.

Хрватска треба што пре да донесе и Стратегију суочавања са прошлошћу и међунационалног помирења, далеко оштрије да санкционише говор мржње, нетолеранцију и нескривену србофобију, спроводећи међународне стандарде заштите људских права и основних слобода, закључује се у саопштењу Удружења.

ФОРЦАНКА ДИРЕКТОР "ТЕСЛА БАНКЕ"

Правда, Датум : 2.8.2010, Страна : 4

Милка Форцан, донедавно десна рука најмоћнијег Србина Мирослава Мишковића, а данас један од његових највећих противника, са којим је ушла у судску битку око поделе имовине у „Југохемији” и ланцу „Макси”, **најкасније до краја године постаће директор „Тесла банке” у Загребу у оснивању**, ексклузивно сазнаје „Правда”!

Наиме, Форцанка своју успешну каријеру наставља у оквиру пројекта „Југосфера”, чији су идејни творци представници Европске уније и председници Србије и Хрватске, Борис Тадић и Иво Јосиповић.

Како тврди наш одлично обавештени извор, банка којом ће руководити Милка Форцан, биће, између осталог, носилац обнове и развоја подручја настрадалих у

рату, те повратка избеглих и расељених особа, за које ће на донаторској конференцији на јесен у Београду бити обезбеђено 100 милиона евра, уз учешће САД, Европске уније, Србије и Хрватске. „Тесла банка“ замишљена је као регионална развојно-комерцијална банка, чији су основни стратешки циљеви, поред решавања стамбених проблема избеглица, подстицање међурегионалне сарадње с привредним субјектима суседних земаља, пре свега земаља бивше Југославије.

- Због тога је прошле године, на иницијативу представника Срба у Хрватској Милорада Пуповца и председника Извршног већа Војводине Бојана Пајтића, осмишљен пројекат „Тесла банке“, која ће деловати у простору некадашње „Српске банке“ у Загребу, у Прерадовићевој улици - тврди наш саговорник.

Дакле, како каже, ово је само један од разлога због којих је Форцанка напустила Мишковића и, под окриљем српске и хрватске политике, отиснула се у банкарске воде. Отуда више не чуди њено недавно појављивање у Србу у Хрватској, на прослави годишњице антифашистичког устанка. Била је у друштву хрватског председника Иве Јосиповића и Тадићевог изасланика Млађана Ђорђевића, што је заправо пробни балон за њен улазак у пословне и друге кругове у Хрватској. Форцанка, која по родитељима има и хрватско држављанство, била је, како сазнајемо, најзахвалнија личност за овај српско-хрватски подухват.

Антрфиле : Сибирски берберин

Говорећи о сукобу између ње и првог човека „Делте“, Милка Форцан је у интервјуу „Политици“, између осталог, рекла да се њен супруг Бранко Форцан, који тврди да има сувласнички удео у поменутој фирми, још 1999. године прилично бурно разишао са Мишковићем и да му је овај понудио радно место у Сибиру, где је температура бар пола године у просеку 40 степени.

- У том периоду имала сам дилему у вези са наставком мог рада у „Делти“, али сам то ипак превазишла. Бранко се тада није усуђивао да покуша да добије оно што му припада због политичке подршке и утицаја Мишковића у то време - одговорила је Милка.

Она је, такође, рекла да њен сукоб са Мишковићем нема политичку позадину и да нема утисак да је политичари користе у борби против једног од најбогатијих људи у Србији, додајући да „није опуштена када је њена безбедност у питању“.

После ратова „Југосфера“

„Југосфера“ је замишљена као привредни пројект за чији развој су потребне добре политичке претпоставке и стабилни односи бивших република и покрајина, данас самосталних држава, а ту сарадњу изнедрила је економска нужност.

Хрватска је прво укинула визе Србији, која је била у визној изолацији, а затим се сарадња наставила у правосуђу и полицији. Нова фаза те сарадње почиње идејама о великим заједничким инфраструктурним пројектима, као што је „СХС железница“, а криза авионског превоза подстакла је идеју о спајању словеначког „Адрија ервејза“ и хрватског „Кроација ерлајнза“. Није искључено да им се прикључи и ЈАТ. Лутрије су такође договориле заједничку игру, а бивша „лото девојка“ Сузана Манчић радо би опет доносила срећу свима у „Југосфери“.

PRESS CLIPPING

Среда 04.08.2010. год.

ИЗБЕГЛИЦАМА У ПЕТРОВЦУ ИСКЉУЧИЛИ ВОДУ

Блиц – Србија, Датум : 4.8.2010, Страна : 2

Петровац на Млави

Двадесетак избегличких и социјално угрожених породица у некадашњем колективном центру у Петровцу на Млави већ данима су без воде. Воду је искључило Јавно предузеће „Извор“ пошто је колективни центар званично затворен, па воду више нико не плаћа.

Породице које су остале у колективном центру после затварања, пошто нису добиле други смештај, кажу да су огорчене оваквим потезом и да искључењем воде на великим врућинама желе да их истерају. Сава Маринковић, избеглица из Карловца која у касарни живи са мужем, непокретном мајком и болесним сином, каже да су станари на великим мукама.

- Много је тешко у овим топлим данима без воде. Мајка ми је непокретна и треба свакодневно да се пере, а како ћу када нема воде. Идем код комшија у стамбеној згради и узимам воду, али је питање колико ће и они да ми дају - жали се Сава. Винка Колунџија, избеглица из Хрватске која у касарни живи са супругом мисли да је искључење воде нехуман гест.

- Ако нам воду не прикључе појавиће се нека заразна болест а онда нећемо бити угрожени само ми, већ цео Петровац. Иако у тоалет сипамо воду коју доносимо, због врућине већ је почео да се осећа непријатан мирис. Обраћала сам се да добијем стан у згради која је изграђена за избеглице, али га нисам добила, нити ми је одговорено зашто ми није додељен када имам болесног супруга и ћерку која студира у Београду - каже Винка.

Директор „Извора“ Радован Раковић каже да они тамо имају велики губитак воде.

- Нама воду нико не плаћа. Цеви у касарни су дотрајале и ми смо воду затворили због великих губитака. Видећемо да то некако решимо током идуће недеље али трошкове за воду неко ће морати да плаћа - каже Раковић.

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Блиц – Србија, Датум : 4.8.2010, Страна : 3

ПРОКУПЉЕ

Повереништво за избегла и расељена лица у Прокупљу помогло је седам породица расељених са Косова и Метохије са робом чија је појединачна вредност око 150.000 динара. Током ове и претходне године, прокупачко повереништво је већ помагало расељенима у виду грађевинског материјала, чиме је обухваћено десетак породица.

СРБИМА НАЈГОРЕ У БИХ, ХРВАТСКОЈ И ЦГ

Пресс, Датум : 4.8.2010, Страна : 3

БЕОГРАД - НВО „Напредни клуб“ урадила је Извештај о политичким правима Срба у региону, који је показао да су она у 2009. погоршана! Извештај се односи на око два милиона грађана који живе у БиХ и РС, Хрватској, Црној Гори, Македонији, Словенији, Албанији, Румунији и Мађарској. Извештај је показао да су права српског народа углавном мања него што је то био случај ранијих година, а изузетак у потпуности представља Румунија.

У БиХ постоји снажан притисак ради лишавања права српског народа на конститутивност и укидање РС, док се у ту земљу вратио симболичан број прогнаних Срба. Српском народу у Хрватској нису омогућена најосновнија права на језик и писмо, а није започето ни враћање око 50.000 станова протераним Србима, док у Албанији и Мађарској нису испуњена сва права која су те државе законски омогућиле својим мањинама. У Црној Гори, где Срби чине трећину становништва, ниједан Србин није на челу неке од образовних установа, нема судија српске националности у вишим судовима, а на имовину и вернике СПЦ врше се константни притисци. **У Словенији и Македонији Србима није омогућена слобода вероисповести.**

МАЛОБРОЈНА СУЂЕЊА ЗА ЗЛОЧИНЕ НАД СРБИМА

Политика, Датум : 4.8.2010, Страна : А8

Ниједан поступак није покренут против оних који су Крајину у току и одмах после „Олује“ претворили у спржену земљу

Загреб, 3. августа – „Не дирајте Улицу Гојка Шушка!“ Овај позив премијерке Јадранке Косор упућен данас из Вуковара загребачкој Градској скупштини, који преносе сви хрватски медији, својеврсна је парадигма хрватског односа (барем оног његовог знатнијег дела, јер генерализације ни овде нису препоручљиве) према ономе што је постигнуто и учињено војном акцијом „Олуја“, којој се управо сада навршава пуних 15 година. Шта је у време недавног рата био Гојко Шушак и за шта је све био директно одговоран данас се већ довољно зна, као и чињеница да би због тога сигурно стигао до хашке клупе само да је поживео, али ипак то није довољно да буде постављен тамо где му је објективно и место.

Суочавање с пуном истином и у Хрватској одвија се веома тешко и преспоро. Најбоље о томе говори оно што се дешава на подручју правосуђа, односно истраживања и привођењу правди актера ратних злочина, наравно оних који су почињени с хрватске стране, док је за оне почињене са српске стране показана таква ревност да је међународна заједница често морала протеклих година да интервенише и упозорава на непримерену примену „етничког кључа“ како код покретања поступака тако и код изрицања пресуда.

Још ниједан поступак није покренут, а нити је на видику, против оних који су, на пример, Крајину у току и одмах после „Олује“ претворили у уништenu и спржену земљу иако је очито да се ту не може говорити о „појединачним инцидентима“. Уз то, 15 година после „Олује“, а 20 година после кржаве 1991, и даље се ништа не догађа у вези са већ одавно познатим масовним ратним злочинима као што су ликвидације неколико стотина српских цивила на подручју Сиска, уништавање 180 српских села у западној Славонији на подручју на којем и није било борбених операција, уништење 26 села на подручју Славонске Пожеге која су наредбом

Кризног штаба исељена, а затим потпуно уништена док је око 70 мештана који нису желели да напусте куће убијено.

Нико до сада такође није одговарао ни за присилне депортације и протеривања српских цивила из северних делова Хрватске где такође није било рата и о чему постоје документи, као и из других делова РХ одакле су аутобусима слани из Хрватске на присилну „размену”, о чему би штошта могао да исприча тадашњи ХДЗ-ов функционер Драго Крпина.

Ништа нема ни о збивањима у логорима за Србе попут она три позната у Сиску, у Керестинцу крај Загеба, на стадиону у Осијеку и на другим местима, као ни о бројним – очито организованим –минирањима српских кућа по многим градовима до којих рат није ни стигао и убијањима Срба у Вуковару, Винковцима, Вировитици, Карловцу ...

Уз тек неколико већих судских процеса против хрватских починитеља ратних злочина (у Госпићу, сплитској „Лори”, Паулин Двору, Осијеку и Новој Градишки), који се прекомерно експлоатишу као „звездани тренуци” хрватског правосуђа који показују да је најзад „стало на своје ноге”, и даље има примера који говоре нешто друго, што све заједно упућује на закључак да Хрватској тек предстоје дубљи захвати у стварно враћање те делатности на површину коју карактеришу објективност и правда.

У СРБИЈИ И ДАНАС 64.000 ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 4.8.2010, Страна : А8

Многи су узимањем српског држављанства тај статус изгубили, али су њихови проблеми остали. – Полако се затварају колективни центри

Прошла је деценија и по од када је хрватска војска спровела акцију „Олуја”, а у Србији још живи око 64.000 људи из Хрватске са избегличким статусом. Високи комесаријат Уједињених нација за избеглице је пописом из 1996. године утврдио да је у Србији тада живело око 600.000 ратом погођених лица. Иако је тај број данас далеко мањи, Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице Републике Србије, не крије незадовољство спорим решавањем избегличких проблема са Хрватском.

– Број избеглица данас је далеко мањи, али они који су узели личну карту и држављанство ове земље, нису решили егзистенцијалне муке. Бројке су ирелевантне, важни су проблеми који још нису решени – наглашава за „Политику” Цуцић и додаје да су неслагања између Србије и Хрватске у том смислу скоро иста као и 1996. године.

Може се рећи и то да је неспремност Хрватске да на задовољавајући начин реши проблеме, односно врати индивидуална права својим држављанима српске националности који као избеглице бораве на територији Србије.

– Осим оних болних питања, као што су питања погинулих и несталих лица, људима нису враћена есенцијална права чијим решавањем би изгубили статус избеглица. Нерешени су проблеми станарског права, обнове имовине, учешћа у процесу приватизације, повраћаја свих запоседнутих пољопривредних имања законским власницима, статус боравака и држављанство за повратнике... – набројао је Цуцић и додао да се напредак у односу на прошлу годину осећа кад је реч о повратку приватне имовине.

И проблем радног стажа, према речима нашег саговорника, могао би бити решен.

– Хрватска је вратила је скоро сву приватну имовину, али је проблем у каквом је стању она враћена. Дакле, обнова те имовине, затим инфраструктуре за

повратнике, обезбеђење запослења, главни су разлози због којих избеглице не желе да се врате у Хрватску – објаснио је Цуцић.

Он каже да се акценат посебно мора ставити на оне избеглице које се налазе испод границе сиромаштва, а њих је, процењује се, између 15.000 и 18.000 хиљада. **Један од важних задатака Комесаријата за избеглице јесте и затварање колективних центара. Од 700, колико их је раније било, остало их је 60, у којима живи око 4.000 људи.**

– Ту треба додати и 2.000 људи из незваничних центара. Ове године планирано је затварање 10 колективних смештаја. Битно је истаћи да те људе ми не исељавамо. Напротив, усељавамо их дајући им трајна стамбена решења – рекао је Цуцић.

АКТИВИРАТИ ПЛАН “3 4”

Курир, Датум : 4.8.2010, Страна : 3

БАЊАЛУКА - Шеф Документационо-информативног центра “Веритас” Саво Штрбац рекао је јуче да је статус прогнаних Срба у Хрватској након 15 година егзодуса могуће решити једино активирањем и применом плана “3 4” с почетка 1995. године.

ТАДИЋ: ЗЛОЧИНИ НАД СРБИМА У „ОЛУЈИ“ ДА СЕ НЕ ЗАБОРАВЕ!

Пресс, Датум : 4.8.2010, Страна : 5

БЕОГРАД - Председник Србије Борис Тадић изјавио је јуче да се злочин на Србима у Хрватској током акције „Олуја“ 4. августа 1995. године не сме заборавити. Поводом 15 година од овог злочина председник је у разговору са представницима Удружења погинулих и несталих у Хрватској рекао да „морамо гледати у будућност и решавати са Хрватском проблеме са којима се суочава већина породица у процесу повратка“.

- Ти проблеми су враћање станарских права, обнова имовине, неисплаћене пензије, конвалидација радног стажа, као и проблеми у процесу стамбеног збрињавања, немогућност откупа добијених станова и проблеми везани за добијање држављанства и за економску одрживост повратка - навео је Тадић, и додао да ће данас бити на парастосу убијених у „Олуји“ у цркви светог Марка у Београду.

Чланови удружења пренели су Тадићу да се ексхумација тела погинулих одвија веома споро и упозорили да није решена судбина више од 1.352 особе, које нису покопане у масовним гробницама, од 2.100 оних које се воде као нестале. Састанку је присуствовао председник Комисије Владе Србије за нестала лица Вељко Одаловић.

С друге стране, шеф Документационо-информативног центра „Веритас“ Саво Штрбац сматра да је статус прогнаних Срба у Хрватској могуће једино решити активирањем и применом плана „34“ с почетка 1995, којим је међународна заједница Србима у Хрватској гарантовала „државу у држави“. Штрбац је рекао да Срби у Хрватској верују да аутори овај план нису правили за једнократну употребу.

- Одлука Међународног суда правде од легалности независности Косова посредно потврђује легалитет и аката који су Срби из Хрватске почетком деведесетих година донели о раздруживању са Хрватском и проглашавању независне државе, јер су имали статус конститутивног народа - наводи Штрбац.

СТРАДАЊУ КРАЈА НЕМА
Правда, Датум : 4.8.2010, Страна : 5

НА 15. ГОДИШЊИЦУ „ОЛУЈЕ“, СВЕЋЕ ЗА УБИЈЕНЕ И НЕСТАЛЕ

Обележавањем 15. годишњице напада хрватске војске на РСК, познатог као акција „Олуја“, Србија ће се данас, уз паљење свећа, подсетити на убијене, нестале и прогнане Србе из Хрватске, као и на огромне материјалне губитке које су претрпели. Страдању Крајишника као да краја нема, јер су удружења прогнаних Срба ових дана упутила низ примедби на отежан повратак протераних, али и њихове имовине и пензија, на одлагање ексхумација и идентификација...

Обележава се и напад регуларне хрватске војске и тзв. Армије БиХ на 13 општина у западном делу Републике Српске. У овим акцијама убијено је 2.650 и протерале око 340.000 Срба. У операцији „Олуја“ на подручју РСК у Хрватској убијено је и нестало близу 2.000 Срба, а протерано око 220.000, а настављајући поход у БиХ, у акцији под именом „Маестрал“, хрватске снаге прешле су међудржавну границу и извршиле агресију на РС. У садејству са 5. корпусом Армије БиХ, којим је командовао Атиф Дудаковић, убијено је још 655 и прогнано око 125.000 Срба.

Хрватска је напала дан пошто је у Женеви, а затим и у Београду, српска страна прихватила мировни предлог. У РСК је до тада живело 230.000 Срба, међу којима 31.000 војника, које је напало 138.500 припадника регуларне хрватске војске и Хрватског већа обране, уз садејство око 15.000 припадника Армије БиХ. Мада постоји видео запис из тог времена, на коме се види како командант 5. корпуса Армије БиХ Дудаковић издаје наређења за ликвидације и паљевину српских села, тужилаштво Хашког трибунала није подигао оптужницу против њега.

Ово тужилаштво је одустало и од оптужница против генерала Петра Стипетића и Мирка Норца. У Хашком трибуналу у току је суђење генералима Анти Готовини, Младену Маркачу и Ивану Чермаку. У Хрватској су за ратни злочин оптужене 3.792 особе, против већине су донете пресуде, међутим, због ратног злочина у време и после „Олује“ тамошњи судови нису судили ниједном Хрвату, а 5. август је национални празник, који је јуче грађанима честитала хрватска премијерка Јадранка Косор.

Антрфиле : Тадић: Никад се не сме заборавити

Председник Србије Борис Тадић састао се јуче, поводом 15-годишњице акције „Олуја“, са представницима Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској и том приликом нагласио да се тај злочин никада не сме заборавити. Тадић ће данас у цркви Светог Марка у Београду присуствовати парастосу убијенима у „Олуји“.

Погинуло и нестало 1.922 Срба

Према подацима „Веритаса“, биланс злочина у „Олуји“ је следећи:

- Погинулих и несталих: 1.922 Срба (од тога 1.192 цивила)
- Неексхумирано: 438 Срба
- Неидентификовано: 268 Срба
- Пронађених тела: 894 Срба
- Деца остала без родитеља: 1.772
- Девастираних кућа: 22.000 (извештај УН)

Прогнано пола милиона

- Број Срба у Хрватској пре рата: 580.000 (плус већина од 106.000 Југословена)

- Прогнаних из целе Хрватске: око 450.000
- Срба у Хрватској данас: 200.000
- Убијено и нестало: око 7.000
- Неексхумираних (у познатим гробницама): 550 Срба

НА ПОВРАТАК ЧЕКА 340 ХИЉАДА РАСЕЉЕНИХ

Блиц, Датум : 4.8.2010, Страна : 3

Годишњица акције „Олуја“

У Србији ће данас бити обележена 15. годишњица напада на подручје бивше Републике Српске Крајине у Хрватској и 13 општина у Босни и Херцеговини, у којем су хрватске и муслиманске снаге убиле око 2.650 и протерале око 340.000 Срба. С друге стране, у Хрватској се приводе крају припреме за свечано обележавање војно-полицијске акције „Олуја“ која ће бити одржана 5. августа у Книну.

Напад је почео око пет сати ујутро артиљеријском ватром по Книну, тадашњем седишту РСК, а истовремено је нападнута већина других градова и села у Крајини. Хрватске снаге су у град ушле 5. августа око 12.30 сати, и на книнску тврђаву поболе шаховницу, а дан касније у Книн су стигли и хрватски званичници са Фрањом Туђманом на челу.

Савет безбедности УН, осим вербалне осуде, није изрекао никакве санкције Хрватској, а власти у Загребу тврде да су водеће светске силе одобриле напад на Крајину уз услов да акција буде „муњевита и без масовних злочина“.

У српским избегличким удружењима истичу да због дискриминирајућих закона који су на снази у Хрватској, расељеним није омогућен повратак, као ни остварење имовинских и других права. Како наводи председник Заједнице Срба Хрватске и Босне и Херцеговине Бранислав Швоња, погубне последице те акције по Србе још нису отклоњене.

Шеф Документационо-информационог центра „Веритас“ Саво Штрбац сматра да је статус прогнаних Срба у Хрватској могуће једино решити активирањем и применом плана 3-4 с почетка 1995. године, којим је међународна заједница Србима у Хрватској гарантовала „државу у држави“.

Дан пада Книна и РСК у Хрватској се иначе прославља као Дан победе. На свечаности у Книну присуствоваће председници државе и скупштине Иво Јосиповић и Лука Бебић, али и премијерка Јадранка Косор, која је међу првима грађанима своје земље честитала „велики празник“.

Антрфиле : Главни проблеми избеглих

- враћање станарског права
- обнова имовине
- неисплаћене пензије
- признавање радног стажа
- стамбено збрињавање
- немогућност откупа добијаних станова
- добијање држављанства
- економска одрживост повратка.

Тадић: Олуја се не сме заборавити

Председник Србије Борис Тадић нагласио је, у разговору са представницима Удружења погинулих и несталих у Хрватској, поводом 15.годишњице операције Олуја, да се тај злочин никада не сме заборавити и најавио да ће сутра у Цркви Светог Марка присуствовати парастосу убијенима у тој акцији.

КО ОНЕМОГУЋАВА ПОВРАТАК

Политика, Датум : 4.8.2010, Страна : А24

Петнаест година од егзодуса Срба из Хрватске

Милојко Будимир, генерални секретар Удружења Срба из Хрватске

За Србе у Хрватској „Олуја” није почела 1995. него још 1990. године, доласком Фрање Туђмана на власт. Основни циљ те политике био је и остао да Срби буду сведени на статистички и политички занемарљиву чињеницу. Што се тиче Туђманове политике етничког чишћења Срба, тзв. бриунски транскрипти нису никакво „откриће” него само још једна потврда стратешких циљева „Олује”.

Сваке године избегли и прогнани Срби из Хрватске молитвама и парастосима обележавају не само прогон Срба који се десио у „Олуји” 4. августа 1995. него и прогон Срба са подручја Западне Славоније 1. и 2. маја 1995. На Петом крајишком илинданском сабору, одржаном 4. августа 2009. избегли Крајишници су донели резолуцију којом су најоштрије осудили етничко чишћење српског народа из Српске Крајине и осталих делова Хрватске. Ради отклањања последица прогона усвојени су закључци који су нажалост што се Хрватске тиче остали мртво слово на папиру.

На основу ових закључака кабинет потпредседника владе др Јована Кркобабића израдио је докуменат Нон-папер, који је усвојила Влада Србије и са њим упознала више од 80 држава. Циљ овог обраћања био је да се још једном међународној заједници скрене пажња на неправду која је учињена Србима у Хрватској. Многи закони које је после „Олује” донео хрватски Сабор били су дискриминишући и довели су до спречавања повратка и цементирања резултата политике етничког чишћења. Уз ове законе Срби су постали грађани другог реда, а њихов број је сведен на три-четири одсто од укупног броја становника.

Избеглим и прогнаним Србима из Хрватске тешко је објаснити и зашто је у Народној скупштини Републике Србије селективним доношењем Резолуције о Сребреници дошло до раздвајања жртава. Од суштинске је важности да се при осуди злочина не прави разлика по месту злочина или на основу вере и националности невиних жртава. Ова обавеза је још већа јер су остали нерасветљени масовни ратни злочини почињени не само у „Бљеску” и „Олуји” него и у Сарајеву, Тузли, Братунцу и другде. Ни починиоци ових злочина нису процесуирани и кажњени. Сви наши напори које улажемо годинама да се у Србији формира институција која би се бавила истраживањем ратних злочина над Србима нису уродили плодом.

Помирење народа на западном Балкану је изузетно важно, али оно мора да буде засновано на научно утврђеној истини о свему што се дешавало у прошлости како се сукоби никад више не би поновили. То би свакако требало да доведе и до одустајања од пропагандног мита о домовинском рату у Хрватској, као и до тога да се „Олуја” више не слави као Дан победе и домовинске захвалности, јер је у њој, као и у „Бљеску” и другим операцијама, етнички очишћен српски народ из крајева у којима је вековима

живео. То недвосмислено показује и суђење које и сада траје пред Хашким трибуналом хрватским генералима Анти Готовини, Младену Маркачу и Ивану Чермаку за „удружени злочиначки подухват”. Нажалост, ово је суђење избегао политички врх и друге структуре које су у „Олуји” учествовале, а кривица је пребачена на другу страну. Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске стално указује на то да Хрватска свесно избегава да изврши своје обавезе преузете из мултилатералних споразума, као што је Споразум о сукцесији који су потписале све бивше чланице СФРЈ, из билатералних споразума и одредаба националних прописа. Хрватска треба што пре да донесе стратегију суочавања са прошлошћу и међунационалног помирења, далеко оштрије да санкционише говор мржње, нетолеранцију и нескривену србофобију, спроведећи међународне стандарде заштите људских права и основних слобода.

СЕЛО КОЈЕ ЈЕ ИЗГРАДИЛА „ОЛУЈА“

Данас, Датум : 4.8.2010, Страна : 16

Како се живи у Бусијама код Земунa, највећем избегличком насељу Крајишника прогнаних из Хрватске

Обележавање тог датума заслужује много друкчији однос. То данас добија једну другу конотацију, ми то више славио него Хрвати.

Одржимо парастос, и онда удри у тамбуре и трубе. Песма и игра. Па чему се ми веселимо и певамо? Нашој трагедији? - причају мештани

Милан Ћосић Ћоја био је репрезентативац Републике Српске Крајине у фудбалу. Играо је за Фудбалски клуб Шеовица из Пакраца. Сада, петнаест година пошто је РСК нестала, а самим тим и репрезентација, шета по порти цркве у земунском насељу Бусије, 99 посто насељеног Крајишницима, и повремено, каже, ради као портир.

- Ми смо имали тамо право фудбалско првенство - сећају људи окупљени у парохијском дому: „Прво финале за првака РСК играно је 1993. године.

Учествовали су Динара из Книна, Банија из Глине, Шеовица из Пакраца, Шпарта из Белог Манастира, Слога из Вуковара.... Победила је Банија. Други турнир за првака РСК одржан је у Белом манастиру, тријумфовала је Шпарта као домаћин.

Исте године игран је први Куп РСК. Освојила га је Буковица из Кистања. Они су касније одиграли два меча са прваком РС, Козаром из Босанске Градишке, за победника купа српских држава, и победила је Буковица. Планирано је да се игра и са једним клубом из Југославије, али с обзиром да је Звезда претходно гостовала у Вуковару и имала претњу ФИФА да ће их удаљити из свих такмичења зато што су играли са репрезентацијом РСК, непостојеће државе, како су говорили, одустали смо од те идеје. РСК је добила тада Звезду са 1:0, имамо и записник са те утакмице“ - сећају се Крајишници.

Насеље Бусије, неколико километара удаљено од Батајнице, настало је 1997. године, када је радикалска власт у Земуну продала избеглицима из Хрватске испарцелисане њиве. Стево Голијан из Пакраца забо је те године прву тарабу у ораницу и оградио свој плац. Није ни помишљао да ће ту, за петнаест година, из блата изнићи насеље поред пута Београд - Загреб. Данас је то село са више од 5.000 одраслих и око 500 деце.

- Општина Земун продала нам је овде 1400 плацева. Од поштара сам сазнао пре неки дан да имамо 1300 плацева који су изграђени. Ово је био пољопривредни комплекс “Напретка” из Старе Пазове. Општина нам је то продала као

грађевинско земљиште. Ми смо добили таква решења. Међутим, ово се још води као пољопривредно земљиште, ми не можемо ни данас да добијемо уговор један кроз један. Моје је мишљење да ако смо већ добили папир да купујемо грађевинско земљиште катастарске општине Угриновци да је то тако. Међутим, ми ћемо изгледа платити пренамену земљишта из свог џепа - каже Илија Везмар, председник Удружења грађана Бусија.

Крајишници се сећају да су им земљу нудили под шифром - повољно.

- Јесте било повољно, али нама који смо избегли без игде ичега, 2000 марака за 6 ари плаца било је много. У то време се хектар продавао за 3.000 марака, тако да смо ми ту мало и преварени. Плус, наше учешће је овде било огромно. Ми смо сами финансирали комплетну изградњу водоводне мреже, општина нам је изградила довод до самог улаза у насеље, а ми све остало. Свака чесма коју видите је самодопринос самих грађана. **Давали смо и до 1000 марака за струју, неки људи самостално куповали бандере, посебно они који су први дошли. Дали смо преко 400.000 марака за завршетак електрификације. Сами смо финансирали 100 посто изградњу јавне расвете, напасање улица макадамом, имамо укупно око пет километара асфалта.** Имамо и аутобус на 45 минута Батајница - Бусија. Клинци су раније ишли пешке по три километра до главног пута - каже Илија.

Сад морају да размишљају где ће да праве вртић, школу, и све остало што им недостаје, јер је Општина својевремено продала све, видела, кажу, да посао иде, па фактички у Бусијама немају више државног земљишта за било шта.

- Ми се боримо да Бусије буду Месна заједница, јер још нисмо добили тај статус - каже председник Удружења грађана Бусије.

Илија Везмар је из Пакраца у Србију стигао 1992. године, кад се Унпрофор распоредио. Живео је свуда помало па се после 10 година, преселио овде.

- Уселио сам се у кућу која није имала ни крова, право под плочу. Кад киша почне падати стављали смо шерпе - сећа се.

У Хрватску се, вели, из Бусија, не враћа се много људи, ни 10 посто.

- Многи су извадили личне карте и пасоше у Хрватској, и они их сада сматрају као повратнике. А ти људи живе у Србији и тамо оду један или два пута у годину дана. Било је и оних зелених картона. Оду тамо, узму неке паре као повратници па се опет врате назад. Само се стари људи враћају тамо. Да умру - причају становници Бусија.

Јован Вученовић из Книна, секретар Удружења, вели да му је фамилија из околине манастира Драговић, трећег по старини у северној Далмацији.

- Ово насеље важи за једно које има највећи наталитет у Србији. У претпрошлој години је 43 деце рођено у Бусијама - каже Јован. „Предуслова за повратак и оптимални повратак у Хрватској нема. Чланови смо удружења избеглица у Србији, али ту нема слоге, не постоји једна кровна организација, нема јединства. Немамо одговарајући третман ни у месној заједници Угриновци, ни у општини Земун, тамо нас представља човек који живи на Старом граду у Београду. Свака власт другачије се односи према нама. То су људи који имају више одела у орману, па које им одговара, то обуку. Једини град у овој држави које нема повереништво за избеглице јесте Београд. Немамо третман ни најугроженије категорије, Рома. То нам је и рекао претходни комесар за избеглице: „Да сте којим случајем Роми, ваши проблеми би били решени“. Ми немамо ништа против Рома, али желимо да неко погледа и нас“ - каже Јован.

Имају фудбалски клуб Бусије. Играчи су углавном пореклом из Босне и Хрватске.

Као домаћини играју у Угриновцима јер немају свој стадион. Било им је у посети пар ногометних клубова из Хрватске, углавном повратника.

- Нама није било омогућено да се сусретнемо са господином Јосиповићем кад је боравио у Србији. Јосиповић је рекао да нема ништа против да нас прими, али је

све у рукама протокола домаћина. Он је разговарао са људима из колективних центара, у којима живи три посто популације прогнаника. Нит знамо ко је био, нит шта су причали. А ми смо хтели да му изнесемо конкретне проблеме - педесет хиљада одузетих станова у Хрватској, педесет хиљада неисплаћених пензија...

Пензионери нису остварили право на пензије од 1991. до 1995. године. Мој отац није добио 120 пензија, прогласили су га за злочинца неког. Мени не признају 10,5 година радног стажа, мојој жени 6,5. Моју кућу су издавали шест година неким Хрватима, али ми нису плаћали кирију. Мој отац није могао да добије потврду о држављанству иако је рођен тамо. Он је тамо странац, као што сам и ја странац иако сам тамо завршио школе“ - прича Јован.

Има кућу на спрат у Книну. Два трособна стана по 75 квадрата, помоћне просторије, за њих, вели, нуде му 30 до 35.000 евра.

- Боље да је поклоним неком да би хрватски тисак написао: Четник је продао усташи кућу. Ишао сам тамо. То није моје место, нису моји људи. Ногометни клуб Динара за који сам играо, а касније био секретар, нема више историју иако је основан 1913. Сва историја почиње од 1995. Из тог клуба је поникао Илија Петковић и многи врсни фудбалери, а у витринама не постоје више ни пехари, ни слике... - каже Вученовић.

Био је свестан када је 4. августа увече кренуо с трактором и повезао 27 комшија на њему да ће се са Книном и РСК десити оно што се десило. Запалила му се гума на путу.

- Обележавање тог дана заслужује много другачији однос. То данас добија једну другу конотацију, ми то више славио него Хрвати. Одржимо парастос, и онда удри у тамбуре и трубе. Песма и игра. Па чему се ми веселимо и певамо? Нашој трагедији? - пита се Вученовић.

Пољопривреде у Бусијама нема. Мали број људи је у радном односу, највише раде на црно. Седимо у самосталној угоститељској радњи „Вуковар“, кафана је празна око подне. Затворена је и месара „Четник“, у којој купују, веле, и партизани. Четник је иначе често презиме међу Крајишницима.

- Имамо и професора и инжињера који свој хлеб зарађују на лопати. Најтеже и најпрљавије послове раде избеглице. Ми смо овде у Србији угрозили само Румуне. Те послове су они радили док ми нисмо дошли. Политичари нас слабо обилазе. Задњи политичар који је био је покојни Ненад Богдановић - причају прогнаници и сећају се да је један други политичар, после обиласка Бусија, усхићено рекао: „Ви сте се, браћо, добро снашли. Овде је приоритет да се уништи амброзија!“

Антрфиле : Немају ни гробље

Немамо вртић, школу, пошту, гробље... Наши људи се сахрањују у Угриновцима, Батајници, Пазови, Бежанији, на Орловачи, Лешћу. Где ко стигне. Једног родитеља сахраните овамо, другог тамо, јер кажу – нема места. Овде су подземне воде високе, нема одводних канала, нема канализације, изливају се септичке јаме, проблеми су далеко већи него што се види голим оком - причају мештани Бусија.

Споменик са мапом „велике Србије“

Крај цркве у Бусијама крајем маја ове године неколико удружења и организација, међу којима и Равногорски покрет, те Влада РСК у избеглиштву, подигли су споменик погинулим Крајишницима. На једној страни је учртана и мапа „велике Србије“.

- Видите то. Мапа Србије од Триглава до Ђевђелије. Питање је да ли се овај народ залагао за такву идеологију и политику. Овде живи најмање 30 породица којима је неко погинуо и нестао. Нико од њих није позван на отварање - каже Јово Вученовић.

КРАМПОМ НА ЦРКВУ

Данас, Датум : 4.8.2010, Страна : 23

Екстремисти оштетили православни храм у Ораовици код Прешева

Прешево, Врање - У селу Ораовица, у којем је српско становништво некад било већинско, од 1996. године нема ниједног Србина. Иселили су се, а Албанци су, како наводе у Епархији врањској, после тога оскрнавили и порушили све српске гробове у овом селу надомак Прешева, тако да ниједан споменик није више усправан и читав.

- Албанци су поново оскрнавили цркву светог Ђорђа у селу Ораовица у општини Прешево. Прво су крамповима и металним пајсером развалили металне капке на прозорима. Пре тога су са храма ишчупали крст који је био забетониран у кров - каже секретар Епархије врањске, отац Владан Милутиновић, после последњег обијања и пљачке ове православне цркве код Прешева.

Милутиновић наводи да „Албанци на југу Србије говоре да су им угрожена људска права и слободе. Све чињенице говоре да су и Срби угрожени, јер како могу нормално да живе ако им богомоље и споменике оштећују и руше“. Он наводи да охрабрује то што су откривени починиоци вандализма на цркви у Ораовици и да Исламска верска заједница пружа помоћ у решавању ових проблема.

На удару екстремиста био је и објект светог пророка Илије код Врања, коју су албански екстремисти скрнавили више пута, чак је и олтар био миниран. Албанци су више пута уништавали и цркву светог цара Константина и царице Јелене у Великом Трновцу.

СРБИ НЕ СУДЕ У ЦРНОЈ ГОРИ

Дневник, Датум : 4.8.2010, Страна : 14

ПОГОРШАНА ПОЛИТИЧКА ПРАВА СРБА У РЕГИОНУ

Невладина организација „Напредни клуб“ представиће данас извештај о политичким правима српског народа у региону за претходну годину, који је показао да су политичка права Срба у осам држава региона погоршана. Како је саопштено из „Напредног клуба“, извештај се односи на око два милиона грађана који живе у Босни и Херцеговини и Републици Српској, Хрватској, Црној Гори, Македонији, Словенији, Албанији, Румунији и Мађарској.

Овогодишњи извештај је показао да су политичка права српског народа у региону, углавном, мања него што је то био случај ранијих година – изузетак у потпуности представља Румунија, док су извесна побољшања забележена у Словенији и Македонији.

У БиХ постоји снажан притисак ради лишавања права српског народа на конститутивност и укидање Републике Српске, док се у БиХ вратио симболичан број прогнаних Срба, наведено је у овогодишњем извештају.

Српском народу у Хрватској нису омогућена најосновнија права на језик и писмо, а није започето ни враћање око 50.000 станова протераним Србима, док у Албанији и Мађарској нису испуњена сва права које су те државе законски омогућиле својим мањинама. У Црној Гори, иако Срби чине трећину становништва, ниједан Србин није на челу неке образовне установе, нема судија

српске националности у вишим судовима, а на имовину и вернике Српске православне цркве врше се константни притисци.

У Словенији и Македонији Србима није омогућена слобода вероисповести, али постоје помаци када је реч о службеној употреби језика и финансирању, а почело је решавање статуса 25.000 „избрисаних“ грађана.

PRESS CLIPPING

Четвртак 05.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2010, Страна : 4

ИЗБЕГЛИЦЕ, Лесковац

Шеснаест избеглих и расељених породица добиће ускоро станове у оквиру пројекта изградње за социјално становање - изјавио је повереник Комесаријата за избеглице и расељене Игор Коцић.

У питању је двадесет станова, а четири преостала ће бити додељена социјалним случајевима. Повереништво за избегла и расељена лице приводи крају и пројекат оснаживања породица избеглих и расељених лица, у оквиру кога ће бити подељено милион динара.

„ОЛУЈА” ОД СЛАВЉЕЊА ДО ОСПОРАВАЊА

Политика, Датум : 5.8.2010, Страна : А5

Загреб, 4. августа – Хрватска је данас почела да слави 15. годишњицу од војне операције „Олуја” којом је срушена Република Српска Крајина и тиме практично окончана српска побуна, о чијим правим узроцима ни до данас није речена пуна истина. Источни крајеви су се процесом мирне реинтеграције у следећих неколико година вратили у уставно-правни систем РХ.

Акција је почела у рану зору 4. августа 1995. када је, према службеним подацима, око 130.000 добро опремљених и увежбаних војника са свих страна кренуло на територију РСК. Већ сутрадан је заузет Книн и тај дан се у Хрватској слави као државни празник, Дан домовинске захвалности, а коначни резултат ове војне акције је враћање тих подручја под хрватску власт и до тада на овим просторима у таквим размерима незабележен егзодус српског народа. За деценију и по у Хрватску се вратио тек мањи број избеглих.

Акција „Олуја”, коју су директно војно помогле САД, дијаметрално различито се доживљава и оцењује на хрватској и српској страни (а тако се тумаче и узроци збивања који су довели до ње), што се потврдило и поводом обележавања 15. годишњице од њеног почетка.

Велику пажњу хрватских медија привукла је кратка изјава председника Србије Бориса Тадића који је, како се преноси, тим поводом рекао да је „’Олуја’ била злочин који се не сме заборавити”. Одмах су на то реаговали највиши државни представници, али овај пут без жучи каква је била карактеристична претходних година.

Председник Хрватске Иво Јосиповић на то је синоћ одговорио: „Акција ’Олуја’ легална је и легитимна војно-полицијска акција у којој је Хрватска ослободила своју окупирану територију. Бранитељи, учесници ’Олује’, заслужују наше

признање и поштовање. Управо зато, с поносом и поштовањем сећамо се те акције. Наравно да се не слажем с тезом како је злочин карактеристика 'Олује'. **Њена је најважнија карактеристика њен ослободилачки карактер, као и то да је она зауставила тешка страдања Хрватске."**

Јосиповић је такође додао да се „Хрватска залаже за отклањање свих последица рата и кажњавање злочина који су се у њему догодили”, као и да је „решавање отворених питања које имамо са Србијом од интереса и за Хрватску и за Србију”.

Тадићеву изјаву данас је коментарисала и премијерка Јадранка Косор. После полагања венаца код Средишњег крста на Мирогоју на заједничку гробницу неидентификованих жртава рата и гробницу првог председника РХ Фрање Туђмана, она је изјавила да је „Олујом” коначно побеђена великосрпска Милошевићева политика и додала: „Било би добро да и у Србији тога коначно постану свесни.”

Премијерка Косор такође је поновила овде често потезану синтагму да су „из Србије кретали тенкови који су рушили наше градове и убијали хрватске цивиле и бранитеље” и да је „Хрватска била та која је брутално нападнута”, те закључила: „То је историјска чињеница и ми у Хрватској нећемо дозволити да се историјске чињенице ревидирају о било чему, а посебно о оваквим акцијама које су значиле коначно ослобађање Хрватске.”

ПАРАСТОС У БЕОГРАДСКОЈ ЦРКВИ СВЕТОГ МАРКА, СВЕЋЕ У БАЊАЛУЦИ

Политика, Датум : 5.8.2010, Страна : А5

Обележена 15. годишњица хрватске војне операције „Олуја” у којој је страдало око 2.650 Срба, а протерано око 340.000

У Србији и Републици Српској јуче је обележена 15. годишњица напада на подручје бивше Републике Српске Крајине у Хрватској и 13 општина у Босни и Херцеговини, у коме су хрватске и муслиманске снаге убиле око 2.650 и протерале око 340.000 Срба.

Парастосу жртвама „Олује” у београдској цркви Светог Марка, који је служио патријарх српски Иринеј, присуствовали су председник Србије Борис Тадић, потпредседник Владе Јован Кркобабић, генерални секретар Скупштине Србије Вељко Одаловић и многобројни грађани и верници који су испунили цркву и простор испред.

Патријарх Иринеј је у обраћању после парастоса рекао да је окупљање одржано како би се молитвено сетили недужних, који су пре 15 година страдали, а чија је кривица била „прво што су били православни, а друго што су били Срби”.

Према његовим речима, тај злочин, који се наставља, дешава се крајем 20. и почетком 21. века, у временима у којем се гордимо и поносимо науком, демократијом, филозофијом, уметношћу... „Што је још најтрагичније, тај злочин се наставља и траје – свет то гледа и ништа не чини да се онима који су нестали нађу гробови...”, рекао је патријарх Иринеј и додао да су они који су протерани и данас на страшним мукама – „чезну да се врате својим домовима, али им се то не омогућава”.

На годишницу „Олује” огласиле су се и политичке партије. Српски покрет обнове саопштио је да сви који су одговорни за егзодус неколико стотина хиљада Срба и неколико хиљада несталих и убијених у хрватској акцији „Олуја” 1995. морају бити кажњени.

Лидер Демократске странке Србије Војислав Коштуница је у писаној изјави достављеној медијима навео је да је дужност српског народа да се сећа сваке жртве и да се само на истини може градити будућност и поштовање међу народима на Балкану.

Заменик председника Српске напредне странке Александар Вучић навео је да држава ништа није учинила за српски народ који је протеран из Хрватске и да „није показала бригу за Србе над којима је тадашња хрватска власт починила најтежи злочин етничког чишћења после Другог светског рата на територији савремене Европе”.

Нова Србија је указала да је несхватљиво и недопустиво да ни 15 година после „Олује” није обављена ексхумација свих жртава, да се у Хрватску вратио занемарљив број прогнаних и избеглих и да Срби у Хрватској још, страхујући за своју безбедност, морају да крију свој идентитет. Годишњица акције хрватских снага на бившу РСК обележена је и у Републици Српској. У бањалучком храму Свете Тројице одржан је парастос за убијене Србе у акцији „Олуја”, а на бањалучком гробљу положени су венци на спомен-облежја погинулих српских бораца и цивила.

Тим поводом, прексиноћ су у храму Христа Спаситеља у Бањалуци запаљене свеће за покој душа убијених крајишких Срба у акцији „Олуја”. Паљење свећа традиционално се одржава сваке године у Бања Луци у организацији удружења избеглих Срба, као и владиног одбора за обележавање значајних датума у РС из последњег рата.

У хрватској војној операцији „Олуја” убијено је и нестало близу 2.000 Срба, а протерано око 220.000, док су у наставку акције у суседној БиХ под називом „Маестрал 95” хрватске оружане снаге у садејству са Петим корпусом Армије БиХ убиле 655 и прогнале око 125.000 Срба. Тањуг

ЧЕКАМ ОДГОВОР МИНИСТАРСТВА О НАЦИОНАЛНОМ САВЕТУ БОШЊАКА

Политика, Датум : 5.8.2010, Страна : А7

ИНТЕРВЈУ: Невена Петрушић, повереник за заштиту равноправности

Од 10. августа изјаснићу се о националном савету бошњачке националне мањине.
– Острашћена кампања неколико НВО против мене

Након недавних инцидената у селу Јабука, када је после убиства седамнаестогодишњег дечака дошло до вишедневног каменовања ромских кућа, ситуација у овом панчевачком селу је стабилна и време је за отпочињање конструктивног дијалога у коме ће се искрено настојати да се нађе начин за унапређење односа у овом селу и избегну слични конфликти. Заједно са мештанима припремамо процес медијације у коме ће обучени стручњаци олакшати дијалог супротстављених страна и помоћи им да кроз разговор дођу до решења које ће вратити пољубљано поверење у комшије. Следећег понедељка имамо састанак с представницима ромске заједнице, том разговору ће присуствовати и жене и деца.

Идеја је да сви схвате колико је важно да се изгради поверења како се не би десило да ромска деца из страха за сопствену безбедност не пођу у школе 1. септембра, каже Невена Петрушић, повереница за заштиту равноправности.

Наша саговорница, која је на дужност ступила 5. маја, каже да је у претходна три месеца на адресу овог независног државног тела стигло 15 притужби због дискриминације које су се углавном односиле на дискриминацију у сфери рада и запошљавања и дискриминацију на основу националне и политичке припадности. Седам притужби је оцењено као основано.

А на питање – шта се налази у опису посла повереника за равноправност, Невена Петрушић одговара: „**Повереник за заштиту равноправности је самостални и независни орган који поступа по притужбама у случајевима дискриминације, али је ту да својим деловањем допринесе спречавању и елиминисању свих видова и облика дискриминације. Повереник је овлашћен да лицу које не отклони повреду права изда опомену, а ако у одређеном року не отклони повреду права може обавестити јавност о томе. Посебно бих апострофирала овлашћења повереника да подноси прекршајне пријаве против дискриминатора и да, уз сагласност дискриминисане особе, покреће судски поступак.**”

Ко је у нашој земљи су највише изложен дискриминацији?

Сва истраживања говоре да су дискриминацији највише изложени Роми, особе са инвалидитетом, старије особе, припадници мањинске сексуалне оријентације и избеглице. Они трпе дискриминацију у свим сферама друштвеног живота и у свакодневним животним ситуацијама. Веома су чести случајеви вишеструке дискриминације, а типичан пример су жене које су дискриминисане и по основу пола и по основу припадности ромској националној мањини. Сви ми желимо да Србија буде друштво које толерише различитости, али у реалности ствари тако не стоје. Сензибилизација јавности на различитост почиње са васпитавањем деце и наставља се адекватном школском едукацијом, а доказ тезе да је ова врста васпитања изостала јесте насиље међу школском децом које најчешће трпе ученици који су по било ком основу различити од својих вршњака.

Која је основна разлика у раду повереника за заштиту равноправности и заштитника грађана?

Омбудсман поступа у случајевима непоштовања права грађана и повреде учињене актима, радњама или нечињењем (пропустима у раду) органа управе, као и других органа и организација, предузећа и установа којима су поверена јавна овлашћења. Заштитник грађана спроводи контролу законитости, правилности и ефикасности рада органа управе, а овлашћен је и да самоиницијативно покрене поступак у случајевима кршења права грађана. **Повереник за заштиту равноправности поступа у случајевима дискриминације односно у свим оним случајевима када је неоправдано направљена разлика у односу на једно лице или на групу лица повезаних истим својством, при чему је дискриминација заснована на раси, боји коже, држављанству, националној припадности или етничком пореклу, језику, верским или политичким убеђењима, полу, родном идентитету, сексуалној оријентацији, инвалидитету, брачном и породичном статусу, чланству у политичким, синдикалним и другим организацијама и на основу било ког другог стварног или претпостављеног личног својства.**

Шта сте предузели поводом проблема са конституисањем националног савета Бошњака?

Ради правилног утврђивања чињеничног стања, затражила сам од Министарства за људска и мањинска права да се у року од 15 дана изјасни о свим релевантним чињеницама и околностима у вези овог случаја и овај рок истиче 10. августа. У међувремену, посетила сам Нови Пазар и разговарала с представницима свих организација које су истакле кандидате за избор чланова Националног савета бошњачке националне мањине, као и са невладиним организацијама у Новом Пазару. Након приспећа одговора Министарства даћу мишљење о томе да ли је дошло до повреде одредаба Закона о забрани дискриминације и препоручићу начин отклањања

евентуалне повреде права, о чему ће и заинтересоване стране и јавност бити благовремено обавештени.

Неке невладине организације оштро су негодовале због вашег доласка на дужност повереника. Да ли вам то отежава рад?

Веома ми је жао што неколико невладиних организација из Београда настоји да ме на сваки начин дискредитује изношењем неистина и острашћеном кампањом. Њихови мотиви и интереси су јасни и мени и другима. С друге стране, постоји пуно организација широм Србије које су подржале мој избор и то ме радује, јер је сарадња са организацијама цивилног друштва од изузетног значаја како у реаговању у појединачним случајевима дискриминације, тако и у раду на подизању свести, спречавању дискриминације и изградњу толерантног и инклузивног друштва које поштује различитости.

Да ли сте добили просторије за рад, имате ли довољно сарадника?

Просторије за рад још нису обезбеђене, али је недавно понуђен један простор који је за почетак рада задовољавајући. Очекујем да ће за кратко време он бити адаптиран и опремљен чиме ће се створити услови за ангажовање особља како би наша служба почела да ради пуним капацитетом средином септембра. Што се службе поверенице тиче она још није формирана, јер се чека да Народна скупштина да сагласност на акт о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, чиме ће се створити услови за запошљавање особља. У раду ми тренутно помаже пет сарадника и сарадница, који су посвећени обезбеђивању услова за рад службе повереника, укључујући и израду нормативних докумената, активирање буџетских средстава и израду веб сајта.

ПОСАО ЗА 460 МЛАДИХ

Преглед, Датум : 5.8.2010, Страна : 13

У Лесковцу успешно спроведен конкурс „Прва шанса“

После тромесечног пробног рада, већина очекује запослење и надокнаду, уз плаћене доприносе, од 16.000 до 20.000 динара

Лесковац

За младе, незапослене, а њих је највише у Лесковцу и другде на сиромашном југу Србије, „Прва шанса“ је била прилика да пронађу радно место. Многима се жеља испунила, јер је примљено 460 младих, углавном свршених средњошколаца и факултетски образованих радника, који посредствима Националне службе запошљавања две, три, а неки и више година трагају за послом. Конкурс је био расписан почетком године, али је његова финална реализација завршена недавно и сада новопримљени радници код својих послодаваца пролазе тзв. фазу пробног рада, која траје три месеца, а после тога – ако буду задовољили – могу се надати да ће бити у радном односу две године, а после тога све ће зависити од добре воље послодавца.

Сања Цветковић, саветник за развој предузетништва у Националној служби запошљавања у Лесковцу, очекује да ће послодавци, после обавезне тромесечне радне праксе, која је у току, засновати радни однос са седамдесет до осамдесет одсто пријављених радника.

У време радне праксе, кандидати добијају надокнаду од 10.000 динара, а после пријема у радни однос, зависно од стручне спреме, плата је од 16.000 до 20.000 динара, уз обавезну уплату доприноса за социјално и здравствено осигурање.

Послодавац је, иначе, дужан да исплати целокупну зараду, коју им, уз приложене потврде, надокнађује Национална служба за запошљавање у Лесковцу. На подручју шест општина Јабланичког округа тренутно је без посла око 35.000 радника, међу којима две трећине живи у Лесковцу. Велики број незапослених – више од 5.000 – евидентирано је у Власотинцу и Лебану, а на списковима НСЗ знатно је мање незапослених лица у Бојнику, Медвеђи и Црној Трави. **Поред овог конкурса, тренутно је на југу Србије најактуелнија реализација јавних радова где је такође до посла дошао један број младих, али је у овом случају ипак предност дата најсиромашнијима, припадницима ромске националне заједнице, избеглим и расељеним лицима.** У Јабланичком округу – од Лесковца, Лебана, Бојника, Медвеђе, Власотинца и Црне Траве - увелико се реализује 21 пројекат јавних радова укупне вредности 38,5 милиона динара. Међу пројектима, према оценама Националне службе за запошљавање, најзначајнији је реконструкција водоводне мреже у лебанској месној заједници Ждеглово. У реализацију тог програма биће уложено 2,8 милиона динара. Посредством Националне службе за запошљавање обезбеђено је 1.740.000 динара, а остала средства су из буџета лебанске општине. У јавне радове укључено је 313 лица са евиденције Националне службе за запошљавање, који ће примати надокнаду у наредних неколико месеци, односно до окончања јавних радова.

Антрфиле : Упозорење инспекције

Републичка санитарна инспекција донела је решење о забрани купања у реци Власини – каже др Горан Стаменковић, шеф Републичке санитарне инспекције за Јабланички округ. Инспекција је донела и решења о забрани коришћења воде са јавних чесама у Горњем Ораху, Бољару, Гложану, Батуловцу, Конопници и самом Власотинцу на локацијама „Бука“ и „Црквица“.

-Вода реке Власине, где је откривено присуство бактерија фекалног порекла је ван свих класа водотокова – оцењује др Горан Стаменковић, шеф одсека Републичке санитарне инспекције, одељење у Лесковцу.

ДОБРО ЈУТРО СРБИЈО

Ало!, Датум : 5.8.2010, Страна : 2

Срби, народ најјаднији

Било би за очекивати да се удаљавањем од ратних страхота и приближавањем ЕУ стање људских и мањинских права на Балкану постепено поправља. Можда када је реч о многим другим народима, па и онима који живе са нама, али са Србима ствар стоји потпуно другачије. **Према другом детаљном годишњем извештају који је саставио Напредни клуб, на Србе у већини земаља региона, поготово у онима бивше СФРЈ, гледају као на смрдљив сир. Отприлике као на Јевреје пред Други светски рат. Најгора ситуација је у Црној Гори и Хрватској. Грчевита борба црногорске власти да сопствени идентитет и право на државу докаже поништавањем свега што је српско довела је до тога да се већински народ осећа као туђин у сопственој кући. Генетским инжењерингом створена је нација која има измишљену цркву и говори измишљеним црногорским језиком. Ни долазак Ива Јосиповића на место**

председника Хрватске и његова учестала дружења са председником Тадићем прогнаним Србима (још) нису донели ништа добро. Српски језик и писмо у Хрватској су још забрањени, а 50.000 отетих станова нико и не помиње.

Срби у Словенији немају чак ни статус националне мањине, а тек прошле године започето је решавање статуса 25.000 људи којима су 1992. године одузета лична документа да би их потом наглавачке избацили из дежеле. Ни у Македонији, Албанији, па ни у Мађарској, ситуација са правима Срба није сјајна. Да не говоримо о преданом раду онога што себе зове међународна заједница на постепеном укидању РС.

Чињеница да је стање људских права Срба најбоље тамо где је наших сународника најмање говори довољно сама за себе. Ако је питање ко је крив за њихов овако срамотан и понижавајући положај, немогуће је не показати прстом на државу Србију, односно оне који је персонификују. Довољно је, за почетак, упоредити колико новца суседне земље издвајају за своје мањине код нас и много тога ће нам бити јасније.

Василије Паповић, новинар

ЗЛОЧИНИ У АКЦИЈИ „ОЛУЈА“ ЗА КОСОРОВУ ПОБЕДА НАД МИЛОШЕВИЋЕМ

Блиц, Датум : 5.8.2010, Страна : 2

У Цркви светог Марка у Београду јуче је служен парастос убијенима у хрватској оружаном акцији „Олуја”, поводом 15. годишњице те акције и прогона Срба из Хрватске. Истовремено у Хрватској се прославља Дан победе.

Парастосу у Београду, који је служио патријарх српски Иринеј, присуствовали су председник Србије Борис Тадић, потпредседник Владе Јован Кркобабић, генерални секретар Скупштине Србије Вељко Одаловић и многобројни грађани и верници који су испунили цркву и простор испред. Патријарх Иринеј окупљенима је поручио „да треба праштати јер је то хришћански, али не и заборавити”.

- Најтрагичније је што се тај злочин наставља и траје - свет то гледа и ништа не чини да се оним који су нестали нађу гробови... - рекао је патријарх и додао да су они који су протерани и данас на страшним мукама, „чезну да се врате својим домовима, али им се то не омогућава”. Парастосом и полагањем венаца на споменик погинулим српским борцима и у Бањалуци је обележена 15. годишњица прогона Срба из Хрватске.

Истовремено, премијерка Хрватске Јадранка Косор изјавила је да је акцијом „Олуја” побеђена великосрпска политика Слободана Милошевића и да би било добро „да и у Србији тога коначно постану свесни”. Она је, после полагања венаца поводом Дана домовинске захвалности и Дана бранитеља, оценила да изјава председника Србије Бориса Тадића о „Олуји”, као злочину који се не сме заборавити, не представља ништа ново.

- Ништа ново и већ виђено - рекла је Косорова.

Председник Хрватске Иво Јосиповић рекао је да ће војно-полицијска акција „Олуја” остати записана у историји као круна праведног ослободилачког рата Хрватске.

- Војно-полицијска операција „Олуја” је круна праведног ослободилачког рата који је Хрватска водила за своју слободу и независност. С поносом ћемо истаћи наш барјак у Книну - рекао је Јосиповић у Башким Водама, где проводи годишњи одмор.

Коментаришући Тадићеву изјаву о „Олуји”, он је поновио да је та акција била круна праведног и ослободилачког рата и да ће „она као таква остати записана у историји хрватског народа”.

Председник Српског народног већа и посланик у Сабору Милорад Пуповац изјавио је да се залаже за „разговор у којем би Срби и Хрвати заједнички дошли до сазнања која би омогућила одговоре на питања шта се дешавало од 1991. до 1995. године у Хрватској и другим подручјима”.

НИСУ ПРИЗНАЛИ СТРАШАН ЗЛОЧИН

Куир, Датум : 5.8.2010, Страна : 2

Војислав Коштуница

БЕОГРАД - Председник ДСС Војислав Коштуница изјавио је јуче, поводом годишњице протеривања Срба у акцији „Олуја“, да Хрватска ни после петнаест година није признала „тај страشان злочин“.

- Петнаест година није избрисало страشان злочин етничког чишћења над Србима Крајишницима, већ је у памћење српског народа заувек утиснуто да су невини Срби смишљено и намерно убијани и сурово прогнани са својих вековних огњишта - оценио је Коштуница.

ИМА ПРОСТОРА ЗА РЕШЕЊЕ

Куир, Датум : 5.8.2010, Страна : 4

Милорад Пуповац

ЗАГРЕБ - Потпредседник Самосталне демократске српске странке Милорад Пуповац изјавио је Фонету да за Србе у Хрватској и оне који су избегли, упркос нормализацији односа Србије и Хрватске, нема унапређења односа без решавања избегличког питања, могућности откупа станова и листе за ратне злочине.

Он је оценио да је сусретом председника Иве Јосиповића и Бориса Тадића отворен велики простор за решавање ових питања ради стварања бољих услова за живот Срба.

"ОЛУЈА" ЗАПАЛИЛА СВЕЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2010, Страна : 9

У МНОГИМ ЦРКВАМА У СРБИЈИ И РС ОДРЖАНИ ПАРАСТОСИ НА 15. ГОДИШЊИЦУ СТРАДАЊА СРБА У ХРВАТскоЈ

Што је најтрагичније, злочин се наставља и траје, рекао патријарх српски Иринеј

"Нек Бог не дозволи више 'Олуја', поручио је јуче у Цркви Светог Марка патријарх српски Иринеј, служећи парастос убијенима у хрватској оружаном акцији на подручју бивше Републике Српске Крајине, 4. августа 1995. године.

Поводом 15. годишњице од једног од највећих страдања српског живља на овом подручју, на платоу и унутар цркве окупило се око 4.000 махом прогнаних. Неки кажу дошли су из ината, а неки из немоћи да прежалe своје настрадале очеве, браћу,

стричеве... Дошле су породице из готово свих книнских засеока - Дрче, Шуше, Травице..., али и њихови сународници са Баније, Кордуна, Лике... Достојанствено и у миру, палили су свеће, крстили се, изговарали молитве упола гласа.

Уз вернике и породице оних који су своје најмилије оставили на спаљеним огњиштима, стајали су и председник Србије Борис Тадић, потпредседник Владе Јован Кркобабић, генерални секретар Скупштине Србије Вељко Одаловић, комесар за избеглице Владимир Цуцић... У тишини, погнутих глава сећали су се трагичних дана српске историје у којима је са кућних прагова прогнано око 200.000 Срба, а 2.000 их на довратку оставило животе. У наставку бруталне акције у БиХ, под називом "Маестрал", хрватске оружане снаге, у садејству са Петим корпусом муслиманске армије БиХ, убиле су још 655 и прогнале око 125.000 српских становника, чиме се црни биланс још више зацрнио.

- Данас смо се окупили да бисмо се молитвено сетили оних недужних, који су пре 15 година страдали, а чија је једина кривица била то што су православни, и што су Срби - рекао је патријарх српски, после парастоса.

- А тај се злочин наставља. И то у времену у којем се гордимо и поносимо науком, демократијом, философијом, уметношћу... Што је најтрагичније, наставља се и - траје. А свет то гледа и ништа не чини да се онима који су нестали нађу гробови...

Патријарх Иринеј је додао и да су они који су протерани "данас на страшним мукама јер чезну да се врате својим домовима, али им се то не омогућава".

Погинулих крајишких Срба сећали су се јуче и у Републици Српској. У бањалучком храму Свете тројице одржан је парастос убијенима, а на бањалучком гробљу светог Пантелија положени су венци на спомен-облежја погинулих српских бораца и цивила.

Славила је само Хрватска. Честитке и говори свих челних људи поводом "Дана побједе" обојени су весељем и ликовањем. У Книну је за данас заказан дефиле ветерана, подизање државне заставе на книнској тврђави, постројавање пред државним врхом на фудбалском стадиону, летачки слет ратног ваздухопловства, бесплатне порције пасуља за грађанство и вечерњи концерти. Програм, налик сваком претходном, биће "обогаћен" пријемом за све команданте и командире јединица које су учествовале у "Олуји". Само они малобројни, преостали Срби, данас ће у својим православним храмовима држати парастосе. И помолити се да се "Олуја" никад више не понови.

Антрфиле : ХРВАТСКА

Хрватска ће на изјаву председника Србије да је "Олуја злочин који се не сме заборавити" одреаговати - службено. Премијерка Јадранка Косор оценила ју је као "неприхватљиву и неистиниту".

- Акција "Олуја" била је славна ослободилачка акција на коју је Хрватска имала право јер је била нападнута и била жртва Милошевићеве великосрпске идеје, а велики део земље и окупиран - казала је она.

Хрватски председник Иво Јосиповић такође се не слаже са колегом из Србије.

- Наравно да се не слажем с тезом да је злочин карактеристика "Олује". Њена је најважнија карактеристика њен ослободилачки карактер као и то да је она зауставила тешка страдања Хрватске. Бранитељи заслужују наше признање и поштовање. Управо зато, с поносом и поштовањем сећамо се те акције.

СРБИЈА

Председник Демократске странке Србије Војислав Коштуница је, подсетио да Хрватска ни после петнаест година није признала тај страхан злочин.

- У памћење српског народа заувек је утиснуто да су невини Срби смишљено и намерно убијани и сурово прогнани са својих вековних огњишта - рекао је Коштуница и додао да "без обзира што нико други не признаје злочине над невиним Србима, дужност српског народа је да се сећа сваке невино пострадале српске жртве".

Ни председник, ни премијер Хрватске, не смеју да се поносе бомбардовањем и убијањем голоруких прогнанника, што се десило током акције "Олуја", оценио је Српски покрет обнове и затражио кажњавање одговорних.

ПУПОВАЦ: НЕОПХОДАН РАЗГОВОР О УЗРОЦИМА ЕГЗОДУСА У ХРВАТСКОЈ ЈЕДАН ДАТУМ ДВА СЕЋАЊА

Дневник, Датум : 5.8.2010, Страна : 23

ЗАГРЕБ: Председник Српског народног вијећа (СНВ) и посланик у Сабору Милорад Пуповац изјавио је јуче, на 15. годишњицу хрватске војно-полицијске акције "Олуја", да се залаже за "разговор у коме би Срби и Хрвати заједнички дошли до сазнања која би омогућила одговоре на питања шта се дешавало од 1991. до 1995. године у Хрватској и другим подручјима".

"Разговара се о повратку, избеглицама, суђењима за ратне злочине, о ревитализацији повратничких средина, односно како се носити с последицама рата и страдања, али се не разговара о ономе што је довело до егзодуса и ратним политикама које су то омогућиле", рекао је Пуповац после читања изјаве сећања на "Олују", на свечаној седници СНВ у Загребу. Пуповац је изразио наду да ће однос који се у задње време развио на релацији Загреб-Београд бити праћен и потезима владе двеју земаља јер би то довело до тога да се сва питања и проблеми лакше расправљају и решавају.

Поновивши залагања Срба "за Хрватску у којој нико неће бити заобилажен ни повређен и у којој ће бити места за свакога", Пуповац је рекао да у задњих 15 година нама таквих искустава. "У Хрватској се ни након 15 година не води рачуна о томе да су Срби у Хрватској заобилажени и повређени, већ се ради на продукцији митова и присилних истина о којима се не сме расправљати. Тако се неће доћи до помирења и до услова у којима ће сви бити равноправни", рекао је Пуповац.

Пуповац је напоменуо да се "Олуја" у Хрватској слави као војна победа и успех хрватске владе, а истовремено је то и узрок егзодуса размера који није забележен у европској историји након Другог светског рата и који Срби у Хрватској не осећају само данас већ и у будућности". Најавивш и да ће СНВ заједно с општином Кистање организовати изградњу споменика жртвама у селу Вариводе који ће бити откривен 29. септембра, на дан масакра деветоро стараца у том селу 1995. године, Пуповац је рекао да Вариводе нису највеће стратиште Срба у "Олуји", али да су "свакако пример да се под ослобођењем подразумевају палеш, пљачка и убијање". "Коме су сметале празне куће које су опљачкане и спаљене", упитао је Пуповац.

PRESS CLIPPING

Петак 06.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

РАСЕЉЕНИМА ПЕТ КУЋА У БОРУ

Блиц – Србија, Датум : 6.8.2010, Страна : 2

БОР - До краја ове године пет интерно расељених породица са Космета решиће стамбено питање у Бору. Право да конкуришу за откуп домаћинстава са окућницом на територији борске општине, интерно расељене породице имају до 14. августа, под условом да не поседују непокретности ван места пребивалишта као и да нису укључени у неки други пројекат за трајно решење стамбених потреба као и да су смештени у неадекватном приватном смештају. Пројектом Републичког комесаријата за избеглице је предвиђена бесповратна помоћ за откуп домаћинстава са окућницом по породици од 620.000 динара.

ИЗБЕГЛИЦЕ ДОНАТОРСКА КОНФЕРЕНЦИЈА

Вечерње Новости, Датум : 6.8.2010, Страна : 4

Београд и Загреб управо припремају међународну донаторску конференцију на којој би се решавала питања стамбеног збрињавања српских избеглица из Хрватске.

Према најавама Милорада Пуповца, председника Српског националног вијећа у Хрватској, могући донатори били би САД, Европска комисија и УНХЦР. Ова би се конференција могла одржати већ крајем године у Београду.

- Међународна заједница жели да помогне обема државама и не сме да се губи време - рекао је Пуповац.

И у Србији се поздравља идеја о конференцији.

- Ми ћемо инсистирати да се отвори могућност откупа станова што до сада није био случај и да то буде под истим условима као што је било за остале хрватске држављане- објаснио је и Владимир Цуцић, комесар за избеглице.

ЈОСИПОВИЋ: СРБИ НЕМАЈУ ПРАВО НА ОСВЕТУ

Ало!, Датум : 6.8.2010, Страна : 2

Акција „Олуја“ је круна хрватске борбе за слободу и бриљантна војна операција, којом се треба поносити и која не даје право Србима да се свете - заједнички је став председника Иве Јосиповића, премијерке Јадранке шефа Сабора Луке Бебића централној свечаности у Книну 15. годишњице етничког Крајине од Срба. Занимљиво је да је јуче, први пут после 1995. године у Загребу, изнад споменика Олтар Домовин, истакнута ратна застава која се пре 15 година завијорила на книнској тврђави. Како преносе хрватски медији, грађани и гости Загреба само јуче су је могли „додирнути, поклонити јој се и пољубити на једнак начин на који су то 5. августа 1995. чинили Фрањо Туђман и бранитељи који су суделовали у Олуји“.

Јосиповић је на прослави у Книну истакао да је Хрватска војска у својој „бриљантној акцији успела ослободити највећи део окупиране хрватске територије и омогућила крај рата у БиХ“, истакавши да је „победа била часна“.

Победа је часна и победа не даје право на освету - рекао је Јосиповић. Јадранка Косор је истакла да „нико неће ревидирати хрватску историју и обрисати историјске истине да смо били жртва и да смо бранили своју домовину и свој дом“.

Прошла су времена кад су нам говорили шта ћемо славити. Славићемо „Олују“, јер тако славимо победу и мир. Да бисмо могли поштовати друге, прво морамо поштовати себе и своје хероје. Из Книна, места где је поражена Милошевићева политика, поручујем да ће Хрватска учинити све да укључи суседе у евроатлантске интеграције, али и поручујем да никоме нећемо допустити да ревидира историју и дира у наше светиње - додала је Косорова. У акцији „Олуја“ хрватске и муслиманске снаге су убиле око 2.650 и протерале око 340.000 Срба.

СПОМЕН-ПЛОЧА ИЗВИЊЕЊА

Блиц, Датум : 6.8.2010, Страна : 3

Олуја

Иницијатива младих за људска права из Хрватске је, у знак сећања на хиљаде српских избеглица у акцији „Олуја“, поставила спомен-плочу крај пута на северном излазу из града, на којој стоји извињење жртвама. Испод тога стоји да је плоча постављена уз финансијску подршку Владе Републике Хрватске.

МРТАВ ПЛАН НЕМА КО ДА ПОНУДИ НИ ПРИХВАТИ

Дневник, Датум : 6.8.2010, Страна : 2

ГОДИШЊИЦА „ОЛУЈЕ“ ПОНОВО АКТУЕЛИЗУЈЕ ПРИЧУ О ПЛАНУ 3-4

Петнаестогодишњица војне операције “Олуја”, којом је Хрватска војска освојила Републику Српску Крајину протеравши више од 200.000 Срба из Хрватске, ових је дана поново отворила мноштво нерешених питања – од питања права прогнаних до судбине несталих. У обиљу саопштења и осврта, издвојило се и оно које је изрекао шеф Документационоинформативног центра „Веритас“ **Саво Штрбац, који сматра да је статус прогнаних Срба у Хрватској након 15 година егзодуса могуће решити једино активирањем и применом плана 3-4 с почетка 1995. године, којим је међународна заједница Србима у Хрватској гарантовала „државу у држави“.**

План 3-4, који су тадашњи челници хрватских Срба, под патронатом Слободана Милошевић а, одбили, касније је био један од омиљених аргумената опозиционих лидера када су желели да илуструју лоше потезе тадашњег режима. О њему се и данас повремено воде жучне расправе јер је чињеница да је данашњи положај Срба у Хрватској немерљиво неповољнији од оног који им је планом 3-4 гарантован.

Штрбац је у Бањалуци изјавио да Срби у Хрватској верују да аутори овај план нису правили за једнократну употребу или за тадашње челнике Хрватске, Републике Српске Крајине или СР Југославије.

– Овај план је рађен на основу оптималних историјских и тадашњих околности и чињеница, да би се убудуће за сва времена на најбољи могући начин решили дуги

историјски спорови између хрватског и српског народа на простору Хрватске и избегли крвави ратни сукоби – истакао је шеф „Веритаса“.

Он је рекао да Срби прогнани и расељени из Хрватске по белом свету очекују значајнију помоћ међународне заједнице у решавању својих питања, посебно статуса, јер би се једино тако донекле исправила велика историјска и људска неправда према њима, којој је и сама кумовала. Штрпчево инсистирање на томе да се план 3-4 васкрсне до сада није наишло на озбиљније реакције ни у Београду ни у Загребу.

Директор Центра за регионализам Александар Попов за „Дневник“ каже да тако нешто данас нема било каквог смисла.

– Срби су, неприхватањем плана 3-4, у Хрватској изгубили самоуправу, а то неко време нико није желео да народу објасни. Политичари у Републици Српској Крајини, али и у Србији, успели су се да убеду људе у то да је тај план неприхватљив. Нико се, од обичног света, тада није удубио у то шта је тај план заиста нудио. Да је тај план прихваћен, Срби би имали своју власт, своју монету и полицију и једино не би имали своју војску – објашњава Попов. **– То је нешто што сада Србија нуди косовским Албанцима, а они упорно одбијају.**

Попов каже да је после пропасти плана 3-4 уследила „Олуја“, иза које је у Хрватској остало мало Срба.

– Сада се, након 15 година, позивати на план 34 је више него бесмислено. Нема никакве реалне шансе да се тај план поново појави као релевантан. Питање је зашто је Милошевић преко својих људи у Републици Српској Крајини тада одбио план. Мислим да се он тада плашио да би се одмах повукла паралела између 3-4 и проблема на Косову. Дилема је била да, уколико Срби у Хрватској добију такву аутономију, слично би затражили и Албанци – каже Попов, уз напомену да је план 34 покојни већ више од 15 година и да стога не зна зашто би ико и покушавао да га оживи. План 3-4 је, иначе, у време своје актуелности био прихватљив неким опозиционим странкама, међу којима је највећа био Српски покрет обнове.

Директор СПО-а Александар Југовић за „Дневник“ каже да је једино СПО захтевао прихватање плана 3-4, док су се друге партије тој идеји подсмевале.

– Тиме су унесрећили пола милиона људи у Крајини – сматра Југовић. – Наравно да је 3-4 био најбоље решење за Србе у Хрватској, али је нереално очекивати његово прихватање и примену сада.

Милошевић је успео да пропусти све прилике. Па, данас када би неко понудио Рамбује у случају Косова и Метохије, оберуч ке бисмо га прихватили „Олуја“ је однела животе најмање 1.764 људи. Од укупног броја жртава до сада је решена судбина 894 лица, док се на евиденцији несталих води још 1.028, од чега 669 цивила, међу којима 342 жене. Срби данас у Хрватској чине тек 4,5 одсто укупног становништва. Већину чине у 17 општина и имају представнике Сабору и Влади. Што се плана 34 тиче, данас нема више ни ко да га понуди ни ко да га прихвати.

Антрфиле : Шта је 3-4 значио

План је укључивао потпуну монетарну независност, Крајина би била зона слободне трговине без царина, елементи државности би укључивали грб, заставу, химну и полицију, Источна Славонија, Западни Срем и Барања не би били укључени у аутономну Крајину, али би имали одвојене процесе реинтеграције уз присуство међународних мировних снага, Устав и закони Републике Хрватске би важили на територији Крајине, али би претходно морали бити одобрени од представника Крајине. Надаље, Крајина би имала изборе за председника, била би демилитаризована, а хрватска војска би могла ући само на позив председника

Крајине. Ни један званичник Крајине не би био одговоран нити једном званичнику Хрватске.

СЕЋАЊЕ НА "ОЛУЈУ"

Правда, Датум : 6.8.2010, Страна : 30

СУБОТИЦА - Удружење избеглих и прогнаних са територије бивше СФРЈ у Суботици подсетило је на 15. годишњицу од хрватске „Олује“, у којој је протерано око 340.000, а убијено око 2.650 Срба са подручја бивше РСК у Хрватској и 13 општина у БиХ. „Олуја“ је била завршница сукоба у којима је убијено и нестало око 7.000, а протерано 404.887 Срба, од тога 141.887 из градова.

Само 57.000 прогнаних до сада се вратило у Хрватску. „У Суботици је било око 25.000 прогнаних, а уточиште је овде нашло 11.480 избеглица. Међу њима је било највише Срба, а ЕУ је Хрватској и Србији као крајњи рок за решавање статуса избеглица, одредила 2011“, каже Верица Гргуровић, председница Удружења.

PRESS CLIPPING

Субота 07.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПАКЕТИ ХРАНЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 7.8.2010, Страна : 7

У СРЕМСКИМ КАРЛОВЦИМА

Најугроженије избеглице у Сремским Карловцима могу да конкуришу за пакете хране, које додељује Комесаријат за избеглице други пут у року од три месеца. Потребно је да се до 27. августа пријаве поверенику за избеглице у карловачкој општини, у канцеларији 4 у Магистрату.

Тамо ће добити обавештења коју документацију треба да доставе, као и које критеријуме треба да испуне да би остварили право на ову врсту помоћи.

До 27. августа повереник је дужан да Комесаријату достави спискове с подацима о количини пакета, те правилник с критеријумима за и због корисника. Подела ће бити у другој половини септембра. У претходној тури пакете намирница од по 22 килограма је добило 20 избегличких породица.

ВИЗА ЗА ДОМОВИНУ

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2010, Страна : 5

СТРОГИ ПРОПИСИ ЗА ПУТОВАЊЕ ИЗБЕГЛИХ СРБА И ГОРАНАЦА У ЕУ

За посету Србији: гарантно писмо и виза од 65 евра

СРБИ и Горанци који су са Косова побегли од албанског погрома и уточиште нашли у некој од западних земаља да би посетили Србију морају да обезбеде гарантно писмо и плате визу 65 евра. Са политичким азилом држава у којима живе, за Србију су странци, као и сви други.

Рођаци код којих долазе углавном живе по колективним центрима, па је немогуће да им пошаљу гаранције. А још већи проблем је да вишечлане породице издвоје неколико стотина евра само за улазак у Србију.

- Од када смо побегли са КиМ, па све до тренутка када је Косово једнострано прогласило независност нисмо ни могли да долазимо у Србију. - објашњава за "Новости" Саша Станојевић, један од азиланата, који живи у Салцбургу, у Аустрији. - Почели смо да посећујемо рођаке у Србији и једино што нам је било потребно је виза од 20 евра. Али, од првог јуна ове године све се променило. Сви ми имамо по неколико деце, и да платимо за сваког од њих превише је за наша примања.

Он објашњава да су у неколико наврата покушавали да добију објашњење у Министарству спољних послова и молили да се ова, како каже, неправда исправи.

У овом министарству, међутим, објашњавају да није реч ни о каквој неправди већ о сету нових закона, који су ригорознији од када смо на белом "шенгену".

- Они имају аустријски пасош за странце, уз који се у Србију улази само са визом - објашњавају у МСП.

- Раније је било олакшица за децу или за неке групне посете нашој земљи, али према новом закону о таксама и визном режиму то није могуће. Због пооштрених услова за улазак у Србију, каже наш саговорник, овог лета ће вероватно морати да прескоче посету рођацима. Његов случај каже није усамљен. Он лично их познаје неколико у Аустрији, а српских и горанских породица са КиМ, са политичким азилом, има више у Немачкој, Шведској, Норвешкој.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 7.8.2010, Страна : 5

Заступник српске мањине у Сабору Хрватске Милорад Пуповац најавио је да ће ускоро у Београду бити одржана донаторска конференција на којој ће се прикупљати средства за стамбено збрињавање српских избеглица из Хрватске.

– Представници Владе Хрватске раде на томе како би се с представницима међународних организација и Владе Србије дошло до решења – рекао је Пуповац.

„КЛАЋЕМО ВАС ОПЕТ“

Данас, Датум : 7.8.2010, Страна : 8

Демобилисани припадници ХВ напали српске повратнике код Задра

Бањалука - Председник Удружења избјеглих Срба из Крајине и Хрватске Петар Цодан сматра да инцидент у Доњој Суваји код Задра када су хрватски демобилисани борци напали српске повратнике представља јасну поруку Србима да нису добродошли у Хрватској. „Овај догађај на најбољи начин демантује велике приче Београда, Загреба и Сарајева ових дана о повратку, који засигурно неће задуго услиједити“, рекао је Цодан Срни.

Више од 50 хрватских демобилисаних бораца који су се у четвртак враћали са прославе 15 година од акције хрватске војске „Олуја“ напало је јуче десетак српских повратника у мјесту Доња Суваја код Задра.

Повратник у српско село Доња Суваја код Задра Раде Ђукић потврдио је да је група од 50 демобилисаних хрватских бораца дошла у колони од 20 аутомобила код кафића „Монако“ у којем су сједили Срби, након чега су их физички и вербално напали узвикујући „убиј четнике“, „клаћемо вас опет“, „идите у Србију, ово је Хрватска“ и слично. Хрватска полиција потврдила је инцидент наводећи да је истрага у току и да је „због свађе у просторије полиције приведено више особа ради провођења истраге“.

Саво Штрбац, шеф Документационо- информационог центра „Веритас“ рекао је Срни да је увјерен да Хрватска неће постати чланица ЕУ док не ријеши српско питање у Хрватској, које подразумева повратак српских избјеглица који то желе, враћање имовине, станарских права и свих осталих права која су им одузета, те стварање услова за безбједан живот повратника.

Антрфиле : Уклоњена плоча у Книну

Градске власти у Книну уклониле су спомен плочу жртвама „Олује“ коју је уз пут, на северном излазу из тог града поставила Иницијатива младих за људска права, рекао је јуче координатор те невладине организације у Хрватској Марио Мажих. Он је у телефонској изјави агенцији Бета казао да је градоначелница Книна Јосипа Римац наложила комуналним службама да уклоне спомен плочу пошто је она била постављена без дозволе.

ПУТ БЕЗ ПОВРАТКА ОСТАО БЕЗ ОБЕЛЕЖЈА

Правда, Датум : 7.8.2010, Страна : 13

ГРАДСКА ВЛАСТ У КНИНУ УКЛОНИЛА СПОМЕНИК ЦИВИЛНИМ ЖРТВАМА „ОЛУЈЕ“

Градске власти у Книну уклониле су спомен плочу жртвама „Олује“ коју је успут, на северном излазу из тог града, у четвртак поставила Иницијатива младих за људска права, рекао је координатор те невладине организације у Хрватској Марио Мажих. Мажих је у телефонској изјави агенцији Бета казао да је градоначелница Книна Јосипа Римац наложила комуналним службама да уклоне спомен плочу, пошто је она била постављена без дозволе.

– Истина је да је спомен плоча постављена без дозволе, али смо ми очекивали да ће ту остати као признање жртвама „Олује“ – казао је Мажих и додао да ће Иницијатива младих затражити од градске администрације да одобри да се у том граду постави нова спомен плоча. Иницијатива младих је спомен плочу у знак сећања на страдање цивила у хрватској војнополицијској акцији „Олуја“ поставила на 15. годишњицу те војне операције, која се у Хрватској слави као Дан победе, а после које су избеглице из Книна и околине бежале у колони и многе заувек напустиле то подручје.

СУЖИВОТ ЛАЛА И ЛАЛОША

Правда, Датум : 7.8.2010, Страна : 13

ПОДЕЛЕ НА СТАРОСЕДЕОЦЕ И ДОЂОШЕ У НОВОМ САДУ И ВОЈВОДИНИ КАО ДА СУ УТИХНУЛЕ

НОВИ САД – Ратне деведесете донеле су у Војводину избеглички талас од неколико стотина хиљада невољника који су, како су најпре мислили, нашли привремено уточиште у панонској равници, а за већину њих то привремено прерасло је у стално. Већина њих сместила се у Бачкој, пре свега у Новом Саду и околини, а пошто је то време било и време опште оскудице, неминовно је долазило и до српско-српских подела између такозваних староседеоца и дођоша, уз међусобна пребацивања да су једни нешто добили на штету оних других. Иако су и једни и други били губитници, осим неколико десетина оних, на обе стране, који су постали ратни, послератни и транзициони профитери.

О свим овим поделама тешко је наћи саговорнике који би пристали да им се име јавно помене у новинама. Како међу политичарима и јавним личностима, тако и међу обичним народом. Ваљда се сви прибојавају да не увреде оне друге.

– У Војводини се људи деле на оне који су дошли возом и оне који су дошли пре воза – написао је пре двадесетак година тада млади новинар Роберт Чобан, а сада један од највећих медијских магната у Србији.

Замерке које су староседеоци упућивали дођошима, онима који су дошли пре воза, затим онима који су дошли возом, па и овим најновијима, који су дошли на тракторским приколицама или аутомобилима „застава 101“ и „ југо“, најчешће су изгледале овако:

– **Са собом сте донели своје навике, довикујете се с краја на крај аутобуса, дебело сте наплатили своје избеглиштво, не поштујете ред, већ ако са друге стране шалтера имате земљака, послове завршавате преко реда. Ако неко од вас заузме неко руководеће место у фирми, одмах креће „јаранско“ запошљавање ...**

Ови „други“ би одговарали без пардона:

– **Не дао вам Бог да имате оно што смо ми добијали као помоћ, становање у колективним центрима и подстанарским собицима, за храну макароне, шпагете и конзерве, а за одевање изношену одећу и обућу из Црвеног крста. И не дао вам сналажење у (пре)продаји робе купљене на Панчевачком бувљаку да бисте прехранили децу. А ти које ви видите као богаташе само су десетак или двадесетак од око пет стотина хиљада, колико нас је стигло у Војводину.**

Проток времена однео је препуцавања; псовки и увреда готово да и нема на јавним местима, у продавницама, ходницима амбуланти или градским аутобусима, где их је раније највише било. Сада се то претворило у кафанско пецкање, али без злобе и пакости. Слично је и за пијачним тезгама, где повремено севне нека варница између староседелаца, Лала, и придошлица – Лалоша. Како је време

пролазило, све се мање чује и чувена псовка „ј*бо те воз који те дон’о“. Једни су престали да се довикују у аутобусима, а другима је завичајни акценат престао да смета и постао свакодневица на коју не реагују. И једни и други вратили су се својим поделама. Домороци на Сремце, Банаћане, Бачване, затим на оне из „ винског“ и „ свињског“ Срема, на Банаћане са севера и југа, на Новосаћане из старог и „ старијег“ дела града. Ови други деле се на Херцеговце, Крајишнике, оне са Романије и из Семберије, на Личане, Банијце и Кордунаше, на Приштевце, Пећанце и Призренце...

Један наш колега духовито је описао како разликовати Лале и Лалоше:

– Када видиш неког да пада са бицикла а сјајно јаше коња, онда знај да је то дођош. Ако пак неко добро тера бициклов, а када коњ лагано крене, бупне с њега, онда је тај овдашњи. Од свих подела, ова ти је најбитнија.

Антрфиле : Прекодрински корени, равничарски плодови

Двојица најпознатијих војвођанских аутономаша, Ненад Чанак и Бојан Костреш пореклом су „прекодринци“. Чанкови преци су из Лике, а Кострешови из Босне и Херцеговине. Бивша градоначелница Маја Гојковић на неки начин је земљакиња Веље Илића, јер је њен покојни отац, познати адвокат Мита Гојковић, родом из Горње Трпче, код Чачка. Некадашњи министар пољопривреде и један од лидера ДОС-а, Драган Веселинов је у једном интервјуу изјавио да су његови корени на Космету, у Призрену. Најпознатији војвођански спортисти, носиоци олимпијских медаља у боксу, браћа Слободан и Тадија Качар, дошли су у Нови Сад средином прошлог века из околине Дрвара. Власник „МК комерца“ Миодраг Костић Коле пореклом је из Никшићке жупе. Вреди подсетити да су стихове за две прелепе песме, које су аутономаша представљали као своје и „химне“ Војводине, „Осам тамбураша с Петроварадина“ и „Салаш у малом риту“ написали „дођоши“ Ратко Шоћ, Црногорац из Врбаса, и Слободан Петровић из Алексинца, са југа Србије.

ИВАН ЦИДИЋ

Данас – Викенд, Датум : 7.8.2010, Страна : 6

IN WHISKY VERITAS

сличице

Иван Цидић

У Србији и Републици Српској обиљежена је годишњица „Олује“. У Хрватској Дан побједе, којом приликом је државни врх Хрватске реагирао на Тадићеву изјаву о „Олуји“. Посебно Јосиповић, изјавом да је Олуја спроведена у складу са конвенцијама. На шта је Пуповац додао да ће до краја године бити одржана донаторска конференција за избеглице. А све послове касније обавиће он и потпредсједник Узелац, задужен и за повратак.

Кажу овдашњи да пара за повећање пензија и плата нема, да је још рано за одмрзавање. Иако покупљују све животне намирнице. А и глад пријети и милионима људи у свијету. Па је из продаје повучена 1,1 тона свињетине, јер није ваљала. Осим млијека и хљеба, покупљује и одјећа. Привредници се гуше у међусобним дуговањима. Хљеб изгледа не покупљује, иако би било здравије.

Па наводно мишеви трче по Хемијском факултету, а у води за пиће у Новом Саду пронађени су ваљкасти црви. Али ће Принс можда ипак наступити у Београду, јер је динар ево ојачао за пуних 0,26 посто, а тужилаштво, из разлога штедње, а било би и цаба, неће улагати жалбу суду у Лондону у случају Ганић. Принс се нада да ће на његов наступ стићи и онај слијепи човјек из контејнера на сточној пијаци у Осечини.

Изгледа да ЕУ брутално урушава интегритет Србије, хоће још и договор око резолуције, јер их Генерална скупштина УН разматра по редослиједу. Па је организирана буди Бог с нама расправа Јеремића и Хисенија о тумачењу оцјене МСП. Родољуб Додик сматра да сјевер Косова мора остати у Србији, јер је каже:

- Одлуком МСП понижена Србија и васцијли српски народ. Нојкић ће на то да подјелу Косова заговарају Срби, а не странци, а Ивановић да то намећу странци. Шта ли им је Додик. Срећа да је Ахмадинецад неповређен у дочеку конвоја петардама, па је након позива на свети рат против Израела понудио помоћ у решавању спора између Србије и Косова

Тадић је обишао радове на тунелу Стражевица, изјавио да ће мост на Ади Циганлији служити цијелој Србији, потом обишао радове у Бешкој и Новом Саду, рекао да се нигдје не гради као у Србији, те да су градитељи мостова - понос Србије. Пред одлазак у Бугарску обећао је да ће завршити капиталне пројекте у наредних осам година.

Овдашњи су затражили од Русије информацију о азилу за Карића, а под упитником је и нестанак најстарија жена Токија, па је Медведев одмах рекао да он и Путин неће бити конкуренти на тамошњим изборима. Посебно јер је Вучић информацијом да ће овдашњи избора бити 2011., потврдио да је Николић ближи Тадићу него Коштуници. Чејни је кажу преживио пет инфаркта у три декаде. Мора да је умјесто здравствене књижице имао електронску картицу са чипом, какве ће и овдје грађани имати до 2013., па се неће плашити ничег. Тамо је код Амера фрка.

Ухапшена је ћерка бившег градоначелника Њујорка, краља козметику, јер је Сандра Булок најплаћенија америчка глумица, јер је Наоми признала да је добила дијаманте, а Вашингтон пост продаје магазин Њузвик, иако је поништена забрана геј бракова у Калифорнији, а амерички крадљивци аутомобила показали да су „велике патриоте“. А показано је и да су сви предсједници САД рођаци краља Јована без Земље.

Док се Ивана Јордан купала с погледом на Етну, Данијела позирала у сексепилном вешу, Џулија Робертс добила на килажи, Босиљчић и Кнежевићева прошетали Будвом, Аленица остала у другом стању, народ забринуто чекао хоће ли или неће Брена и Саша Поповић добити 15 милиона грчких еура, Шарићев брат, оног Шарића, нашао се усред пуцњаве . А Владу је баш брига што, тако кажу, крши законе, кад стигне, гдје стигне и колико стигне, без обзира на озбиљне приговоре независних тијела, које не ферма, уз „ми смо вас основали, ми ћемо и да вас укинемо“. Ево средићемо ово што ИНА не одустаје од 190 милиона еура, Србија тражи да се спор ријешу у оквиру сукцесије, а пружит ћемо правну сигурност свим инвеститорима. И сами видите да је БиХ најкорумпиранија земља Европе, у Србији тек петина грађана примала мито. Алкохол помаже против реуматских болова? Можда и осталих. Одох ја.

PRESS CLIPPING

Понедељак 09.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАСТАВАК ПОМИРЕЊА

Куир, Датум : 8.8.2010, Страна : 2

Иво Јосиповић

ЗАГРЕБ - Председник Хрватске Иво Јосиповић изјавио је Вечерњем листу да реакција Србије на прославу годишњице „Олује“ није била одговарајућа и да је била мотивисана потребама унутрашње политике, али да то неће и не сме спречити наставак процеса помирења и остваривања интереса битних за грађане. - Али, како је видљиво и из Владине реакције, све то неће и не сме спречити наставак процеса помирења и остварења интереса који су грађанима важни, од судбине несталих, питања повратка избеглица, имовинских питања и културног блага - нагласио је Јосиповић.

ТЕШКО, АЛИ НА СВОМЕ

Вечерње Новости, Датум : 9.8.2010, Страна : 10

Житељи Осојана, повратничког места у Истоку, прославили годишњицу повратка

Неке породице провеле су и зиму под шаторима, али нису одустале

Када сам пре девет година крочио на ово наше метохијско тле, затекао сам пустош и само врапце и мишеве од живих бића. Али, плодна метохијска земља била је довољна да нас призове да јој се вратимо и да останемо - овим речима је јуче Вучко Ђурић (63), из Осојана, први повратник у овом метохијском месту, евоцирао повратничке успомене.

Педесетак представника породица који су се уз помоћ УНХЦР вратили августа 2001. године били су, каже, први повратници у Метохији. Под ведрим небом и шаторима боравили су више месеци, чекајући обнову и изградњу до темеља порушених кућа.

- Неке породице провеле су и зиму под шаторима, али нису желеле да одустану од повратка - наставља причу Вучко, који са супругом Вукеном живи у свом дому, због чега је немерљиво срећан.

Једину тугу ствара му што му је двоје деце, због недостатка посла, отишло у Норвешку, али не губи наду да ће се и у овом месту створити услови за рад и запошљавање.

- Највише нам недостају инвестиције, које би допринеле отварању нових радних места - потврђује и Драгољуб Репановић, председник општине Исток, у којој у тринаест села тренутно живи око 2.000 српских повратничких породица. - Проблем нам је и неизграђена инфраструктура, али надам се да ћемо уз помоћ наше државе решити и те проблеме.

Да се многи од повратника суочавају с недостатком смештаја, потврђује и брачни пар Силвана (30) и Габријел (34) Тот, који са троје малолетне деце бораве у монтажној кући за коју немају средстава да плаћају кирију.

- Живимо само од моје плате, а све троје деце се школује, тако да првенствено морамо њима да обезбедио средства за школовање, па шта остане - прича Силвана, која као медицинска сестра ради у овдашњој амбуланти.

Ова млада повратничка породица вратила се у Метохију пре две и по године с намером да ту и остане, али се ипак нада крову над главом. **У Осојану је изграђена зграда са дванаест станова, али још нису уведене вода и струја.** Тотови се надају да ће добити један од станова.

- Волела бих да у селу имамо луна парк - прича десетогодишња Тамара Ђурић, која са братом Драгишом (6) и сестром Данијелом (3) седи на клупи испред Основне школе „Радош Тошић“. Иако мала, зна да живе само од татиног минималца и социјалне помоћи.

Већина породица је, ипак, задовољна, јер граде будућност на својим имањима и у својим домовима. У селу имају и основну и средњу школу, пошту, продавнице...

- **Недостају нам још центар за социјални рад и поједине институције, али оно најосновније имамо. Јер, осим примања од државе Србије, повратници обрађују и своја имања надомак села - каже председник Репановић.**

Антрфиле : МИНИСТАР

- Дошли смо да видимо с којим се проблемима суочавају повратници како бисмо пронашли најбољи начин да им помогнемо. **Ова метохијска земља веома је плодна, и Министарство за КиМ је издвојило десет милиона динара за куповину садница воћа и других засада како би повратници обрађивали земљу и живели од свог рада** - истакао је Горан Богдановић, министар за КиМ, који је, осим Осојана, јуче посетио и повратнике у суседном Жачу.

НИШТА ОД ТРАМПЕ

Курир, Датум : 9.8.2010, Страна : 5

Албанци тврде да Срби имају тајни план о отплати спољног дуга у замену за покрајину. Владајућа гарнитура тврди да таква опција никад није била на столу

БЕОГРАД - Србија неће трампити Косово за 31 милијарду долара.

Ово је порука представника власти и, према њиховим речима, јужна српска покрајина никад неће бити предмет трговине.

Како албански медији преносе позивајући се на извор из Владе Србије, наша земља је наводно спремна да, уколико резолуција о Косову не прође у Генералној скупштини УН, од Америке и ЕУ, у замену за КИМ, тражи отплату спољног дуга у висини од 31 милијарде долара.

- Овај план је већ на столу и председник Србије Борис Тадић ће га искористити тек на крају - пишу албански медији.

Са друге стране, потпредседник Владе Јован Кркобабић у разговору за Курир најоштрије одбацује поменуте наводе и тврди да је цела прича чиста измишљотина.

- Није имало шта да “процури” из Владе Србије, јер на њеним седницама никад није разговарано нити је разматрана могућност било каквог пребијања дуга са сепаратистима, те та информација заиста не заслужује коментар - каже Кркобабић и

додаје да је “уочљиво да тим истим круговима, који су пласирали овакву информацију, не одговара резолуција о Косову коју је Србија поднела Генералној скупштини УН”.

И државни секретар у министарству за КИМ Оливер Ивановић поручује да нико озбиљан и не размишља у том правцу.

- Таквих идеја није било у Влади. О томе једноставно нема ни говора. Верујем да Албанци овакве информације пласирају намерно, да би нас дестабилизовали - каже Ивановић.

Антрфиле : Никад чула

Према речима Славице Ђукић-Дејановић, председнице Скупштине Србије, наша земља нема “трговачки” приступ решавању питања Косова.

- Не знам да Влада има такав став, никад нисам чула ништа слично. Ми немамо такав приступ решавању проблема - каже Ђукић-Дејановић.

НИ ЕВРО ОД ЗАОСТАЛИХ СЛОВЕНАЧКИХ ПЕНЗИЈА

Политика, Датум : 8.8.2010, Страна : А12

Незваничне процене су да Србија због оклевања Словеније губи бар милијарду евра

Ни ратификација Споразума о социјалном осигурању са Словенијом, на коју је Србија чекала 18 година, а која је требало да буде зелено светло да се крене са исплатом заосталих словеначких пензија онима који су радили у овој бившој југословенској републици или неком њеном представништву овде, није, бар за сада, донела ништа ново. Осим продужења агоније. Словеначки пензионери, који живе у Србији, и даље не знају када би први новац из „дежеле” могао да почне да пристиже, иако су имали обећања ресорног министра Расима Љајића да би исплата њихових припадности могла да стартује током јуна.

– Остало је изгледа нејасно од ког јуна – каже за „Политику” др Гајо Голубовић, један до многобројних оштећених словеначких пензионера, који је скептичан да ће ускоро успети да наплати своје доприносе које је током радног века у Словенији редовно измиривао.

Он верује да без сталних притисака српске стране да се што пре размене ратификациони инструменти неопходни да би се кренуло са исплатама пензија – од тих пара неће бити ништа. Јер, словеначком пензијском фонду не иде у прилог да измири ове обавезе према Србији будући да је реч о великом новцу.

Незваничне процене су да Србија због оклевања Словеније губи бар милијарду евра. У Србији живи 10.000 људи који су стекли право на пензију у тој бившој републици СФРЈ. Просечан износ на словеначком чеку је око 500 евра. Наших 10.000 пензионера месечно не добија око пет, а годишње око 60 милиона евра. За 18 година, колико траје прегањање са словеначким властима и пензионим фондом, та сума је, вероватно, нарасла на близу милијарду евра.

Зоран Пановић, директор Завода за социјално осигурање, каже за „Политику” да је српска страна заиста урадила све што је било неопходно. Зато се и очекивало да ће се после ратификације у српском и словеначком парламенту одмах разменити ратификациони инструменти и кренути са исплатама, будући да се већ дуго чека на ову ствар.

– Србија је још лане у децембру ратификовала овај споразум у Скупштини, а Словенија у марту ове године. Дакле, политичка одлука да се ово питање реши

постоји. Зашто се, међутим, од априла до данас, пуних пет месеци ништа није урадило немам објашњења – каже Пановић.

Уколико би се ови ратификовани споразуми разменили у септембру реално би било да се са исплатом крене у новембру. Уколико се, међутим, ствари буду и даље пролонгирале и почетак исплате ће се одлагати. Пановић истиче да су пензијски фондови ове две земље у међувремену контактирали и када је реч о списковима оних који имају право на словеначке пензије и да су ту подаци утаначени.

Иначе, потписивање овог социјалног споразума, који је Србија оверила са свим бившим југословенским републикама, био је предуслов да се стекну услови за остваривање права на пензије грађана Србије који су део радног стажа остварили у Словенији и Словенци који су радни стаж остварили у Србији.

PRESS CLIPPING

Уторак 10.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПАКЕТИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Грађански лист, Датум : 10.8.2010, Страна : 16

СРЕМСКА МИТРОВИЦА

Комесаријат за избеглице Републике Србије наставља расподелу хуманитарних пакета хране најугроженијим породицама избеглих и интерно расељених, чиме обезбеђује додатну подршку Локалним акционим плановима за решавање проблема избеглих и интерно расељених.

Град је тим поводом позвао све заинтересоване социјално угрожене особе с боравиштем/пребивалиштем у Сремској Митровици да се јаве градском поверенику за избеглице најкасније до 25. августа 2010. године како би остварили право на хуманитарну помоћ у виду пакета с храном.

ЗАПОСЛИТИ БАР ЈЕДНОГ ЧЛАНА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Дневник, Датум : 10.8.2010, Страна : 11

АПАТИН: Државни секретар министарства за дијаспору Милорад Јакшић, боравећи у Апатину поводом „Личког вишебоја”, изразио је жељу да обиђе избегличку кућу са 30 станара у Улици Милоша Обилића. Међу њима је била и Мирјана Дивјак која са братом и ћерком живи од 6.100 динара социјалне помоћи.

Седам годинам смо без посла. Не можемо ни да се вратимо у Лику јер смо узелу српско држављанство. Имамо смештај али се само од социјалне помоћи не може живети, упознала је Јакшића породица Дивјак.

Локална самоуправа би највише могла да помогне. Обавестићемо министарство за избеглице и за социјалну политику о потреби запошљавања бар једног члана избегличке породице у Апатину. Људи у овој колективној кући имају смештај, елементарне услове за живот, воду, струју, купатила, али без посла, после 16 година избеглиштва, тешко могу да преживе - рекао је Јакшић, сматрајући да би модел малог занатства, уз подршку општине и државе, какав постоји међу избеглим у неким крајевима Србије, био добар вид самозапошљавања избеглих лица.

ТРАЈНА ИЗБЕГЛИЧКА КРИЗА

Политика, Датум : 10.8.2010, Страна : А24

Раде Дубајић*

Тог кобног 4. августа 1995. године започела је акција хрватске војске којом је из Републике Хрватске протерано око 200.000 Срба, убијено је преко 2.500 људи док се и данас више од 2.300 особа воде као нестале. Након завршетка акције „Олуја” наставило

се са уништавањем српске имовине, верских објеката и инфраструктуре, а уз благослов тадашњих власти Републике Хрватске вршена је узурпација српских станова, кућа и имања и све непокретне и покретне имовине.

После „Олује”, читаве области вековима насељене Србима остале су, а и до данас су, **пусте и у њима једва да се понеко може срести. Повратника готово и нема сем нешто стараца који су одлучили да умру тамо где су цео живот провели.**

Можете путовати километрима, из места у место, из села у село, и да не нађете ниједну насељену кућу. Још је тужније када у целом селу нађете једну страћару у којој живи старица...

У готово две деценије избегличке трагедије Република Србија је пружила уточиште свим избеглим и ратом погођеним особама, без обзира на вероисповест и националну припадност. **Према званичним подацима Комесаријата за избеглице и УНХЦР-а, Република Србија је пружила уточиште за 850.000 људи угрожених ратом.**

Треба посебно истаћи да је и након 19 година од избијања ратних сукоба на територији бивше СФРЈ, Србија и даље тринаеста држава на свету са преко 300.000 избеглих и расељених особа, дванаеста држава на свету са преко 86.000 избеглица и прва држава у Европи по броју избеглица. Од ових 86.000 око 65.000 су избеглице из Хрватске. Србија је и једна од пет земаља у свету и једина у Европи која носи епитет земље са трајном избегличком кризом.

Хрватска се упорно оглушивала о међународне споразуме који су је обавезивали на враћање права својим избеглим и протераним грађанима. **На обнову кућа још чека преко 8.000 породица. Око 40.000 носилаца одузетих станарских права чека реституцију. Више од 40.000 хрватских пензионера који као избеглице бораве у Србији чека на неисплаћене пензије док значајан број избеглица није извршио конвалидацију (озакоњење) радног стажа.**

Срби који су избегли из Републике Хрватске у потпуности су искључени из учешћа у приватизацији друштвених, државних и јавних предузећа, за чији су развој и просперитет дали свој пуни допринос. **Постоји хиљаде хектара заузетог пољопривредног земљишта, у чији посед не могу да уђу власници – повратници или избеглице.** Доскорашње постојање тајних оптужница за ратне злочине имало је за циљ застрашивање и спречавање повратка избеглица. У Хрватској се налази преко 500 регистрованих и документованих гробница у којима су покопане жртве, углавном српске националности, а напади су присутни и данас.

Треба истаћи значај разговора председника Србије Бориса Тадића и Хрватске Ива Јосиповића који су и охрабрили позитивне процесе у решавању ових проблема, што даје наду да ће се питања свих избеглица убудуће далеко ефикасније.

*Саветник потпредседника Владе Србије за питања избеглих и прогнаних и генерални секретар Југословенског Црвеног крста у време „Олује”

БОГДАНОВИЋ АПЕЛОВАО НА АЛБАНЦЕ

Данас, Датум : 10.8.2010, Страна : 2

Министар за КиМ посетио повратничка села уз одобрење Приштине и пратњу КПС

Приштина - Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић који је јуче и прекјуче посетио села у околини Истока, рекао је да су једностране одлуке неодрживе, као што је, како је казао, одлука косовских власти да прогласе независност. „Неодрживо је решење у којем су Албанци добили све, а Срби изгубили све. То вам је као у породици

када једно дете одстраните а друго фаворизујете. И ту настаје проблем. Зато ми инсистирамо на дијалогу, преговорима и на компромису“, рекао је Богдановић.

Он је из села Жач послао поруку Албанцима да су њихове комшије Срби повратком у своје куће пружили руку помирења и да је сада на Албанцима да то прихвате.

„Судбина нам је таква да нам је предодредила да живимо заједно или једни поред других. И што пре то прихватимо биће нам лакше“, рекао је Богдановић.

Претходно је саопштено да су институције Косова одобриле Богдановићу да посети Косово. „Дозволу за улазак на Косово Богдановић је добио од заменика премијера Косова Хајредина Кучија“, рекла је саветница за медије у МУП Косова Дафина Муртај. Портпарол Полиције Косова Арбер Бека је рекао новинарима у Пришини да ће полиција министру Богдановићу осигурати пратњу.

Богдановић је најавио да ће Влада издвојити 10 милиона динара за развој пољопривреде у повратничким селима општине Исток. „Намеравамо да збринемо 15 до 20 породица повратника, тако што ћемо покренути производњу јагода“, казао је Богдановић. У општини Исток, где је пре девет година почео организован повратак, до ове године вратило се око 1.700 Срба у 13 села.

PRESS CLIPPING

Среда 11.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КИКИНЂАНИМА ПРЕСКУПИ КВАДРАТИ

Дневник, Датум : 11.8.2010, Страна : 11

ЗАМРО ПРОМЕТ НЕКРЕТНИНАМА

КИКИНДА: У кикиндској општини промета некретнинама практично да и нема. Понуда кућа и станова добра је, међутим, нема купаца. Цена квадрата станова у Кикинди је од 450 до 500 евра и то за зграде које се налазе у Микронасељу. У центру града цена квадрата стана иде до 850 евра. Пре пола године на углу улица Ђоке Радака и Немањине у најужем центру града завршена је седмоспратница чију изградњу је финансирала фирма „АС пром” из Београда. У овој згради има 50 станова од којих је продато тек десетак.

- Цена квадрата је од 750 до 850 евра – каже Стеван Алања, власник зграде. – Тражња је изузетно слаба. Такође од три пословна простора у приземљу продат је један и то „Агробанци”. Ускоро ће ова банка изаћи са новим условима продаје станова. Власник агенције за промет некретнина „Тиме” у Кикинди Милан Веселинов истиче да су цене квадрата станова у Кикинди нереалне. Наиме за 75 хиљада евра колико стаје стан од 100 квадрата може да се купи кућа у строгом центру града која спада у топ понуде.

На заустављање промета некретнина утицали су скок евра, као и поопштрени критеријуми код банака које одобравају стамбене кредите. Да би млади брачни пар могао да подигне стамбени кредит мора да зарађује око 400 евра, а ретке су такве плате у кикиндској општини. У последње време све чешћа је појава да пензионери нуде куће на продају јер се селе у Нови Сад.

- На селима има велике понуде кућа – објашњава Веселинов – цене су смешно ниске. Примера ради у Банатском Великом Селу продаје се солидна кућа у центру места са свим прикључцима по цени од свега 3,5 хиљаде евра. Власник куће не може да нађе купца, па ће највероватније морати још да обара цену. Једино интересовање за откуп кућа на селу показала је Међународна агенција која жели да купи десетак кућа на селима које су намењене избеглицама.

БИХ ДУЖНА СРБИЈИ 20.000 СТАНОВА

Дневник, Датум : 11.8.2010, Страна : 25

БАЊАЛУКА: Влада Федерације БиХ закључила је јуче да би могло доћи до колапса Федерације уколико се одлука Суда у Стразбуру о “случају Ђокић” примени на више од 20.000 станова које би, према тој пресуди, Федерација БиХ требало да врати бившим српским власницима. Како је јавила је Федерална телевизија, Влада Федерације БиХ је, након седнице, задужила заступницу Савета министара БиХ пред Европским судом за људска права да поднесе захтев за

преиспитивање пресуде у предмету “Бранимир Ђокић против Босне и Херцеговине”.

Суд за људска права у Стразбуру је одлучио да БиХ Ђокићу, бившем официру ЈНА, мора у року три месеца, од дана када пресуда постане коначна, да исплати 60.000 евра на име материјалне и 5.000 евра нематеријалне штете, као и 200 евра за трошкове. Немогућност да се Ђокићу врати предратни стан у Сарајеву, према одлуци Суда у Стразбуру, представља кршење одредаба Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, односно кршење члана који се односи на право на имовину. У пресуди, која је изречена 27. маја ове године, наводи се да “ако се износи не исплате у идућа три месеца, каматна стопа биће повећана за три одсто”. Официр некадашње ЈНА и предавач на Војној академији у Сарајеву Бранимир Ђокић држављанин је БиХ и Србије, који тренутно живи у Нишу, а према тада важећем Закону о војним становима, који је донет 1990. године, откупио је стан у Сарајеву марта 1992. године. Сарајево је напустио 19. јуна 1992. године.

У августу 1998. године поднео је захтев за повраћај свог стана у Сарајеву, који је 30. марта 2000. године одбачен на основу Закона о реституцији станова из 1998. године, а надлежно министарство Кантона Сарајево потврдило је ту одлуку 30. марта 2000. године. Идуће године, Ђокић је поднео жалбу због угрожавања људских права. Ђокић, који није успио да врати власништво над станом у Сарајеву, до данас није добио ни стан у Србији.

У пресуди суда у Стразбуру се наводи да је јасно да је подносилац захтева у овом случају претрпио нематеријални губитак који произлази из повреде Конвенције, који је потребно надокнадити. Тај суд цитира део Анекса четири Дејтонског споразума, који је Устав БиХ, у којем пише да “све избеглице и расељене особе имају право да се слободно врате у своје домове”. Те особе имају право, у складу са Анексом седам, на враћање имовине које су били лишени током непријатељстава од 1991. године, као и право на накнаду за сву такву имовину која се не може вратити. Све обавезе или изјаве везане за такву имовину, под присилом су ништавне. Пресуда је у Суду у Стразбуру једногласно донета и она може, према писању босанских медија, да кошта Владу Федерације БиХ више од 2,5 милиона евра, због броја сличних случајева и тужби.

КАМЕНОВАН СТАН ПОВРАТНИЦЕ У ПРИШТИНИ

Дневник, Датум : 11.8.2010, Страна : 12

Стан Снежане Борзановић у Приштини је каменован јуче око 16 сати и на њему је причињена материјална штета, али је власница остала неповређена, јавио је јуче КиМ радио.

Седела сам у стану и одједном сам чула прасак и приметила разбијен прозор у спаваћој соби – рекла је Снежана Борзановић. Она је казала да је случај пријавила Косовској полицијској служби, која је извршила увиђај и, након тога, напад је окарактерисан као “уништавање имовине”. Она је репортеру КиМ радија рекла да сумња у ваљаност истраге коју спроводи КПС о том нападу, и истакла да је сигурна у то да је напад на њену кућу етнички мотивисан. Снежана Борзановић је нагласила да ју је овај догађај јако узнемирио јер живи сама, без телефона, а у Улици цара Душана, где се њен стан налази, нема Срба. Данас у Приштини живи око 40 Срба, а Снежана Борзановић се међу првима вратила 2003. године.

РУСКИЊА СНИМА ДОКУМЕНТАРАЦ О КОСОВУ

Политика, Датум : 11.8.2010, Страна : А22

Уместо два дана, колико је првобитно планирала да се задржи на Косову и Метохији, Анастасија Трофимова је тамо остала седам месеци. Ову Русињу која је као канадски студент пре годину дана први пут посетила Балкан, ситуација на терену инспирисала је да започне снимање документарног филма о српским избеглицама на КиМ, и да се у оквиру пројекта „Зависно Косово” бави стањем тамошње економије.

„Била сам изненађена обимом међународног присуства на Косову, од политике до економије и војске. Ништа слично нисам видела раније. И док су велике мисије УН и ЕУ на Косову, оно је и даље једна од најсиромашнијих економија у Европи. То ме је инспирисало да почнем документарни пројекат **’Зависно Косово’ који се осврће на економију и међународну корупцију у покрајини**. Овај пројекат треба да покаже како изгледа Косово данас, 11 година после рата”, објашњава Трофимова и подсећа да су светски медији престали да се интересују за Балкан и пре него што је ратни дим нестао. **Из разговора са бројним представницима локалних власти и медија, као и из оног што је затекла тамо, схватила је, каже, да су информације о положају српских избеглица оскудне или да их уопште нема.**

„Из контакта са Министарством за повратак и заједнице, увидела сам да им недостају рад и лична етика и да многи од надлежних нису свесни постојања избегличких кампова на Косову”, оцењује наша саговорница. Српске избеглице на Косову, према њеним речима, разапете су између супротстављених система – српског, албанског и међународног, али и подједнако запостављене од сва три.

„Живети 11 година у таквим околностима у Европи, тешко је и замислити, али то је оно што можете видети у школама у Северној Митровици, контејнерима у Грачаници или на другим местима на којима и даље живи око 4.000 интерно расељених”, каже Трофимова.

У овом пројекту учествује и неколико студената из Русије, Канаде, Пољске, Ирака, Литваније и Србије, који се баве постконфликтним темама. Људска топлина и љубазност коју су студенти показали према домаћем становништву, без обзира на националност, сасвим су изненадили Трофимову. Она истиче да су сопственим новцем омогућили седмодесетдогодишњем човеку да после 11 година отпутује у посету најближима, седмочланој породици купили су фрижидер и помагали на друге начине.

„Све сам то ставила на филм. **То ће бити документарца од 20 минута којим ћу приказати рад тих студената и рад Министарства за повратак како бих бацила ново светло на проблеме интерно расељених особа на Косову, 11 година по завршетку рата**”, наводи Трофимова напомињући да све финансира својим новцем и да би јој помоћ спонзора добро дошла. О њеној истрајности сведочи и то што се вратила у Канаду да би радећи истовремено два посла скупила средства за наставак пројекта.

У ЛОКВИ ВОДЕ

Данас, Датум : 11.8.2010, Страна : 7

Борка Павићевић : no longer and not yet

Извештавајући са поплаве, или из поплаве, у Баричу, новинар Б92 Стефан Горановић, изрекао је како се грађани, у Баричу, даве у „локви воде“. Та његова изрица „пала је“ непосредно пре и после приказивања филма Времена и Филипа Шварма „Пад Крајине“, августа 1995, на петнаестогодишњицу, на РТС-у.

Има, дакле, петнаест година од како су грађани Книна и Крајине море и камен попили и истуцали у колони, и у „локви крви“, у најдужој могућој колони кренули ка „локви воде“, док је тада, преко наших овдашњих ТВ канала, који су „преносили“ тај приказ текао кајрон са рекламама за летовање у Грчкој, информације и цене.

Досетио се ту пре неки дан неко, пре „спуштања реторике“ око „коначног решења“ за Косово спољног министра, како Вука Јеремића пацифицирајуће назива Басара, да помене план „Зед четири“, из 1995, за Крајину, као инструктиван за Косово.

Мало је то што судови у Хагу раде и пресуђују, мало је та правна истина у односу на правду која није стигла све монструме које су упаковали један народ у колону, исплели му смртни венац, исконструисали превару и издају, остварили оно што се остварити не може. под претпоставком да су у питању људи, па и у намери да успоставе своје државе, суверенитете по сваку цену, по цену оног дечака за воланом некаквог аутомобила, са краја Швармовог филма о Олуји. „Срам било оне писмене“, рекао је тада, пре петнаест година, један старац у колони ка обећаној земљи.

„Сео сам на праг куће и чекао сам јутро, чуо сам гранате у зору“, каже у Швармовом филму Драго Ковачевић, некадашњи градоначелник Книна.

Већ дуго познајем Драга Ковачевића, срећемо се у различитим, али готово увек у сличним приликама, можемо их назвати и приликама ожаљивања, или суочења, или збирања или консолидације у несрећи, или не знам већ више како то када се дели нешто као суђут, или нешто као поклон, као некаква топлина, емпатија, па и размишљање, можда сећање, истина, када се деле међу људима, преосталим, несuverене земље на територији истог становништва, то се ваљда дели, па вас то одведе, не у политику како то будале мисле, већ у најлепшу шуму, са свешћу да је била и може бити стратиштем, срећем Драга Ковачевића и увек ми треба један мали напор да погледам у његово лице тако пуно одговорног бола. Но, када некога срећете у животу, или га читате, није, наравно исто као када га видите кодираног на екрану. „Сео сам на праг куће и чекао сам јутро.“

Некако ми се, као што то већ бива, када не одолевате симболичкој радњи, која не мора увек бити сентиментална, већ се некако догоди у виду оног Ејзенштајновог „парс про тота“ преосталих наочара на катарци „Потемкина“, читава колона Крајишника, суверено лепих људи, старих и деце, жена и мушкараца, њихових руку и лица, сажела у болном и горком лику Драга Ковачевића.

Па сада знам шта је то, тај корак више који треба начинити да му се јавиш, да пружиш руку и поздравиш се. То је корак од града на мору и коња у планини до избегличког, или прогнаничког кампа који је још увек под Авалом. То је корак између срама и беса на „сувереној“ територији између мора, локве крви и локве воде, пут и поглед који се скратио на метар. До некадашњег градоначелника Книна у Београду, међу грађанима Београда. И сада ти дигни главу, погледај му у очи, и поздрави се.

Те сад када већ неко помену план „Зед четири“, а у вези са Косовом, петнаест година након Олује, може ли се мало стати, размислити, „спустити лопта“ (како су само ти спортски термини у моди и препуна су их уста, „победа у Хагу“, „намештена игра“, „наша прича“), све те скарадне глупости и издаје у језику, што ће рећи на делу, може ли се размислити када је рано, а када је касно, али тако да седнете на праг своје куће и чекате зору, као што то у овом часу чини неко ко се спремио да оде, или ко се, упркос свему, вратио. Због гроба или због камена, због неповратне и коначне лепоте ма какве своје куће, због неподношљивог односа ове средине, у који је дошао, призиван „подизањем лопте“, и осуђен на грађанина другог реда, на непостојећег грађанина, онога кога сматрају кривим за сопствену судбину, онога коме је требало дотурити чашу воде, тада и понеко, пре петнаест година, и никада више. И кога је требало скрајнути ван Београда, на Косово.

PRESS CLIPPING

Четвртак 12.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗА ПРЕДУЗЕТНИШТВО 60 ХИЉАДА ЕВРА

Преглед, Датум : 12.8.2010, Страна : 13

Крагујевац

Град Крагујевац и немачка невладина организација „Хелп“ доделиће ове године 53 донације за куповину опреме почетницима у малом бизнису или предузетницима који желе да унапреде свој посао, укупне вредности 61.600 евра, саопштила је градска управа Крагујевца. Члан градског већа за привреду Владо Вучковић је агенцији Бета рекао да ће средства у појединачном износу до 200.000 динара за куповину опреме бити одобрена у два програма - за локално становништво и за избегла и интерно расељена лица на подручју Крагујевца.

„Предвиђено је да 13 донација буде одобрено пријављенима из категорије локалног становништва, а 40 за почетак бизниса интерно расељеним или избеглим лицима“, казао је он. Према његовим речима, предузетници ће добити опрему према својим потребама, а како је додао, интересовање је велико о чему говори податак да се на конкурс пријавило три пута више лица од броја донација које ће бити одобрене.

Поред почетника у бизнису, пријавили су се и приватници који већ раде, а намеравају да прошире посао и запосле једног новог радника. У оквиру сарадње града Крагујевца и немачке организације „Хелп“ на пројекту подршке предузетништву у протекле четири године додељене су 152 донације у укупној вредности од 22 милиона динара.

ЗА СОПСТВЕНИ БИЗНИС -150.000 ДИНАРА

Данас, Датум : 12.8.2010, Страна : 17

Помоћ избегличкој популацији у Крагујевцу

Крагујевац - У Крагујевцу ће десет избегличких породица почетком наредног месеца добити грантове у вредности од по 150.000 динара за покретање сопственог бизниса. Члан крагујевачког Градског већа за социјалну политику Славица Савељић каже да су се на конкурс за добијање грантова, које обезбеђује Комесаријат за избеглице Републике Србије, у центру Шумадије јавиле 72 породице са избегличким статусом, да су 24 испуњавале све конкурсне услове, али да је надлежна комисија, с обзиром на обим одобрених средстава, морала да се определи за десет фамилија које ће добити бесповратну помоћ за покретање сопственог посла.

Овде је у току и акција откупа напуштених сеоских домаћинстава за избегличке породице које и даље немају свој кров над главом, те још увек живе у колективним центрима, или у изнајмљеним стамбеним објектима. Фонд ове акције износи 3,5

милиона динара, и тим новцем, према процени надлежних у крагујевачкој градској управи, у Шумадији може да се купи пет сеоских домаћинстава. До сада су се за решавање стамбено- егзистенцијалних проблема на овај начин јавиле свега три породице са избегличким статусом.

СРЕЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 12.8.2010, Страна : 20

ШЕСТ РАСЕЉЕНИХ ПОРОДИЦА ДОБИЛО КУЋЕ У ПЕТРОВЦУ НА МЛАВИ ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ

– У присуству грађана, представника локалне самоуправе и ЕУ, италијанске хуманитарне организација „Интер СОС“ и Комесаријата за избеглице, предати су кључеви шест кућа које су изграђене за избеглице. Локална самоуправа обезбедила је плацеве и инфраструктуру, избеглице су изградиле темеље, а Европска унија финансирала куповину монтажних кућа. У просеку, куће су површине четрдесетак квадрата и за сваку је ЕУ платила по 12.000 евра.

– Ово је срећан тренутак за све нас – каже Стеван Тунић из Книна. Сви учесници у овом пројекту изразили су задовољство што је збринуто шест избегличких породица. Посебно су били срећни и узбуђени нови домаћини који су на коришћење добили нове куће. – У Петровцу на Млави са породицом 15 година живим као подстанар. Не могу да вам кажем колико сам срећан што супруга, моја деца и ја сада, коначно имамо свој кров над главом.

У сарадњи са Општином купили смо плац, саградили темељ и ево, сада се усељавамо у своју кућу, више нема кирије и лакше се дише. Супруга је почела да ради, деца су нам одлични ученици. Ово је срећан почетак новог живота у Петровцу, месту у коме планирамо да заувек останемо – прича узбуђено Стеван, који је добио инвалидску пензију. За протекле две године у Петровцу на Млави за избеглице су изграђене две стамбене зграде, у које је смештено шездесетак породица. **Од око 500 избеглица, које су биле у колективном центру касарне бивше ЈНА, остало је да се збрине још седам породица и тридесетак оних који станују приватно у Петровцу на Млави.**

СТРАЗБУР УСРЕЋИО 70.000 СРБА

Курир, Датум : 12.8.2010, Страна : 7

Одлука Суда за људска права да се Бранимиру Ђокићу исплати новац за стан у Сарајеву, пробудила наду осталим прогнаним из БиХ и Хрватске

БЕОГРАД - Уколико пресуда Суда за људска права у Стразбуру у „случају Ђокић“ постане правоснажна, око 70.000 избеглих Срба из БиХ и Хрватске моћи ће да тражи, и добије, своје станове или одштету за њих!

Небојша Станковић, адвокат Бранимира Ђокића, некадашњег официра ЈНА, каже да је ова одлука преседан и да ће и други моћи да се позивају на њу.

- Пресуда је донета 27. маја 2010. године и у њој се каже да Бранимиру Ђокићу Федерација БиХ треба да исплати 60.000 евра на име материјалне и 5.000 евра нематеријалне штете јер није у могућности да му врати у посед стан у Сарајеву од 60 квадрата који му је одузет 1992. године. Ова одлука је преседан, односно чињенично стање које представља принцип за будуће случајеве. Познато је да суд

у Стразбуру суди на основу Европске конвенције о људским правима и судске праксе тог суда. Дакле, сви будући исти или слични случајеви мораће да буду решени на истоветан или сличан начин - каже Станковић за наш лист.

С друге стране, Влада Федерације БиХ закључила је да би могло доћи до колапса Федерације уколико се одлука Суда у Стразбуру о „случају Ђокић“ примени на више од 20.000 станова које би, према тој пресуди, Федерација БиХ требало да врати бившим српским власницима. Према неким проценама, реч је о 2,5 милиона евра из буџета.

НЕ ДАЈУ СРПСКЕ СТАНОВЕ!

Вечерње Новости, Датум : 12.8.2010, Страна : 5

ФЕДЕРАЦИЈИ БиХ ПРЕТИ ФИНАНСИЈСКИ КОЛАПС ЗБОГ НЕРЕШЕНИХ ИМОВИНСКИХ ОДНОСА

БАЊАЛУКА - После пресуде Суда за људска права у Стразбуру да Федерација БиХ исплати одштету Бранимиру Ђокићу, бившем официру ЈНА, у износу од 65.200 евра због отимања његовог стана, овом ентитету прети финансијски колапс ако одлука буде примењена на више од 20.000 отетих српских станова.

Суд у Стразбуру је одлучио да Федерација БиХ Ђокићу мора у року три месеца, од дана када пресуда постане коначна, исплатити 60.000 евра на име материјалне и 5.000 евра нематеријалне штете, као и 200 евра за трошкове. **Председник Стамбене комисије у Удружењу војних пензионера РС Јово Вукобрат оценио је за “Новости” да, после ове пресуде, власт ФБиХ мора коначно престати да опструира решавање питања српских војних станова.**

- Правда је спора, али ипак достижна. Очекујемо да власт РС подржи наше удружење како бисмо успели да добијемо станове који су нам отети у Сарајеву и другим местима у ФБиХ - истакао је Вукобрат.

Он је подсетио да су чланови Удружења поднели неколико апелација Суду у Стразбуру против ФБиХ у вези са спорним становима.

- **ФБиХ годинама онемогућава око 300 бивших официра ЈНА и ВРС чији станови су станови у Сарајеву, Зеници, Тузли... да се обрате том суду тако што ове предмете враћа на Врховни, Уставни, кантонални и општинске федералне судове - рекао је Вукобрат.**

Удружење је крајем јула упутило захтев високом представнику у БиХ Валентину Инцку у коме тражи да нареди ФБиХ да укине спорни члан 3а Закона о избеглим и расељеним лицима БиХ који је наметнуо некадашњи високи представник Карлос Вестендорп 1999. године, а којим се онемогућава да бившим припадницима ЈНА буду враћени станови у ФБиХ.

Наметнути члан бивше припаднике ЈНА не сматра избеглим особама, већ агресорима чиме им се онемогућава враћање станова.

И премијер ФБиХ Мустафа Муџезиновић потврдио је да ФБиХ може доживети финансијски колапс ако одлука Суда у Стразбуру у “случају Ђокић” буде примењена на више од 20.000 станова који су пре рата били у власништву Срба.

Немогућност да се Ђокићу врати предратни стан у Сарајеву, према одлуци Суда у Стразбуру, представља кршење одредаба Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, односно кршење члана који се односи на право на имовину.

Антрфиле : ВРАЋЕНИ СТАНОВИ У РС

ЗА разлику од Федерације БиХ, Република Српска је вратила свих 510 војних станова на својој територији бившим припадницима ЈНА из реда бошњачког и хрватског народа још 2002. године, а ови станови у међувремену, откупљени.

ЂАПИЋУ ЦРКВА СМЕТА

Вечерње Новости, Датум : 12.8.2010, Страна : 34

Живе ране олује
Др. Предраг Пејчић

Хрватска влада спроводи насељавање својих грађана у српске куће и на имања, а "Слободна Далмација" у броју од 20. августа пише да стамбени фонд грађана бивше Југославије, а који се сада не користи (војни објекти и одмаралишта, друга одмаралишта и викендице, стамбени објекти, итд.) јесте "прикладан смјештај за нове реке избјеглица и прогнаника", Хрвата али не и Срба. Лист је донео и одлуку Сабора по којима се овај стамбени фонд може узети на привремено коришћење.

Према листу, 21.841 хрватски избјеглица привремено живи у 176 хотелских и 599 других објеката. Тако је само 4.000 хрватских војника и избјеглица поднело молбе да се трајно насели у Книн.

Глас Славоније из Осијека доноси изјаву Анта Ђапића, лидера Хрватске странке права, који се залаже за укидање српске и формирање Хрватске православне цркве:

"Са великим задовољством гледао сам одлазак Срба, јер је део српске мањине био тумор који је у протеклих 100 година систематски спречавао консолидацију хрватског народа и формирање хрватске државе. Пружамо подршку Туђмановој политици, јер када је реч о Србима у Хрватској, важи правило: "Или се поклоните, или се удаљите"! Срби из Крајине су добровољно отишли, а ми смо свјedoци невиђеног прогона Хрвата из Војводине и Бањалуке... Потребно је забранити рад Српске православне цркве и треба формирати хрватску православну цркву!"

Извештај Бутрос Галија Савету безбедности УН о понашању хрватске војске у Крајини нису били познати јавности све док их немачки лист "Берлингер цајтунг" није објавио у броју од 24. августа. У извештају се износи и понашање хрватске војске према мировним снагама УН, а посебно према српским цивилима.

Податке је прикупио на основу информација припадника мировних снага генерал Бернар Жанвије који износи да хрватски државни и војни врх и две недеље после "Олује" није спречио пљачку и паљевине од стране својих војника преко десетак хиљада српских станова у већим местима, домова и имања, чак и целих насеља. Ферал трибјун у броју од 24. августа пише да се "у Загребу до Книна спремају пљачкашки возови", док остали листови и даље преносе еуфорију због пада Книна и Крајине.

Бутрос Гали је изјавио да ће број плавих шлемова до средине новембра 2005. бити смањен на свега 2.500 војника и то само у источној Славонији. Тиме је УН омогућила несметани пут Хрватској и њеној оружаном сили да је нападне и води битку за Вуковар.

Прве процене о губицима у хрватској војној акцији "Олуја" изнео је Документационо-информативан центар Веритас. Према њима настрадало је 1.960 особа, од чега 1.205 цивила, међу којима су 522 жене и 12 деце.

Четири дана по завршетку војне офанзиве, 11. августа 1995. Министарство здравља у Хрватској је обавестило јавност да имају 174 мртва и 1.430 рањених, док је са српске стране убијено 560, а рањено 1.850 крајинских војника.

Документационо-информативни центар Веритас располаже у својој евиденцији именима 1.960 погинулих и несталих Срба, од чега 1.205 цивила, а међу њима 522 жене и 12 деце. Пре ове офанзиве у Крајини је живело око 450.000 становника. Подаци "Веритас" су указивали да је у Книну погинуло или нестало 362 особе, у Грачацу 169, у Глини 128, Вргинмосту и Бенковцу 110, итд. Заправо, за 749 је утврђено да су погинули, док је судбина осталих неизвесна. Међународни црвени крст регистровао је 550 гробних места, док је у Крајини остало да живе, у тешким условима, само 8.444, углавном старијих особа.

Према још неутврђеним подацима из Крајине је протерано око 250.000 становника, док је Ема Бонино, Европски комесар за избелице сматрала, да је око 10.000 особа из колоне нестало током бежања. Многа од тих лица завршила су у масовним гробницама. Преко 1.500 заробљених војника предато је судовима који су их осудили на казне од три до четири године.

Дан када је Книн пао, 5. август, Хрватска слави као Дан побједе и домовинске захвалности.

Двадесетак дана по престанку "Олује", тачније 26. августа 1995. у Книн је дошао воз, од Туђмана назван "влак слободе". Туђман је тада изнео своје право виђење Срба у говору: "Книн је сада хрватски и никада више неће бити повратка на оно што је било. Срби више немају гдје да се врате, а никада у историји нису ни били овдје дуже од двјеста - триста година...Позивам све хрватске домољупце диљем свијета да се врате у Книн у хрватску Крајину која је сада ослобођена, коначно ослобођени хрватски териториј... Дошли смо овдје с влаком слободе. Гдје су ти Срби, који су нам пријетили? Книн је постао ужас антихрватски који је и довео до тога да 1900. године Срби започну борбу против самосталне и независне хрватске државе. Тко их је довео до тога да неславно нестану из Книна и ових крајева, као да их никада није било"!

Антрфиле : МАРТИЋЕВА ОДГОВОРНОСТ

У Србији је 18. августа стигло 152.918 избеглица; напуштена је имовина вредна пет милијарди немачких марака, док су лидери неких странака у Србији, а и многи добронамерни грађани Србије и избеглице постављали питање одговорности Милана Мартића за насталу ситуацију и за сраман пораз Српске војске Крајине.

АКТИВНИЈЕ У ОДБРАНУ ПРАВА ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 12.8.2010, Страна : А29

Петнаест година после завршетка ратау Хрватској није учињен суштински помак у решавању бројних проблема преко 400.000 Срба и осталих грађана који су протерани из својих станова и кућа од 1991. од 1998. године. Проблем одузете, уништене, оштећене и нестале покретне и непокретне имовине, као и одузета станарска права, јесте једно од кључних. У претходном периоду потписано је неколико билатералних и регионалних докумената којима се, формално правно штите наша људска права, посебно право на имовину.

Прво, члан седам Споразума о нормализацији који је потписан августа 1996. године између СР Југославије и Републике Хрватске обавезује потписнике да обезбеде слободан и безбедан повратак избеглим и прогнаним у њихова

пребивалишта. Државе потписнице се обавезују такође да ће им омогућити враћање имовине или правичну надокнаду.

Друго, анексом „Г” Споразума о сукцесији, који је потписан 2001. а ступио је на снагу 2004. године регулисано је да ће права на покретну и непокретну имовину, а која се налази у држави наследници и на коју су грађани или друга правна лица имали право 31. децембра 1990. године, бити призната, заштићена и враћена од стране те државе, у складу са успостављеним стандардима и нормама међународног права.

Треће, у јануару 2005. године на трилатералној министарској конференцији прихваћена је Сарајевска декларација према којој су се Србија и Црна Гора, Хрватска и БиХ обавезале да ће решити питање избеглих и расељених лица до краја 2006. године. Нажалост, наведени документи су, у највећој мери, остали мртво слово на папиру што се тиче остваривања имовинских права протераних Срба из Хрватске.

Посебно истичемо Резолуцију Парламентарне скупштине Савета Европе, усвојене јануара ове године, у којој се каже да питање компензације имовине може доћи само у случају да њен повратак није могућ и да ни на који начин повратак имовине не може бити условљаван одлуком избеглица да се врате у земљу одакле су протерани или се определе за интеграцију у земљи у којој се налазе.

Протерани Срби из Хрватске који живе у Србији, Босни и Херцеговини и у трећим земљама нису у стању да сами заштите своја имовинска и друга права која се системски крше у Хрватској у последњих 20 година. Због тога захтевамо да Влада Републике Србије коначно дефинише питање протераних Срба и осталих грађана Србије који имају правне интересе у Хрватској, али и у осталим државама насталим на простору бивше Југославије, као једно од својих спољнополитичких приоритета.

Оно што је наше дубоко убеђење а то је да Србија треба далеко активније, кроз међународне организације и кроз своју дипломатску активност, да се позива на међународне и горе поменуте документе који представљају темељ за решавање питања станарских права, повратка имовине или правичне накнаде за уништenu, оштећену или несталу имовину, као и решавање осталих проблема протераних Срба.

Убеђени смо, такође, да остварење наших имовинских, стечених, статусних и других права јесте задатак и уставна обавеза Србије и кључни предуслов успостављања трајног мира, стабилности и поверења у региону западног Балкана.

Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица

СРБИ СА КИМ ПРОТИВ ‘ЧЕДИНЕ НЕЗАВИСНОСТИ’

Пресс, Датум : 12.8.2010, Страна : 3

БЕОГРАД - Апсолутно је неприхватљив предлог лидера ЛДП-а Чедомира Јовановића да Срби са Косова и Метохије сами изаберу независност која им је најприхватљивија, кажу српски лидери са Косова. Они наводе да је без обзира на стање на терену, признавање независности Косова незамисливо, а камоли оствариво.

Државни секретар Оливер Ивановић каже да за одбијање овог предлога постоје три главна разлога.

- Прво, то је супротно Уставу Србије и државној политици, друго, неспојиво је са нашом историјом и емоцијама, и коначно, питање је како би Срби живели у таквој независној држави. Ја верујем да би се 90 одсто њих одмах иселило - наводи Ивановић. Рада Трајковић, представница Срба са централног Космета, такође мисли да није могуће да „наш народ изабере било коју независност“.

- Ја не могу да говорим у име свих Срба са Косова, јер је свако од нас у другачијој позицији. Али мислим да би ми срце пукло када бих морала да се изјасним за независност Косова. Ја јесам да се окренемо реалности, јесам за дијалог, за сарадњу, договор, за политику могућег... Али сама помисао на изјашњавање за било какву независност цепа ми срце. Мислим да ће то можда моћи да ураде неке будуће генерације, а ми који смо све ово доживели, прошли, ми никако - прича Рада Трајковић за Пресс.

Марко Јакшић, лидер са севера Космета, каже да је предлог Чедомира Јовановића пласиран „након немогуће мисије Вука Јеремића“.

- Политика Косово и ЕУ је неостварива. За нас Србе на Косову, предлог Чедомира Јовановића, односно било каква независност, је неприхватљива. Он има легитимно право да из Београда прича о реалном стању. Али ми немамо право да заборавимо како је ово реално стање настало - на српској крви, на 10.000 убијених и стотинама хиљада прогнаних Срба. Прихватањем независности ми бисмо дали легитимитет убијању Срба - каже Јакшић.

PRESS CLIPPING

Петак 13.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ФРАНЦУСКА БРАНИ ПОЛИТИКУ ПРЕМА РОМИМА

Политика, Датум : 13.8.2010, Страна : А4

Женева, Париз

– Француски званичници су јуче пред Комитетом УН за искорењивање расне дискриминације у Женеви одбацили оптужбе о дискриминацији Рома и тврдили да је државна политика, посебно према тој мањини, у складу са европским правом. Стручњаци УН су изразили велику забринутост посебно за судбину више хиљада Рома пореклом из Румуније и Бугарске, чија се насеља од краја јула уклањају по налогу председник Француске Николе Саркозија.

Француска делегација је јуче објашњавала да је, према споразуму о приступању Румуније и Бугарске ЕУ, могуће задржати извесна ограничења у кретању држављана тих земаља. Они су такође рекли да је враћање људи у земље порекла у складу са европским правом које омогућава свакој земљи да ограничи боравак онима који су незапослени и представљају социјални терет. „Све предузете мере су у оквиру добровољног повратка уз хуманитарну помоћ”, рекла је званичница француског министарства за имиграцију Фредерик Дубле.

ЕУ ФИНАНСИРАЛА КУПОВИНУ КУЋА

Данас – Браничево, Датум : 13.8.2010, Страна : 2

У Петровцу на Млави избеглице добиле кров над главом

Петровац на Млави – Недавно су у Петровцу на Млави, у присуству грађана, представника локалне самоуправе, ЕУ, италијанске хуманитарне организација, Интер СОС” и Комесаријата за избеглице, предати кључеви шест кућа које су изграђене за избеглице. Локална самоуправа обезбедила је плацеве и инфраструктуру, избеглице су изградиле темеље а Европска унија финансирала је куповину монтажних кућа. У просеку куће су површине четрдесетак квадрата и за сваку ЕУ је платила по 12.000 евра. Сви учесници у овом пројекту изразили су задовољство што је збринуто шест избегличких породица. Посебно су били срећни и узбуђени домаћини који су на коришћење добили нове куће. Ово је срећан тренутак за све нас поручује, Стеван Тунић из Книна.

- У Петровцу на Млави са породицом 15 година живим као подстанар. Не могу да вам кажем колико сам срећан што ја и супруга и моја деца сада коначно имамо свој кров над главом. У сарадњи са општином купили смо плац, саградили темељ и ево сада се усељавамо у своју кућу, више нема кирије и лакше се дише.

Супруга је почела да ради а деца су нам одлични ученици. Ово је срећан почетак новог живота у Петровцу, месту у коме планирамо да заувек останемо, прича узбуђено Стеван, који је добио инвалидску пензију.

За протекле две године у Петровцу на Млави за избеглице су изграђене две стамбене зграде у које је смештено шездесетак породица. Од око 500 избеглица које су биле у колективном центру касарне бивше ЈНА остало је да се збрине још седам породица и око тридесет које станују приватно у Петровцу.

PRESS CLIPPING

Субота 14.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПРВО ПРИЈАВА, ПА ПОМОЋ У ХРАНИ

Дневник, Датум : 14.8.2010, Страна : 9

КОМЕСАРИЈАТ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ОБЕЗБЕДИО ПОТПОРУ

Најугроженије избегличке, прогнане и расељене породице добиће помоћ у храну, коју је за њих обезбедио Комесаријат за избеглице Србије, а о месту и времену доделе помоћи биће благовремено обавештени. Право на ову потпору имају породице које примају материјално обезбеђење решењем Центра за социјални рад Новог Сада, затим оне с више чланова, односно са троје и више деце, самохрани родитељи и породице инвалидских породица. У категорију инвалидских породица убрајају се старачка домаћинства (жене с више од 60 година, а мушкараци преко 65 година), затим породице са чланом који је телесни инвалид, ометен у развоју и болестан члан, и избеглице самци старији од 50 година.

Породице треба да до 27. августа поднесу пријаву од 7.30 до 15.30 часова Градској управи за социјалну и дечју заштиту и то Одсеку за избегла, прогнана и расељена лица, Улица краља Александра 14.

Уз пријаву треба да се приложи: потврда Националне службе за запошљавање за пунолетне чланове породице, затим потврда Центра за социјални рад да су корисници материјалног обезбеђења, пензионерима треба и чек од пензије, а запосленима потврда о висини плате. Они који нису на евиденцији Националне службе за запошљавање прилажу и изјаву о незапослености. Подноси се и фотокопија избегличке легитимације, легитимација интерно расељених лица, или фоткопија личне карте. Самохрани родитељи треба да имају изјаву (али не мора бити оверена) да брину о детету. За једночлано домаћинство такође треба изјава, такође не мора да буде оверена. Породице с болесним чланом треба да донесу и доказ о болести.

ПРИЈАВЕ ДО 27. АВГУСТА

Данас, Датум : 14.8.2010, Страна : 12

Додела помоћи најугроженијим избегличким породицама

Нови Сад - Комесаријат за избеглице Републике Србије обезбедио је помоћ у храну за најугроженије избегличке, прогнаничке и расељеничке породице која ће бити подељена преко Управе за социјалну и дечју заштиту Града Новог Сада

- Одсек за избегла, прогнана и расељена лица. Право на остваривање помоћи у храну имају: породице које су оствариле право на материјално обезбеђење породице решењем Центра за социјални рад Града Новог Сада, вишечлане породице са троје и више деце, породице самохраних родитеља, породице инвалидских пензионера, породице старих

лица (жене преко 60 година, а мушкарци преко 65 година живота), породице са чланом породице телесним инвалидом, ометеним у развоју и болесним чланом породице, за избеглице у статусу, ако и једночлана домаћинства лица старијих од 50 година.

Пријаве могу да се поднесу Градској управи за социјалну и дечију заштиту - Одсеку за избегла, прогнана и расељена лица, Краља Александра 14, до 27. августа ове године, радним данима од 7.30 до 15.30 часова. Уз пријаву (која се преузима у Одсеку за избегла, прогнана и расељена лица) потребно је приложити и одређену документацију, а обавештење о томе се добија приликом преузимања пријаве. О месту и времену доделе помоћи у храни корисници ће бити благовремено обавештени.

НА ДУГОМ ПУТУ КА БОЉЕМ ИЛИ РОМИ У СРБИЈИ

Данас – Викенд, Датум : 14.8.2010, Страна : 8

ПС: у сивој зони

Зорица Миладиновић

ПРАВНО НЕВИДЉИВИ

Лепа Брено, дај неки динар, да си ми жива и здрава, може се чути безмало у сваком граду у Србији, обично из уста мусавих малишана или омршавелих мајки са дететом у крилу. Мајке, очеве и децу видимо и на пијацама и буваљацима где продају робу нижег квалитета. Често приметимо да их има доста међу радницима градске чистоће. „Најупадљивији“ су када са коњима и дрвеним колима, или гурајући ручна колица, пролазе градом, ометајући саобраћај. Претходно су копали по контејнерима не би ли дошли до картона или гвожђа. Све то не значи да их добро познајемо, мада су наше комшије, свуда око нас и са нама.

Лига за декаду Рома оцењује да је упркос проблемима положај Рома у Србији бољи него пре пет година, када је Декада почела. Незванични подаци о успешности спровођења акционих планова Декаде сврставају Србију на друго место од 13 европских земаља укључених у овај процес, одмах после „најбоље“ Шпаније. Према овим резултатима, Србија је постигла напредак у лечењу, запошљавању и образовању ромске популације, али су њен велики проблем нерешено становање Рома, који су углавном сабијени у неусловне махале, као и упадљиви „недостатак“ Рома у државним институцијама. Проблем је и што не постоје статистички подаци којима би се мерили животни услови Рома и њихив напредак.

- Надамо се да ће после Другог европског самита ЕУ о Ромима у Европи, одржаног 8. априла ове године у Кордоби, Унија предузети конкретне кораке и захтеве према земљама које желе улазак у ЕУ. Представници Европске комисије су на том самиту јасно казали да очекују да се високи владини представници у Србији, као чланице Декаде, обавежу на конкретна дела, с циљем сузбијања дискриминације, друштвене искључености и расизма усмерених против Рома. А ми ћемо се залагати да ЕУ, у свим земљама које желе да буду њене чланице, инсистира на стандарду људских права, као и праћењу колико се он остварује - каже координатор Лиге за декаду Рома Осман Балић.

- Најбоље резултате у петогодишњем периоду Декаде постигла су министарства здравља и економије и регионалног развоја, као и Министарство просвете, мада ту нема прецизних података. На основу Акционог плана, Министарство здравља је од 2006. до 2008. из буџетске линије потрошило 61 милион динара, а у 2009. 15,5 милиона динара за чак 164 пројекта у 60 домова здравља, што је обезбедило да 41.908 Рома буде

„приведено лекару, прегледано, лечено или упућено на рехабилитацију“. Скоро 11.000 Рома изабрало је свог лекара, а 3.990 жена свог гинеколога. У сарадњи са ОЕБС, од 2008. до ове године у домовима здравља запослено је 60 жена ромске националности које као здравствене медијаторке, што је нека врста патронажних сестара, обилазе ромска насеља. Такође, направљена је нека врста здравственог картона за 33.958 ромских породица и здравствено су евидентирана 118.842 Рома. Обезбеђене су личне карте и здравствене књижице за 6.676 Рома, који су до тада били „правно невидљиви“, те стога нису могли ни да се лече, похађају школу или добију запослење - каже Балић.

Он додаје да је Министарство економије, са своје стране, обезбедило успостављање базе података незапослених лица ромске националности на евиденцији Националне службе за запошљавање. Зато се сада зна: до 31. маја ове године на евиденцији те службе било је 14.769 незапослених Рома. Зна се, такође, да је током прошле године скоро 7.500 Рома позвано на разговоре за посао, преквалификовано, доквалификовано или упућено да заврши основну школу ради запошљавања.

Саговорник Данаса, ипак, наглашава да напредак није тако сјајан како би се могао чинити. Најгора ситуација је у Министарству животне средине и просторног планирања, које је донело солидне законе и планове, али не решава проблем око 300 нехигијенских ромских насеља у Србији.

- Начин на који је решено насеље испод Газеле није нешто што би требало препоручити - објашњава Балић. - Ово министарство би такође - процењује он - што пре требало да се ангажује и око решавања радног статуса сакупљача секундарног отпада, који су још увек у „сивој зони“. Немају радни однос, раде у немогућим условима и изложени су непријатностима како од грађана тако и од „органа реда“. Таквим послом бави се око 8.000 породица у Србији. Сакупљач секундарних сировина је доминантно „ромско занимање“, нарочито на југу Србије.

- Проблем је што и даље нема инклузије, односно активног укључивања ромске заједнице у друштво. Најгоре је што Рома нема у државним институцијама и органима локалне самоуправе. Закон о државним службеницима налаже да се мора водити рачуна о заступљености мањина приликом запошљавања, тако да би много више њих требало да буде, рецимо, у полицији или менаџменту здравства, становања и социјалних институција. Када их нема ни после пет година Декаде, онда се може говорити о патернализму државе, па и социјалном инжењерингу. И да у државној администрацији постоји дискриминација, које, иначе, у Србији суштински нема, упркос повременим случајевима, какви су, рецимо, Јабука или улица и споменик Шабану Бајрамовићу, који јесу лоши индикатори. У Србији још нису створени услови за остваривање права Рома, али они имају права као Срби - оцењује Балић.

За такво стање, међутим, одговорност не сноси само држава. Наш саговорник верује да и Роми морају да „промене понашање“ и културолошку свест, тако да им постане нормално да плаћају стамбене трошкове, сами уређују махале, замене коње малим камионима. Према његовој оцени, проблем је и ромска политичка елита, односно Национални савет, који је, као и сви други национални савети - „режимски и изабран на фалсификованим изборима“.

- Код Рома је почела да се буди грађанска свест, а Национални савет је гуши. Ипак, многе ромске невладине организације труде се да је унапреде. Наша Лига ће, рецимо, од 2011. започети обуку ромских активиста у писању пројеката за ИПА фондове. Заједно са локалним самоуправама, ромски невладин сектор ће настојати да обезбеди активније учешће србијанских Рома у процесу аплицирања код ИПА фондова. А садашња Влада Србије би требало да искористи вољу и ангажман европских институција за ромско питање као развојну шансу Србије - оцењује Балић.

Према свим показатељима, Роми су категорија која у Србији живи најтеже. У студијама о социјалној интеграцији Рома процењује се да је од укупног броја радно способних Рома само 20 одсто запослено, а само пет одсто од тог броја ради у државним фирмама. Извештај УНИЦЕФ о стању деце у Србији тврди да више од 60 одсто ромских домаћинстава са децом живи испод границе сиромаштва и да је скоро 70 одсто ромске деце сиромашно. Статистички подаци говоре да је нешколованих Рома четири пута више него осталих. Без завршене основне школе дупло више је оних у ромској него укупној популацији. Роми четири пута мање завршавају средњу школу од осталих. По службеним подацима из 2002, чак 37 одсто ромске деце уопште не говори српски језик пре него што достигне школски узраст, а 46 одсто има веома ограничено знање те врсте. Непознавање језика оцењује се као један од разлога што је, бар по подацима организације Саве Тхе Цхилдрен, међу ученицима који похађају специјалне школе чак 80 одсто ромске деце.

У Србији, иначе, по попису из 2002, живи 108.193 Рома. Незваничне процене међународних и невладиних организација су да је реална цифра и петоструко већа. Ипак, Влада и невладин сектор се слажу да у Србији живи од 450.000 до пола милиона Рома, што је шест одсто становништва. Та процена се, међутим, мења уколико се у њу укључе и Косово и Метохија, избеглице и расељена лица, као и повратници из земаља ЕУ, међу којима је, такође, највише Рома.

PRESS CLIPPING

Петак 16.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИ ТРАЖЕ ПОМОЋ ВЛАДЕ

Преглед, Датум : 16.8.2010, Страна : 5

Удружење избеглица, Регионални одбор за помоћ избеглицима у Војводини, позвало је јуче Министарство одбране и Владу Србије да оснују правни тим за помоћ припадницима некадашње Југословенске армије којима су одузети станови у бившим југословенским републикама.

„Пресуда Суда у Стразбуру којом је Босна и Херцеговина обавезна да бившем официру ЈНА Банмиру Ђокићу за одузети стан исплати 60.000 евра и 5.280 евра за нематеријалне и судске трошкове доказ је да се и остали захтеви војних лица могу решити на идентичан начин“, саопштило је то удружење избеглица.

Регионални одбор за помоћ избеглицима у Војводини сматра да је та пресуда прилика да Србија помогне припадницима бивше Југословенске армије да врате своје станове који су изгубили током рата у бившој Југославији.

У саопштењу се позива и председник Србије Бориса Тадића да се као бивши министар одбране активно укључи у решење проблема са којима се суочавају припадници некадашње Југословенске армије којима су у бившим југословенским републикама одузета станарска права.

ИГЛА ЈЕДИНИ ТРОШАК

Вечерње Новости, Датум : 16.8.2010, Страна : 17

ЗАНАТСКА КОМОРА НИША НУДИ РЕШЕЊЕ ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ ТАКО ШТО ПОКРЕЋЕ БЕСПЛАТНЕ ШКОЛЕ ЗА ДОМАЋУ РАДИНОСТ

Да ли је могуће покренути посао са само десет динара и после живети само од њега? У Занатској комори Ниш тврде да јесте и кажу да је то - рекорд, а инвестиција од десет динара је - обична игла. Управо зато у овој комори од понедељка организују бесплатну Летњу школу за домаћу радиност.

- Велики број људи је у Нишу захваћен транзиционим синдромом. Ту су технолошки вишкови, привремено расељена лица, избеглице, незапослени, школовани дипломци - упозорава за „Новости“ Блашко Станисављевић, председник Занатске коморе Ниш.

- Ако на евиденцији међу незапосленима, којих је до 40.000, имамо више од 50 посто жена, њима би требало да се помогне у преквалификацији. На надлежним градским управама је да нађу тржиште.

Време редовних донација, субвенција, социјалних програма полако пролази - тврде у комори и додају да досадашњи напори у овом правцу дају само делимичне резултате. Отуда се развијање домаће радиности намеће као логичан избор.

- Нишлијке ћемо подучавати за вез, ткање, гобленарију, интарзију, уметничко штоповање - каже Станисављевић. - У исто време имамо и обуку за жене расељене с Космета у сарадњи са „Микрофондом“. Очекујемо да и локална самоуправа пружи подршку Летњој школи.

Љиљана Милић и Снежана Радојчић имају по 56 година, немају посла, немају пензију, па озбиљно размишљају о пријављивању за обуку.

- Можда тренутно у Србији није добра клима за домаћу радиност, али у иностранству ови женски занати ипак имају шансе - верују ове незапослене раднице.

У протеклих 15 година у Занатској комори Ниша преквалификовало се и стручно оспособило више од 15.000 људи! Научили су се старим занатима, радила је и Школа иконописа, па су обучене Нишлије уз помоћ подстицајних средстава, кредита и помоћи НСЗ, Микрофонда, Хелпа, успевали да се осамостале.

Један део преквалификованих мајстора је успео да замени старе занатлије у њиховим матичним радњама, док је добар део преквалификаната ушао у ортаклук са самарцијама, часовничарима, занатлијама свих врста.

- Око 200 кандидата завршило је обуку за мајсторе од почетка 2010. године - наводе у Занатској комори Ниша. - Шаљемо раднике код најбољих нишких масјтора да код њих изуче занат. Ту се сусретну са муштеријама и више од 50 посто њих је успело да се запосли, што је одличан резултат.

Антрфиле : ПРИЈАВЕ

СВИ заинтересовани за учење у Летњој школи домаће радиности могу да се јаве Занатској комори Ниш у Пријездиној улици број 4 или на телефон 018/241-543.

ПОМОЗИТЕ ОФИЦИРИМА ЈНА У СТРАЗБУРУ

Курир, Датум : 16.8.2010, Страна : 2

Удружење избеглица

НОВИ САД - Удружење избеглица, Регионални одбор за помоћ избеглицама у Војводини, позвало је јуче Министарство одбране и Владу Србије да оснују правни тим за помоћ припадницима некадашње ЈНА којима су одузети станови у бившим југословенским републикама.

„Пресуда Суда у Стразбуру којом је БиХ обавезна да бившем официру ЈНА Бранимиру Ђокићу за одузети стан исплати 60.000 евра и 5.280 евра за нематеријалне и судске трошкове доказ је да се и остали захтеви војних лица могу решити на идентичан начин“, саопштило је то удружење избеглица.

ТРАЖЕ ПРАВНИ ТИМ

Вечерње Новости, Датум : 16.8.2010, Страна : 4

УДРУЖЕЊЕ ИЗБЕГЛИЦА ОБРАТИЛО СЕ ВЛАДИ СРБИЈЕ

Удружење избеглица, Регионални одбор за помоћ избеглицама у Војводини, позвало је јуче Министарство одбране и Владу Србије да оснују правни тим за помоћ

припадницима некадашње Југословенске армије којима су одузети станове у бившим југословенским републикама.

”Пресуда Суда у Стразбуру којом је Босна и Херцеговина обавезна да бившем официру ЈНА Бранимиру Ђокићу за одузети стан исплати 60.000 евра и 5.280 евра за нематеријалне и судске трошкове, доказ је да се и остали захтеви војних лица могу решити на идентичан начин”, саопштило је то удружење.

Регионални одбор за помоћ избеглицама у Војводини сматра да је та пресуда прилика да Србија помогне припадницима бивше Југословенске армије да врате своје станове који су изгубили током рата у бившој Југославији.

PRESS CLIPPING

Среда 18.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОЧИЊЕ ОТКУП КУЋА И ИЗГРАДЊА СТАНОВА

Дневник, Датум : 18.8.2010, Страна : 15

АКЦИОНИ ПЛАН ЗА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЧКИМ ПОРОДИЦАМА У БАЧКОЈ ПАЛАНЦИ

У Бачкој Паланци, по подацима повереника за избеглице у овој општини Радослава Милошевића, остало је још око 400 избегличких породица којима су потребне донације, односно помоћ у виду грађевинског материјала. Међутим, овде ускоро треба да почне и изградња зграде с 15 станова, од којих је 12 намењено избеглицима, а предвиђено је да се обезбеде и паре за куповину неколико кућа.

Комесаријат за избеглице Републике Србије доделио је локалној самоуправи за потребе избеглица 2,6 милиона динара. Тај новац, истиче заменик председника општине Зоран Јовичин, добило је 13 избегличких и расељених породица. Тачније, свака породица добила је по 200.000 динара да би убрзала решавање свог стамбеног проблема, а помоћ је у грађевинском материјалу.

- Локалним акционим планом за решавање проблема избеглица, односно оних који немају свој плац и кућу, општина Бачка Паланка ће у наредне четири године сваке године куповати по две куће – истакао је Јовичин. – Број купљених кућа могао би бити и већи, по систему динар за динар, а очекујемо и помоћ Покрајине и Републике.

Села, а у нашој општини их има 13, су нам празна, а то значи да се куће негде могу купити и за неколико хиљада евра. Такви људи не могу сада да добију помоћ у грађевинском материјалу јер немају ни плац ни кућу за адаптацију, па им је кућа у селу решење. Радослав Милошевић додаје да је предат захтев немачкој хуманитарној организацији АСБ за доделу пакета грађевинског материјала појединачне вредности од 4.000 евра. Очекују се и друге донације у виду грађевинског материјала, а овдашње Повереништво тренутно је ангажовано на донацији пакета за економске пројекте у појединачној вредности од 1.200 евра.

– Крајем месеца треба да се потпише уговор за изградњу 15 станова у стамбеном насељу „Синај“ у Бачкој Паланци, а финансијер је Грчка, односно Хуманитарна организација „Европска перспектива“ – каже Милошевић. – Предвиђена је изградња хиљаду квадратних метара стамбеног простора, вредног 350.000 евра. Ако наставимо овом динамиком, сасвим је оправдано очекивати да у оквиру Локалног акционог плана проблем 400 породица избеглица и расељених лица решимо за четири године.

ПРЕСУДА ИЗ СТРАЗБУРА ВРАЋА ВОЈНЕ СТАНОВЕ

Данас, Датум : 18.8.2010, Страна : 14

Регионално удружење за помоћ избеглицама у Војводини

Суботица – Пресуда суда у Стразбуру, којом ова европска правосудна установа налаже Босни и Херцеговини да једном од бивших официра ЈНА исплати новчану надокнаду у висини вредности стана који му је својевремено одузет, била је повод да се Регионални одбор удружења за помоћ избеглицама у Војводини обрати Министарству одбране и републичкој Влади и затражи да и они пронађу решење за незавидан положај у којем су се након ратова деведесетих нашли поједини бивши официри војске бивше државе. **Пресуда Суда у Стразбуру доказ је да се и остали захтеви војних лица могу решити на идентичан начин, наводе у Регионалном одбору за помоћ избеглицама у Војводини, оцењујући да је пресуда управо прилика да и Србија помогне припадницима бивше ЈНА да врате своје станове који су изгубили током рата у бившој Југославији.**

Удружење је такође позвало и председника Србије Бориса Тадића да се као бивши министар одбране активно укључи у решење тог проблема.

ЕУ ДА ОБУСТАВИ ДЕПОРТАЦИЈУ РОМА НА КОСОВО

Пресс, Датум : 18.8.2010, Страна : 5

СТРАЗБУР - Комесар Савета Европе за људска права Томас Хамарберг рекао је да западноевропске земље треба да обуставе присилно враћање Рома на Косово и указао на проблеме који ти људи имају са личним документима.

- Велики број Рома са Косова био је приморан да побегне како би преживео, што је довело до губитка и уништавања њихових докумената. Многи Роми због непоседовања никаквих докумената и неупућености имају проблеме да добију неопходне личне исправе да би могли да живе и остваре права у земљи која их је примила - рекао је Хамарберг.

КО МОЖЕ ДА ПОМОГНЕ СРБИМА

Курир, Датум : 18.8.2010, Страна : 2

Пошто Босна и Херцеговина одбија да официрима бивше ЈНА исплати новац за станове који су им бесправно отети, на потезу је Влада Србије

БЕОГРАД - Српске избеглице из БиХ траже станарска права, Федерацији не пада на памет да им врати станове, а Влада Србије још не зна да ли ће се укључити у овај процес.

Овако изгледа „стање ствари“ након пресуде суда за људска права у Стразбуру у случају „Бранимир Ђокић против БиХ“. Суд у Стразбуру донео је крајем маја одлуку да Федерација БиХ треба да исплати 60.000 евра на име материјалне и 5.000 евра нематеријалне штете Бранимиру Ђокићу јер није у могућности да му врати у посед стан у Сарајеву од 60 квадрата који му је одузет 1992. године.

Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица, која окупља 52 избегличка удружења, каже за Курир да су затражили помоћ Владе и

Министарства одбране да се оснује правни тим за помоћ припадницима некадашње ЈНА којима су одузети станови.

- Око 98 одсто бивших носилаца станарских права у БиХ остварило је своје право. Фактички су остали само Срби, некадашњи припадници ЈНА. Број људи који желе да остваре права тек треба да се утврди и они ће вероватно покушати да свој проблем реше на исти начин као Бранимир Ђокић. Тражили смо од Владе оснивање експертског тима који би се бавио питањем имовинских и станарских питања наших људи. До сада нисмо добили никакав одговор - каже Линта.

Курир је покушао да у кабинету потпредседника Владе Јована Кркобабића, у чијој надлежности се налазе и избеглице, добије одговор на питање да ли ће се учинити нешто како би се избеглицама из БиХ које нису вратиле своје станове помогло. До закључења броја нисмо добили одговор.

НОЈКИЋ: ЗАМАГЉИВАЊЕ ЗЛОУПОТРЕБА НА КОСОВУ

Пресс, Датум : 18.8.2010, Страна : 3

ГРАЧАНИЦА - Председник Покрајинског одбора СПО-а за Косово и Метохију Ранђел Нојкић изјавио је да одлука Уставног суда Србије о укидању косовског додатка има за циљ да замагли испитивање злоупотреба тог новца протеклих година. Он је оценио да она неће изазвати масовније исељавање Срба са Косова.

- Чињеница је и да нико више не може да оспори да су се догађале малверзације и злоупотребе са средствима из тог буџета за Косово и да се практично ништа није десило у откривању злоупотреба. Буџет за Косово је разнолик и, осим плата, предвиђа и друге трошкове, на пример за инфраструктуру. То су огромна средства и могућност манипулације је велика - рекао је Нојкић.

ШТА ЈЕ БИЛА „ОЛУЈА“?

Данас, Датум : 18.8.2010, Страна : 6

Отворено писмо Борису Тадићу

Поштовани председниче,

Спадам у круг грађана ове земље који сматрају да Ваша спољна политика враћа углед Србији укаљан претходним режимом, и да тиме стичете све већу подршку и у земљи и у свету. Спајање европске перспективе са легитимним националним интересом, за Србију је веома одговарајућа политика којој се тешко може наћи нека боља алтернатива. Развијање добросуседских односа, особито у последње време са Хрватском, мало кога прави противником или оставља равнодушним. То стоји, без обзира на то колико та политика наилази и на неслагања у погледу Косова. Или око неких питања унутрашњег развоја Србије.

Али баш у односима са Хрватском још постоје озбиљна спорења из прошлости, чији је израз и тужба и противтужба двеју држава пред Међународним судом у Хагу, која захтевају пажљив приступ. Националисти обеју држава баш на том терену чекају своје шансе. Ви сте дотакли тај проблем изјавом поводом 15. годишњице егзодуса Срба из Книнске крајине, која је, нажалост, изазвала неповољне реакције у Хрватској.

Не знам да ли је нека грешка у интерпретацији изјаве, али нисте били у праву кад сте рекли да је „Олуја“ била „злочин који се не сме заборавити“. Јер „Олуја“ је по својој

природи била легални чин Хрватске за ослобођење дела земље од агресивних планова Слободана Милошевића. Међутим, под окриљем „Олује“ догодили су се и крупни злочини над српским народом у Хрватској. Поред убијених и несталих цивила, пљачке и паљевине кућа, око 250.000 грађана српске националности, који су у Книнској крајини живели неколико векова, били су приморани да напусте своја огњишта и крену у избеглиштво. То је ваљда највеће етничко чишћење у Европи после Другог светског рата, које баца велику љагу на ослободилачку акцију Хрватске.

Та трагедија изнедрила је два непомирљива гледања на карактер оружаног сукоба у Хрватској: за Србе је то био грађански, а за Хрвате освајачки рат, инспирисан Слободаном Милошевићем. Свестан сам чињенице да се истина о том сукобу пробија веома тешко и преспоро. Ипак, по мом дубоком уверењу, на српској страни је обавеза да се одбаци још увек присутно становиште у нас, које интервентни рат у Хрватској третира као грађански рат, у коме су Срби, без икакве своје кривице били страдалници. То није потпуна истина. Треба најзад признати да је то био рат за проширење граница српске државе, под изговором решавања „српског питања“. Али, с друге стране, не верујем да и хрватско славље ослобођења, може протицати чисте савести, без отвореног признања да тај врли чин има и своју тамну страну. Можда би иза дана славља требало да уследи и дан жалости због злочина над Србима. Скроман подстицај у том правцу дала је Иницијатива младих за људска права у Хрватској, која је поставила спомен-плочу у Книну у знак сећања на страдање српских цивила у акцији хрватске војске.

Господине председниче, далеко сам од помисли да се овај терет из прошлости може брзо и лако отклонити. Али ново поглавље добрих односа са Хрватском које сте покренули не би требало да се отежава неопрезним односом према том делу наше мукотрпне историје. Зато Вам се и обраћам, уверен у Вашу демократску отвореност.

Искрено Ваш Миленко Марковић, потпредседник Савеза антифашиста Србије

PRESS CLIPPING

Четвртак 19.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СРПСКИ ПОВРАТНИЦИ ЋЕ МОЋИ ДА ОТКУПЕ СТАНОВЕ

Политика, Датум : 19.8.2010, Страна : А4

Загреб, 18. августа – Српски повратници у Хрватску који су пре 1991. године имали станарско право па су избегавши из Хрватске изгубили станове, добиће могућност да откупе стан у који су добили на располагање од државе као заштићени најмопримци. Тако најкраће гласи договор који су ових дана постигли иначе коалициони партнери у власти ХДЗ и Самостална демократска српска странка.

То је потврдио потпредседник хрватске владе Слободан Узелац, који у данашњем „Новом листу” о томе каже: „Пошто се ради о врло сложеној материји још не могу са пуном сигурношћу да кажем хоће ли о томе влада расправљати већ на седници овог четвртка или ће о томе бити речи на једној од следећих седница. У сваком случају таква ће се одлука донети, јер је о томе постигнут одговарајући политички договор.”

Према објашњењу Узелца, који у влади представља СДСС, право на откуп станова добиће српски повратници који су већ обухваћени програмом стамбеног збрињавања и који се тренутно налазе у тим становима као заштићени најмопримци. „Они ће добити право да те станове откупе по релативно повољним ценама које ће мање-више бити онакве какве су биле деведесетих када је већина грађана који су имали станарско право откупљивала своје станове”, каже такође Узелац.

Ради се, додајмо, о становима изван подручја од посебне државне бриге, односно на оним подручјима где није било ратних операција. Таквих повратника, који су добили на коришћење станове на основу тога што су претходно изгубили док су били у избеглиштву, има око 4.500 (од 9.000 поднетих захтева), а програм таквог стамбеног збрињавања се наставља.

Сада такође предстоји битка српских представника у Хрватској да се обнови рок за пријављивање оних који желе да се врате и укључе у програм стамбеног збрињавања, што иначе подржавају и европске институције које делују у Хрватској. Укидањем станарског права док су били у избеглиштву (што им хрватски судови нису признавали као оправдано одсуствовање из стана дуже од шест месеци, док се Хрватима избеглиштво признавало као оправдано напуштање места пребивалишта) Србима у Хрватској је одузето према подацима ОЕБС-а око 30.000 станова, док хрватска влада тврди да их је 18.000.

ОСКРНАВЉЕНО ПРАВОСЛАВНО ГРОБЉЕ У БЕНКОВЦУ

Политика, Датум : 19.8.2010, Страна : А4

Загреб, 18. августа – Непознати починитељи током јучерашњег дана оскрnavили су православно гробље у Бенковцу тако што су оштетили неколико надгробних споменика. Према наводима свештеника православне цркве Светог Јована у том

равнокотарском граду, оштећено је шест надгробних споменика и неколико крстова.

Он сматра да се ради о национално мотивисаном вандалском чину, што повезује с недавним нападима на децу Срба повратника у Лишанима Тињским у истом крају, чему је и лично присуствовао. Полиција је, иначе, успела да идентификује и приведе тројицу нападача који су српске повратнике гађали јајима. Имена нису саопштена, осим података да се ради о једном малолетнику (17) и двојици младића од 18 и 20 година, против којих је поднета пријава за ремећење јавног реда и мира.

ДЕМОЛИРАНЕ ПОВРАТНИЧКЕ КУЋЕ У ЖАЧУ

Повратници, Датум : 19.8.2010, Страна : А6

Непознати починиоци демолирали су три куће у повратничком селу Жач, у општини Исток, чију изградњу финансира Министарство за повратак у косовској влади, пошто су се после 11 година Срби самоиницијативно вратили.

Вељко Коматовић, представник села Жач, за „Политику” каже да су три куће прексиноћ демолиране наочиглед КПС-а, а Срби с правом сумњају да су вандали албански екстремисти.

„Чули смо како Албанци целу ноћ дивљају, али нисмо смели да излазимо из шатора. Ово је унело велико узнемирење међу повратнике”, наводи Коматовић.

Он подсећа да су поједини Албанци од 28. марта, када су се Срби поново вратили у своје село, до данас шест пута каменовали шаторе и три пута отварали рафалну паљбу, наочиглед полиције и Кфора.

PRESS CLIPPING

Петак 20.08.2010. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОДЕЛА ПАКЕТА ХРАНЕ

Правда, Датум : 20.8.2010, Страна : 16

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМ И РАСЕЉЕНИМ НА ТЕРИТОРИЈИ ОПШТИНЕ ЗЕМУН

Комесаријат за избеглице јуче је позвао све избегле и расељене на територији општине Земун, који испуњавају прописане критеријуме, да до 27. августа поднесу захтев за доделу хуманитарних пакета хране.

Право на ову помоћ могу остварити породице и појединци уколико њихови збирни приходи нису већи од 45.033,00 динара.

Хуманитарну помоћ могу добити и домаћинства инвалидних пензионера и старих лица која чине жене од преко 50 година и мушкарци преко 55 година живота, домаћинства чији је члан болесна особа, као и самци старији од 50 година.

За доделу пакета хране, уз захтев је потребно доставити: фотокопије нових избегличких легитимација, личне карте или расељеничке легитимације.

Уз потребну документацију, писани захтев за доделу пакета хране треба поднети Комесаријату за избеглице при Општини Земун (зграда општине, први спрат, соба 17).

СРБИ ТРАЖЕ МИЛИЈАРДЕ ДОЛАРА ЗБОГ „ОЛУЈЕ“!

Ало!, Датум : 20.8.2010, Страна : 3

ЖРТВЕ ИЗ КРАЈИНЕ ЈУРЕ ПРАВДУ ПРЕД АМЕРИЧКИМ СУДОМ

Група Срба тужила је Федералном суду у Чикагу војно консултантску компанију МПРИ („Милитару Професионал Ресорсес Инкорпоратед“) као саучесника у геноциду и прогону Срба током „Олује“. Очекује се да одштетни захтеви у парници буду мерени милијардама долара, а у процесу су ангажовани неки од најбољих америчких адвоката! Како је за „Ало!“ потврдио Саво Штрбац, из „Веритас“, та организација већ скоро годину дана ради с групом адвоката из САД на припремању тужби.

- Амерички адвокати су се одлично припремили и пронашли преседане за друге делове света. Треба истаћи да ће они Србе из Крајине заступати по систему кредитирања, то јест до окончања парнице неће ништа наплаћивати, а тада ће узети проценат. То нам даје право на оптимизам јер тако скупи адвокати не би прихватили посао да не верују у позитиван исход - објашњава Штрбац за „Ало!“.

Он додаје да је МПРИ организација коју чине високи официри војске САД и која је обучавала хрватску војску и испланирала „Олују“.

- **Ићи ће се најпре с породицама оних који су погинули у „Олуји“, са Србима који живе у САД, а „Веритас“ ће адвокатима пружити помоћ у вези с онима који живе у**

другим деловима света. Адвокати из САД су ме убеђивали да ово може да успе, а реч је о људима из познатих адвокатских фирми - објашњава Штрбац. Иначе, групна тужба која је предата суду у Чикагу има 40 страница и наводи да је циљ „Олује“ био „да се силом протера мањинска етничка група“.

„Операција ‚Олуја‘ као последицу је имала убиства и нехуман однос према хиљадама Срба, насилно протеривање 200.000 Срба из њихових вековних домова, пљачку и уништавање имовине вредне стотине милиона долара“, каже се у тужби и наводи да је Гојко Шушак, тадашњи министар обране Хрватске, на састанку с представницима МПРИ, у октобру 1994, када је склопљен мултимилионски уговор, изјавио да „жели да Србе истера из Крајине“.

Антрфиле : Продужена рука Беле куће

МПРИ је 1987. основала група пензионисаних официра свих родова војске, у својим редовима има и велики број обавештајаца.

Ова фирма је организовала „Олују“, а на челу акције био је генерал Карл Вуоно. МПРИ је позната и по наоружавању армије босанских муслимана. „Леђа“ МПРИ обезбеђују Бела кућа и Пентагон, без чијег аминовања ју је немогуће ангажовати. У деловима света, односно жариштима на којима САД има „виталне интересе“, америчка администрација врши наоружавање, а МПРИ обуку и војно консултантске послове. По том систему су 1996. у БиХ учествовали у програму „Опреми и обучи“.

ПОВРАТНИЦИ МОГУ ДА ОТКУПЕ СТАНОВЕ

Ало!, Датум : 20.8.2010, Страна : 7

СРПСКИ повратници добиће право на откуп друштвених станова у Хрватској, договор о томе коначно су постигли ХДЗ и СДСС, а одлука владе очекује се ових дана, пренела је јуче агенција Срна. До сада је у Хрватској решено око 4.500 захтева српских повратника за такозваним привременим смештајем, од којих се око хиљаду њих већ налази у државним становима које ће ускоро моћи да откупе. Председник Српског народног већа и посланик у хрватском парламенту Милорад Пуповац изјавио је новинарима да још трају разговори о условима откупа.

„Српска страна инсистира да ти услови буду што ближи онима под којима су станове откупљивали сви грађани Хрватске током деведесетих година“, прецизирао је Пуповац. Друштвени станови у Хрватској су се деведесетих година откупљивали у просеку за по 300 евра по метру квадратном.

ВЕЧЕРЊИ ЛИСТ: ТУЖБА ПРОТИВ АМЕРИЧКЕ ФИРМЕ ЗБОГ „ОЛУЈЕ“

Политика, Датум : 20.8.2010, Страна : А4

Загреб – Група Срба из Хрватске тужила је америчку приватну војно-консултантску фирму МПРИ зато што је, наводно, војно опремала, обучавала и осмислила план операције хрватске војске „Олуја“ 1995. године, пише „Вечерњи лист“. Тужиоци у том случају, који се води пред Федералним судом у Чикагу, траже милијарде долара одштете. У заједничкој тужби на 40 страница пише да је циљ „Олује“ био „силоу протерати мањинску етничку групу“.

Фирму МПРИ (Милитару Професионал Ресоурцес Инкорпоратед), коју су 1987. основала осморица бивших припадника америчке војске, а потом је 2000. купила фирма „Л-3 комуникајшен”, у тужби спомињу као „учесника у геноциду”.

„Операција 'Олуја' постала је највећа копнена офанзива у Европи од Другог светског рата, а као последицу је имала убиства и нехуман однос према хиљадама Срба, насилно протеривање 200.000 Срба из њихових вековних домова, пљачку и уништавање имовине вредне стотине милиона долара”, пише у тужби чији текст преноси „Вечерњи лист”.

У тужби се наводи да је тадашњи хрватски министар одбране Гојко Шушак, на састанку с представницима МПРИ-ја у октобру 1994. године, када је с том фирмом наводно склопљен вишемилионски уговор, рекао да „жели да Србе истера из Крајине”. Акција хрватске војске „Олуја”, извршена 4–5. августа 1995. године, довела је до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске. Саму војну акцију, али и период потом, обележили су ратни злочини које су припадници хрватске војске, али и цивили, починили над српским цивилима. Због чињенице да као одговорне особе нису спречили злочине над цивилима током и после „Олује” пред Хашким трибуналом је у току суђење хрватским генералима Анти Готовини, Ивану Чермаку и Младену Маркачу, а одговорност за егзодус Срба из Хрватске приписује се покојном председнику Фрањи Туђману.

О УСЛОВИМА СЕ ЈОШ ПРЕГОВАРА

Дневник, Датум : 20.8.2010, Страна : 25

СРПСКИ ПОВРАТНИЦИ МОЋИ ЋЕ ДА ОТКУПЕ ДРУШТВЕНЕ СТАНОВЕ

ЗАГРЕБ: Представници Хрватске демократске заједнице (ХДЗ) и Самосталне демократске српске странке (СДШ) договорили су се да и српски повратници имају право на откуп друштвених станова, а о условима откупа још се преговара. До сада је позитивно решено око 4.500 захтева српских повратника за привремен смештај, а њих 1.035 се већ налази у државним становима које ће ускоро моћи да откупе, навео је радио Дојче веле.

Радио наводи изјаву председника Српског народног већа и посланика СДС С-а Милорада Пуповца да разговори о условима откупа још трају јер „желимо да ти услови буду што ближи онима под којима су станове откупљивали сви грађани Хрватске током деведесетих“. Председник Српског демократског форума (СДФ) Вељко Џакула рекао је да има још пуно нерешених питања.

На проблем стамбеног збрињавања и потребу јасне политике за решавање тог проблема недавно је у Загребу указала и специјални извештач УН Раquel Ролник, која је рекла да је, 15 година после рата, 70.000 хрватских држављана српске националности још у избеглиштву, подсетио је радио. Хрватски председник Иво Јосиповић је, током прве званичне посете Србији, позвао све који су отишли из Хрватске да се врате и обећао да ће се учинити све што може да се тај повратак олакша. Председник Одбора за људска права и права националних мањина у хрватском Сабору Фурио Радин поздравио је најаву да се српским повратницима омогући откуп станова на које су имали станарско право, али је упозорио да приликом откупа не би смело да дође до било какве дискриминације.

Данијел Срб, председник Хрватске странке права, међутим, сматра, међутим, да се ради о још једном случају у којем Влада прихвата захтеве СДС С-а који су „апсолутно неприхватљиви и правно неутемељени“, наводи Дојче веле. Српски

повратници ће, према његовим речима, за неколико десетина хиљада евра постати власници станова, а све то ће морати да плате хрватски порески обвезници.

PRESS CLIPPING

Субота 21.08.2010. год.

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ И СИРОМАШНЕ

Датум : 21.8.2010

Новина : Пресс

Страна : 14

Аутор : А. П. М.

добра вест

ЗАЈЕЧАР - Интерно расељена лица и социјално угрожене особе јуче су добиле кључеве нових станова у улици Тимочки кеј. Стамбени простор је обезбеђен за 39 расељених особа и за осам особа са евиденције Центра за социјални рад. Станови су опремљени основним намештајем и кухињом, а зграда има и заједничку просторију за састанке опремљену телевизором. Ову инвестицију од 32 милиона динара су обезбедили Европска унија, Комесаријат за избеглице, „Интерсос“ и град Зајечар.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И СИРОМАШНЕ

Датум : 21.8.2010

Новина : Блиц - Србија

Страна : 2

Аутор : С. Б.

ЗАЈЕЧАР - У Зајечару су уручени кључеви нових станова за 13 избегличких породица и три социјално угрожене породице са евиденције Центра за социјални рад. Новоизграђена зграда налази се на Тимочком кеју, има четири двособна, 10 једнособних и две гарсоњере. Сви станови су опремљени најосновнијим намештајем, креветима, кухињом и ормарима. Изградња је коштала 32 милиона динара, а финансирани су је Европска унија, Комесаријат за избеглице, „Интерсос“ и град Зајечар.

ЖИГОШУ СРБЕ!

Датум : 21.8.2010

Новина : Курир

Страна : 4

Аутор : БРАНКИЦА РИСТИЋ

На интернет страни Петрињског радија отворено се позива на линч Срба, Хрвати траже да се „четницима“ ставе жуте траке на руке, како би их распознавали као Јевреје у конц-логорима!

БЕОГРАД - На интернет страни хрватског Петрињског радија позива се на линч Срба!

Повратници у град у коме је пре рата био исти број Срба и Хрвата називају се

четницима којима би требало ставити жуте траке на којима би била исписана четири „С“ како би их лакше распознавали! Наравно, све по угледу на нацисте, који су се сличним средствима служили приликом истребљења Јевреја.
Ево неколико насумично одабраних порука које Хрвати шаљу својим комшијама Србима:

Торн2010: Таквима треба ставит жуту траку с СССР око руке, па кад прођу градом, да им сватко може плунут у лице...

Штефо: Таквима треба ставити жуте траке са звијездом око руке нека се распознају у граду и да су поносни на своја (не) дјела која су починили од 91. - 95...

Торн2010: Па браћа Костићи су се одавно вратили. Мало, мало па су код куће. Старци им тамо живе већ годинама. Знам јер су ми сусједи. Никако ми није јасно ово што се догађа у нашој држави. Ја да отуђим јебену циглу неке испред куће завршио бих у затвору, а ови декларирани четници слободно шећу, долазе, одлазе, и нитко им ништа не може. Гдје је тому крај????

Купа37: Очито да је рат вођен против духова, а не људи и да су нам неке невидљиве силе рушиле куће и пресељавале ствари из домова у њихове домове...

Некимак: Силом смо хтјели похрватит наше католике ..али мо'ш ти њега из Републике Српске али Републику Српску из њега никада...

Даро: ма кужим те... но ја би волио да сте и остали на прљавцима... у рату се ћирилица није могла чути... данас је пјевају и бранитељи... јеби га... не могу то прогутати... с једне стране се заклинају у хрватство а с друге шарафе жаруље... не иде ми то скупа... није досљедно... стално пљују Србе а откидају на њихову гласбу... не волим недосљедност...

Читалац који нам је доставио ову информацију каже да је цео случај пријавио канцеларији Оебса у Загребу, али да никаквих реакција није било. Јуче нису реаговали ни представници Срба у хрватским институцијама, као ни хрватска влада.

Антрфиле : Директор радија: Бришемо шта можемо

Директор Петрињског радија Дарко Комлиновић каже за Курир да је у правилницима о порталима најстроже забрањено да се шири говор мржње, али да, по истим правилима, они нису дужни да прате шта грађани пишу.

- Ипак, ми то радимо и кад год смо у прилици бришемо непримерени садржај.

Али, не можемо све да испратимо, па се десе и пропусти. Чињеница је да се не слажем с оним о чему су наши слушаоци коментарисали. Због свега што се дешавало у Петрињи многима је неугодно када виде да се неко ко је урадио нешто лоше у рату сада слободно шета. Но, без обзира на све, ми не одобравамо овакав начин говора и гледамо да то сузбијемо кад год можемо - каже Комлиновић.

ПОД ИСТРАГОМ УЛОГА ХОЛАНЂАНА У СРЕБРЕНИЦИ

Датум : 21.8.2010

Новина : Политика

Страна : АЗ

Аутор : Н. Р.

Тужилаштво у Арнему започело истрагу о улози холандске јединице „Дачбат”

Према извештајима агенција

Арнем, Хаг – Тужилаштво у холандском граду Арнему почело је, како јуче преносе холандски медији, истрагу о улози припадника холандског батаљона УН у Сребреници, 1995. године. Радио Холандија преноси да се, по захтеву породица жртава у Сребреници, истрага води против челних људи ове јединице, познате под именом „Дачбат”, тако да су њом обухваћени бивши командант „Дачбата” Том Кареманс, његов тадашњи заменик Роб Франкен и други у ланцу командовања – официр задужен за кадровска питања Беренд Остервен.

Холандски медији преносе да су поступак покренули Хасан Нухановић, који је за Холанђане радио као преводилац, и чланови породице Ризе Мустафића, који је радио као електричар, а води се као нестао. Према речима њиховог адвоката Лизбете Зегвелд, они терете руководеће људе холандског батаљона УН да су њихове рођаке препустили снагама босанских Срба које су их после убиле.

„Истрага је корак у добром правцу”, рекла је новинарима адвокат Лизбет Зегвелд, додајући да „рођаци очекују да то одведе до даље кривичне истраге и евентуално до судског гоњења”.

Према писању холандских медија, ово је први пут да је јавни тужилац пристао да покрене поступак у овом случају и подсећа да је суд у Арнему надлежан за кривичне поступке против војних лица. Из канцеларије јавног тужиоца саопштено је да се сада проучавају судска документа те да немају засад шта да изјаве.

Иначе, холандски суд у Хагу је у септембру 2008. године одбацио захтев рођака жртава злочина у Сребреници да холандска држава призна одговорност за геноцид почињен у том босанском граду у јулу 1995. године и исплати им одштету за смрт ближњих. Тада су тужиоци, такође, били Нухановић, који је у масакру у Сребреници изгубио родитеље и млађег брата, као и Мустафића удовица Мехида, и њихова деца Дамир и Алма Мустафић.

Тужиоци су ставили на терет холандским војницима, задуженим за заштиту сребреничке енклаве, да су предали муслиманске избеглице снагама босанских Срба и тако прекршили неколико националних закона и међународних споразума. Подсетимо, влада Холандије је пала 2002. године, након објављивања независног извештаја Института за ратну документацију који је утврдио да су одговорни политичари јер су лоше припремљене холандске војнике послали у „немогућу мисију” у Босну и Херцеговину.

ХАШКИ ТУЖИОЦИ НАЈВИШЕ ПРЕТИЛИ СВЕДОЦИМА НА СУЂЕЊИМА МИЛОШЕВИЋУ И ШЕШЕЉУ

Датум : 21.8.2010

Новина : Пресс

Страна : 3

Аутор : С. ВОЈИНОВИЋ

БЕОГРАД - Хашки истражитељи и тужиоци највише су претили и застрашивали сведоке на суђењима Слободану Милошевићу и Војиславу Шешељу, због чега је у Хагу покренут поступак против бивше тужитељке Карле дел Понте и њених сарадника. Адвокат Тома Фила каже да је најбруталнији од свих тужилаца био Цефри Најс, који је чак и на суду отворено претио сведоцима, док радикал Љубиша Петковић каже да му је хашки тужилац отворено нудио новац и лагодан живот у иностранству само да сведочи против лидера радикала.

Љубиша Петковић објашњава за Пресс како је у Хагу осуђен на четири месеца затвора јер није хтео да оптужи Шешеља.

- Позвали су ме 2005. у канцеларију Хашког трибунала у Београду да као бивши начелник Ратног штаба СРС сведочим о добровољцима. Дао сам изјаву и мислио да сам завршио са њима, али су ме годину дана касније позвали опет и рекли да сам сада осумњичен јер не говорим истину. Разговарао сам са истражитељем Паолом Пастореом и тужиоцем Данијелом Сектором, којима сам поновио све што сам рекао и први пут, али тада крећу уцене и подмићивања - прича Петковић.

Новац или затвор

Он додаје да га 2006. тужилац упозорава да му прети опасност од Шешељевих људи.

- Служили су се најпрљавијим триковима. Тужилац ми је казао да је Шешељ преко своје жене јавио да сам ја њихов сведок и да ми прети опасност. Пасторе ми је отворено нудио да моју породицу одмах склони код пријатеља у Словенију, а да ћемо, кад све прође, добити и новац. Није помињао суму, али је рекао да бих добио толико да можемо сви заједно да живимо негде у свету - прича Петковић и додаје:

- У мају 2008. ме позивају да сведочим против Шешеља. Када сам одбио, стигао ми је налог Судског већа да дођем у мају, али нису прецизирали датум. Пошто се нисам појавио 13. маја на суђењу, Претресно веће је издало потерницу за мном, а наша полиција ме ухапсила 27. маја. На суђењу сам се изјаснио да нисам крив, али су ме 11. септембра осудили на четири месеца затвора због непоштовања суда - каже Петковић.

Најгори је Џефри Најс

Врсни познавалац рада Хашког трибунала Љиљана Смајловић подсећа да је тужилац Џефри Најс у процесу против Милошевића у више наврата јавно признао да његови сведоци не говоре истину:

- Једном је чак тражио да, уместо већег броја сведока, сведочи истражитељ Тужилаштва који би „сажео“ њихове исказе. Милошевић је тврдио да су поједини сведоци починили кривично дело лажног сведочења, али је суд остао глув на његове примедбе - каже Смајловићка.

Адвокат Тома Фила каже да је застрашивања и претњи највише било током процеса Милошевићу и Шешељу .

- Тужилац Џефри Најс је у Београду отворено претио сведоцима да морају лажно да сведоче, притискао их, уцењивао, говорио им „видећете ви...“. Ти људи су ми причали да се Најс понашао изузетно бахато и осионо. Замислите човека који дође у твоју земљу, где си рођен, и прети ти да ћеш овако или онако проћи ако не сведочиш како ти он каже. Најс је и током суђења јавно претио сведоцима! Ја таквог човека у животу нисам срео - каже Фила.

Антрфиле : Хаг: Истрага против истражитеља, не против тужилаца

Портпарол Хашког суда Нерма Јелачић рекла је јуче да није тачно писање угледног британског листа „Гардијан“ да се поступак води против тужилаца.

- „Гардијан“ је погрешно интерпретирао одлуку суда у којој се наводи да је истрага усмерена против истражитеља, а не против тужилаца - рекла је Јелачићева.

Сведоци страшно лагали на суду

Новинарка Љиљана Смајловић каже да је на суђењу Милошевићу бар трећина од 300 сведока Тужилаштва променила исказ у односу на изјаву дату пре почетка процеса.

- Једна жена је у суду упорно тврдила да је видела ознаке југословенске војске на крилима авиона који је бомбардовао колону албанских избеглица, иако је НАТО још током бомбардовања преузео одговорност за тај „инцидент“, како су га назвали. Сведок Билај Авдиу је тврдио да је својим очима видео како српски полицајци живом Албанцу ваде ножем срце из груди у Рачку, иако су форензичари утврдили да су сви убијени страдали од ватреног оружја - наводи Смајловићева примере лажних сведочења.

СВИРКЕ И КОКТЕЛИ ЗА ПОМОЋ МАЛИШАНИМА

Датум : 21.8.2010

Новина : Дневник

Страна : 10

Аутор : Н. В.

У „ГЕРИЛА БАРУ”, У ОРГАНИЗАЦИЈИ „КОШНИЦЕ”

Удружење грађана “Кошница” до краја августа и почетком септембра у “Герили” организује серијал концерата ауторских и клупских бендова, а од прикупљеног новца на журкама биће купљен материјал за допунско образовање и креативан рад деце из Дечјег села у Сремској Каменици. Акција почиње овог викенда.

Синоћ је отворена изложба фотографија са Летњег кампа за децу који је одржан на Бегечкој јами, уз коктел парти. У клубу ће бити постављене кутије за добротворне прилоге, од којих ће бити купљен материјал за Дечје село.

Вечерас ће у “Герила бару” наступити новосадски електро-етно састав “Ортодоц гроове”. Реч је о бенду који је делом састављен од бившег “Грува”, делом од чланова групе “Јосип А Лисац”. На њиховом наступу ће такође бити постављене кутије за прилоге, а и приход од продаје коктела и “шутерса” ићи ће у

хуманитарне сврхе. Свирка почиње око 23 сата, а организатори истичу да је циљ манифестације да се сви добро проведу, али и да помогну у једној племенитој акцији. “Кошница” је позната по хуманитарном раду. Већ неколико година организују камп за децу без адекватног родитељског старања на Бегечкој јами.

Уз велики ангажман и ентузијам, ови људи су током јула у две смене успели да приреде летовање за безмало стотину становника Дечјег села у Сремској Каменици, децу избеглу и расељену са Косова и малишане из Босне и Херцеговине.

Већ више година организују школе пливања и клизања за децу из Дечјег села, прикупљају поклоне за клинџе који се лече у Дечјој болници и помажу још неким организацијама и институцијама.

PRESS CLIPPING

Недеља 22.08.2010. год.

УМЕСТО НА БРИОНЕ СТИГЛА У САРАЈЕВО

Датум : 22.8.2010

Новина : Политика

Страна : А15

Аутор : БОРО МАРИЋ

Анђелина Цоли дошла у БиХ с близанцима Ноксом и Вивијен, које је чувало десет телохранитеља. – Разговори са Харисом Силајџићем и Жељком Комшићем

Од нашег сталног дописника

Бањалука – Вест да је славна холивудска глумица Анђели Цоли прекјуче допутовала у Сарајево, јуче је и званично потврђена. Она се, наиме, састала с председавајућим Председништва Босне и Херцеговине Харисом Силајџићем и хрватским чланом Председништва БиХ Жељком Комшићем. У саопштењима Силајџићевог и Комшићевог кабинета наведено је да су они с њом разговарали о неколико тема – помоћи избеглим и расељеним лицима у БиХ, осавремењавању образовања, уједињавању земље и снимању филма у БиХ у коме ће Анђелина Цоли играти. Силајџић је, наведено је у саопштењу његовог кабинета, рекао да је „питање подршке повратничкој популацији један од приоритета његовог деловања“. Он је Анђелину Цоли, која је уједно и амбасадорка добре воље Високог комитета Уједињених нација за избеглице, позвао да у октобру ове године присуствује Међународној конференцији о унапређењу дијалога међу културама који ће се одржати у Сарајеву, чији ће организатор бити кувајтска фондација Ал Бабтаин, а њен покровитељ биће Харис Силајџић. Такође, сложили су се да је едукација први приоритет у чему је будућност нових генерација БиХ.

Према извештајима сарајевских медија, Анђелина Цоли ненајављено је допутовала прексиноћ у Сарајево. Ово је њен други долазак у Босну и Херцеговину у последња четири месеца. Први пут је у БиХ била у априлу, са супругом Бредом Питом, с којим је обишла избегличке центре у Горажду и Вишеграду. Њиховим становницима обећали су помоћ у решавању стамбених питања. Њену прву посету БиХ организовали су Еуфор и УНХЦР, али су њихови представници прексиноћ сарајевским медијима рекли да са прекјучерашњим доласком Анђелине Цоли у БиХ немају никакве везе.

Према сазнањима „Дневног аваза“, глумица је у 17.30 часова слетела на сарајевски аеродром приватним авионом, „цесном“. С њом су били и њени близанци Нокс и Вивијен, које је чувало десет телохранитеља. С обзиром на то да ужива статус врло важне личности, са сарајевског аеродрома је отпутовала плавим комбијем са Еуфоровим таблицама, а то возило пратила су два ципа. „Све се десило изненада, када је Анђелина уместо у Хрватску одлучила да допутује у БиХ. Према нашим информацијама, допутовала је због снимања филма у нашој земљи чија радња ће се бавити ратним догађајима на Балкану деведесетих година прошлог века“, рекао је анонимни извор „Дневног аваза“ и додао да се од

тада изгубио сваки траг славној глумици.

Незванично је процурила вест да је славна глумица прексиноћ посетила египатску амбасаду у Сарајеву и да је била и у пакистанској амбасади у Сарајеву. Аднан Османагић, власник сарајевског Радија Стари град, рекао је да му је водитељ Емир Цоцалић јавио телефоном „да је Анђелина Цоли виђена на транзиту како фотографише панораму Сарајева“.

Анђелина Цоли је првобитно најавила да ће доћи у Хрватску, на Брионе, где је требало да се састане с глумцем Радетом Шербецијом. Међутим, све је било узалуд јер је холивудска дива, која је на позив колеге Шербеције требало да посети Брионе и задржи се неколико дана, долазак отказала, наводе хрватски електронски медији.

„Намеравала сам да отпутујем у Хрватску, како бих вечерас била на 'Краљу Лиру'. Због безбедносних пропуста речено ми је да то логистички неће бити могуће. Ја сам обожаватељка Радета Шербеције чула сам сјајне ствари о његовој продукцији. Надам се да ћу следећи пута моћи да присуствујем“, пренео је портал www.дневник.ba саопштење глумичиног саветника за односе са јавношћу Адама Валдмана.

Раде Шербеција је, према извештају загребачког „Јутарњег листа“, рекао да већ са Анђелиним одавно разговара „у вези са њеним новим филмом“. „Она је једноставна и паметна жена. Позвао сам је на Брионе, јер знам да воли позориште и мислио сам да би јој било занимљиво да види нашу представу 'Краљ Лир' коју успешно играмо већ 10 година“, казао је Шербеција.

АНЂЕЛИНА ЦОЛИ СЕ СУСРЕЛА СА БОСАНСКИМ ПОЛИТИЧАРИМА

Датум : 22.8.2010

Новина : Пресс

Страна : 19

Славна холивудска глумица Анђелина Цоли, која је у петак увече, после отказивања посете Брионима, дошла у Сарајево, јуче се сусрела са Харисом Силајџићем и чланом Председништва БиХ Жељком Комшићем. Састанак је одржан на иницијативу амбасадорке добре воље УНХЦР-а, којој је ово друга посета БиХ, а држана је у већој тајности него претходна.

Зграда Председништва БиХ била је центар медијског интересовања јер је Анђелина Цоли ту одржала одвојене састанке са Силајџићем и Комшићем. Она је исказала посебан интерес за унапређење одрживог повратка у БиХ, па је са Силајџићем разговарала о набавци сушара, хладњача, мотокултиватора, пластеника и друге опреме повратничким породицама.

Разговори о новим пројектима

Анђелина Цоли и Харис Силајџић сложили су се да је едукација приоритет за будућност нових генерација БиХ. Силајџић је изнео идеју да Сарајево и БиХ постану едукациони центар који ће привући хиљаде студената из целог света. Анђелина Цоли је исказала спремност да се придружи у промоцији ове идеје и да путем заједничких пријатеља раде на реализацији тог пројекта.

У разговору са чланом Председништва БиХ Комшићем амбасадорка УНХЦР-а је говорила о активностима које намерава да спроведе у БиХ и тако помогне расељенима и ојача уједињење и образовање. Комшић је изразио уверење да ће

и кроз њене активности доћи до реализације конкретних пројеката. На крају, у врло пријатној атмосфери, разговарали су о будућем пројекту америчке глумице - снимању филма који ће се делом реализовати и у БиХ, саопштено је из прес службе Председништва БиХ.

На крају је Силајџић позвао глумицу да у октобру ове године присуствује Међународној конференцији о унапређењу дијалога међу културама, која ће се одржати у Сарајеву у организацији кувајтске фондације „Ал Бабтаин“, а под Силајџићевим покровитељством.

Анђелина Циоли је у петак у поподневним сатима слетела на Међународни аеродром Сарајево. Стигла је приватним летом, потврђено је у Граничној полицији БиХ. У Сарајево је довела двоје од шесторо деце и десет телохранитеља.

Детаљи посете тајна

Глумица је у Сарајево стигла због снимања филма чија радња је смештена на подручју бивше Југославије. После кратког задржавања на аеродрому, одлучила је да неће преспавати ни у једном од сарајевских хотела, него негде ван града. Баш као и приликом њеног последњег доласка, локација на којој тренутно борави строго се држи у тајности.

Холивудска звезда је већ боравила у БиХ у априлу, када је са супругом Бредом Питом посетила источну Босну. Она се тада сусрела са повратничким породицама које су је, како је истакла, надахнуле јер „упркос тешкој реалности и неизвесној егзистенцији имају јаку вољу да изграде бољу будућност за своју децу“. Ипак, нагласила је да ће се вратити и сусрести с политичарима с којима жели да разговара о решењима проблема избеглица.

Антрфиле : Медији криви за недолазак на Брионе

Иако су сви екс-Ју медији брујали о посети Анђелине Циоли Брионима, где су је очекивали до последњег тренутка, посета Хрватској је отказана јер јој није могла бити гарантована сигурност. Иначе, мирно острво је током претходних дана окупирао гомила новинара, фоторепортера, обожаватеља и познатих личности, који су до хрватског националног парка дошли како би се само на тренутак сусрели са холивудском дивом. Ипак, Анђелина је отказала долазак у Хрватску, а кривица за то се сваљује на медије.

- Њено обезбеђење је проценило да неће моћи да јој осигурају мир и заштиту од медија, па су отказали долазак на Брионе - изјавила је Марина Вујчић, ПР хрватског позоришта Улисис.

PRESS CLIPPING

Понедељак 23.08.2010. год.

РАЗГОВОРИ О ПОВРАТКУ ИЗБЕГЛИЦА

Датум : 23.8.2010

Новина : Данас

Страна : 9

Холивудска дива Анђелина Џоли изненада током викенда посетила Сарајево

Сарајево - Амбасадорка добре воље УНХЦР-а глумица Анђелина Џоли састала се у суботу у Сарајеву с председавајућим Председништва БиХ Харисом Силајџићем и Жељком Комшићем. Анђелина Џоли је са Силајџићем разговарала о повратку избеглица, а посебан интерес је исказала за унапређење одрживог повратка. Силајџић је рекао да је питање подршке повратничкој популацији један од приоритетних задатака његовог деловања и упознао је амбасадорку добре воље УНХЦР-а с пројектима на којима ради.

Како је саопштено из Председништва БиХ, Анђелина Џоли и Силајџић су се сагласили да је едукација приоритет у којем је будућност нових генерација БиХ.

Силајџић је предложио да Сарајево и БиХ постану едукациони центар који ће привући хиљаде студената из целог света, а глумица је исказала спремност да се придружи промоцији ове идеје и да, преко заједничких пријатеља, раде на реализацији тог пројекта. Силајџић је позвао Анђелину Џоли да у октобру ове године присуствује Међународној конференцији о унапређењу дијалога међу културама, која ће се у Сарајеву одржати у организацији кувајтске фондације Ал-Бабтаин. **У одвојеном сусрету, члан Председништва БиХ Жељко Комшић разговарао је са глумицом о активностима које она намерава да реализује у БиХ како би се помогло расељеним особама, али и о активностима везаним за јачање уједињења у БиХ и осавремењавању образовања.**

Истичући значај и успешне резултате УНХЦР-а у БиХ, Комшић је захвалио глумици на њеном интересовању да помогне у решавању проблема са којим се суочавају грађани БиХ.

Комшић и Анђелина Џоли су разговарали и о глумичином будућем снимању филма који ће се делом реализовати у БиХ, саопштено је из Председништва БиХ.

Холивудска глумица је допутовала у Сарајево у петак увече, са двоје деце и десет телохранитеља. Глумица је у априлу ове године први пут посетила БиХ у пратњи Бреда Пита, када је избеглицама у Горажду обећала помоћ.

АНЂЕЛИНА ЦОЛИ ЋЕ СНИМАТИ ФИЛМ О БИХ

Датум : 23.8.2010

Новина : Политика

Страна : А11

Од нашег сталног дописника

Бањалука – Филмска дива и амбасадорка добре воље Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице Анђелина Цоли, отпутовала је прексиноћ приватним авионом из Сарајева у Америку, известио је јуче сарајевски „Дневни аваз”. Она је у главном граду Босне и Херцеговине боравила 24 часа и састала се са члановима босанскохерцеговачког Председништва Харисом Силајџићем и Жељком Комшићем. Српски члан Председништва БиХ Небојша Радмановић, због раније уговорених обавеза, није присуствовао састанку са Анђељином Цоли, која му је, према извештају агенција, оставила писану поруку.

Осим о снимању новог филма о ратним догађајима у БиХ, крајем деведесетих година прошлог века – у ком би требало да игра главну улогу, а незванично се прича и да ће га режирати, говорећи о филму, она је, према извештају агенција, рекла: „Иако се прича дешава у рату, рат није тема филма, већ љубавна прича. Реч је о пару који се сусреће непосредно пре почетка рата и последицама које рат има по њихову везу”.

Рекла је, такође, да ће глумачка екипа бити састављена од глумаца различитих националности из бивше Југославије као и то да би „желела да укључи што већи број домаћих учесника” у овај пројекат. Анђелина Цоли је упозорила да би се „због осетљивости овог историјског периода” могле појавити „гласине и објавити бројне неистине о томе шта је тема овог филма”. „У том периоду желим да будем отворена и доступна медијима како бих помогла у разјашњавању нејасноћа, које се могу појавити”, пренеле су агенције речи Анђелине Цоли.

Глумица је са својим домаћинима разговарала и о статусу избеглих и расељених.

Подсетивши да је више од половине становника БиХ током рата расељено, избегло и протерано Анђелина Цоли је, према сарајевским медијима, изјавила: „Иако се последице такве трагедије не могу отклонити, имамо одговорност да учинимо све што је у нашој моћи да умањимо њихову бол, тако што ћемо помоћи онима којима је помоћ неопходна. Тиме доприносимо превазилажењу разлика и изградњи боље будућности за све људе у овој земљи.,,

Анђелина Цоли је говорила и о ревидираној Стратегији примене Анекса 7 Дејтонског мировног споразума – посвећеног повратку и враћању имовине.

„Надам се да ће ускоро бити предузети конкретни кораци који ће много побољшати животе расељених људи. Политичке воље су постигле компромис да би дошли до овог тренутка. Сада је потребна акција”, казала је према извештају „Дневног аваз” Анђелина Цоли.

АХТИСАРИЈЕВ ПЛАН РЕШЕЊЕ ЗА СЕВЕР

Датум : 23.8.2010

Новина : Курир

Страна : 4

Рада Трајковић

ПРИШТИНА - Представница Срба из централног дела Косова Рада Трајковић изјавила је да је Ахтисаријев план добро решење за север Косова.

- Уколико Београд и Србија заиста желе стабилност остатка Србије, а свакако и стабилност остатка Срба на простору Косова и Метохије, у смислу броја који се задржао и тенденције повратка Срба, за коју треба да се боримо, мислим да решење за север Косова мора да подразумева неки ниво институционалних веза севера с Приштином - рекла је Трајковићева за радио Дојче веле, а преноси Фонет.

КРОВ

Датум : 23.8.2010

Новина : Вечерње Новости

Страна : 5

Аутор : Н. Г.

РАШКА - На основу уговора између општине Рашка и Комесаријата за избеглице Републике Србије, а по расписаном конкурс, комисија за избор корисника донела је одлуку да пет најугроженијих породица избеглих са Косова и Метохије на подручје ове општине добије помоћ у грађевинском материјалу у износу од 375.000 динара по породици за решавање стамбеног питања.

СТОП УСТАШАМА

Датум : 23.8.2010

Новина : Курир

Страна : 2

Европски званичници осуђују учестале нацистичке испаде у Хрватској и упозоравају да с таквим понашањем Хрвати немају шта да траже у ЕУ

БЕОГРАД - Усташтво не пролази у Европи!

Учестали инциденти у Хрватској, у којима су главна мета Срби, било туристи било повратници, упали су у око и европским званичницима. Посланица Европског парламента и известилац ЕП за визну либерализацију за западни Балкан Тања Фајон за Курир каже да такво понашање нема оправдања.

- Инциденте те врсте снажно осуђујем! Било какви напади на туристе, на људе уопште, недопустиви су. Искрено се надам да се нешто слично у будућности неће догађати јер мржња, било које врсте, проузрокује страх и несигурност међу људима, ружну будућност - рекла је Фајонова.

Она је, ипак, уверена да власти у Хрватској раде све што је у њиховој моћи да се људи у њиховој држави осећају сигурно.

- Хрватска је још мало па стигла на циљ у преговорима са ЕУ. Они морају

доказати да су одговоран и веродостојан кандидат за чланство. То им је досад у великој мери успевало и надам се да ће држава у наредним месецима коначно затворити сва приступна поглавља, и што пре постати чланица ЕУ. До тада Хрватску чека још доста озбиљног посла - нагласила је она.

Фајонова је додала да „мржња и националистички испади никако нису европске вредности“, али да верује да се ради о појединачним инцидентима, „који се у будућности не смеју поновити“.

- Унија веома пажљиво прати ова дешавања у Хрватској и све сличне инциденте осуђује. Било би штетно за младе генерације да се врате у време свађа и тензија - закључила је Фајонова.

Из делегације ЕУ у Хрватској за Курир поручују да се последња дешавања прате с великом пажњом.

- Европска унија с пажњом прати дешавања у свим земљама које су кандидати за учлањење у ЕУ кад је реч о питањима људских права - кажу у овој делегацији и наводе да су у извештају о напретку Хрватске из 2009. године истакли да је тада било напада.

- Што се тиче српске мањине, било је мање пријава етнички мотивисаних напада. Полицијска истрага у таквим случајевима је боља него раније, мада се мало случајева заврши кривичним гоњењем. Много случајева остане непријављено, због недостатка поверења у власти и постојања негативног става према Србима у широј јавности - наводи се у одговору Куриру.

Антрфиле : ЕУ: Бележимо све инциденте над Србима

Из делегације ЕУ у Хрватској поручују да ће се последњи инциденти над Србима свакако наћи у њиховом извештају за 2010. годину.

- Хрватска мора охрабривати дух толеранције према српској мањини и предузети одговарајуће мере заштите оних који су још жртве претњи и чинова дискриминације, непријатељства или насиља - истакли су у делегацији ЕУ у Хрватској, уз опаску да ће извештај за 2010. годину бити усвојен у новембру и бавиће се даљим напретком у овој области.

Курир их натерао да обришу нацистичке поруке!

Петрињски радио експресно је скинуо са свог портала нацистичке поруке у којима се тражи да се Србима у Петрињи ставе жуте траке са четири С око руке. Ово је урађено без посебног образложења уредништва радио-станице, непосредно пошто се Курир позабавио овим случајем. Неколико посетилаца овог сајта ставили су линк ка веб страници Курира, а један од коментара био је да је очигледно неко тужакао београдским таблоидима ове усташке испаде.